

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)

ปริญญา

การบริหารการศึกษา

การศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย

Factors Affecting School Effectiveness of Private School in Thailand

นามผู้วิจัย นายพัทธโรจน์ กมลโรจน์ศิริ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์สุชาดา นันทะไชย, Ph.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณฑป ไชยจิต, ค.ศ.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(อาจารย์กมล สดประเสริฐ, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิกร สุมาลี, ศษ.ด.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา วีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

สืบสังเกิ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย

Factors Affecting School Effectiveness of Private School in Thailand

โดย

นายพัทธโรจน์ กมลโรจน์ศิริ

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)

พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พัทธโรจน์ กมลโรจน์ศิริ 2557: ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย
ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ภาควิชาการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์สุชาดา นันทะไชย,
Ph.D. 208 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 355 คน เป็นผู้อำนวยการ โรงเรียนเอกชนทั่วประเทศสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.988 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (O-NET) มีคะแนนเฉลี่ยทุกวิชาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ด้านความพึงพอใจในการทำงานของครูอยู่ในระดับมากที่สุด 2) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองส่งผลโดยตรงต่อความรู้เดิมของนักเรียน ($Beta = .141$) ความรู้เดิมของนักเรียน (NT) ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลโรงเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน(O-NET) ($Beta = .605$) 3) การได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารการสนับสนุนทางการเงินสิ่งของและสถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการสอนของครู ($Beta = .530$.179 .121 และ .090 ตามลำดับ) และพฤติกรรมการสอนของครูด้านการนิเทศและการวางแผนการจัดการเรียนรู้ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลโรงเรียนด้านความพึงพอใจในงานของครู ($Beta = .325$ และ .117) 4) การได้รับการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ การได้รับการปรึกษาหารือและการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียนส่งผลโดยตรงต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ($Beta = .216$.385 และ .218) ส่วนตัวแปรคุณลักษณะชีวสังคมของผู้บริหารไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและด้านความพึงพอใจในงานของครู

Pattaroj Kamonrojsiri 2014: Factors Affecting School Effectiveness of Private School in Thailand. Doctor of Education (Educational Administration), Major Field: Educational Administration, Department of Education. Thesis Advisor: Associate Professor Suchada Nanthachai, Ph.D. 208 pages.

The purposes of this research were: 1) to study levels of effectiveness of private schools in Thailand, and 2) to study factors affecting effectiveness of those schools. A sample of 355 was randomly selected, by means of multi stage, from directors of the schools. The research instrument used to collect the data was a questionnaire constructed by the researcher with the reliability of 0.988. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, Pearson product moment correlation, and stepwise multiple regression analysis.

The findings were as follows. 1) As for levels of effectiveness of the private schools in Thailand in the area of student achievement (O-NET), the mean scores were higher than those of the nation in all subjects, while in the area of teachers' job satisfaction, the mean score was at the very high level. 2) Parents' social economic status had direct effects on student educational background (NT) (Beta = .141), and student educational background (NT), had direct effects on school effectiveness in the area of student achievement (O-NET) (Beta = .141). 3) Instructional leadership, emotional support, parents' social economic status, and financial support directly affected teachers' teaching behavior (Beta = .530, .179, .121, and .090 respectively); teachers' teaching behavior in the area of supervision and class planning directly affected effectiveness of the schools in the area of teachers' job satisfaction (Beta = .325, .117). 4) Financial support, information support, and information technology development, had direct effects on instructional leadership (Beta = .216, .385 and .218); and biosocial factors of the school directors did not affected the school effectiveness in the area of student achievement and teachers' job satisfaction.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างยิ่ง จากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา นันทะไชย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มณฑป ไชยชิต และ อาจารย์ ดร. กมล สดประเสริฐ ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำชี้แนะแนวทาง ตรวจสอบความถูกต้องตั้งแต่เริ่มดำเนินการ จนกระทั่งแล้วเสร็จสมบูรณ์ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งและมีคุณค่าต่อการเรียนรู้ในระดับคุุณบัณฑิตอย่างเต็มภาคภูมิ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ และคณาจารย์สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันถือเป็นพื้นฐานสำคัญอย่างยิ่งในการทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย ประกอบด้วย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งสามท่าน และ รองศาสตราจารย์ประทีป สยามชัย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก รวมทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุธาร์ตน์ สารสว่าง ประธานกรรมการสอบ ตลอดจน อาจารย์ ดร. สนั่น ประจงจิตร ที่ประสิทธิ์ประสาทและเติมเต็มความเป็นคุุณบัณฑิตทางการบริหารการศึกษาแก่ผู้วิจัยให้มีความสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนที่เป็นตัวอย่างการวิจัย ตลอดจนเพื่อนสนิท และคณะครูโรงเรียนแสงวิทยาที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนในการทำวิจัยมาโดยตลอด

ประโยชน์และคุณค่าของงานวิจัยอันพึงมีขอบอบแด่ คุณพ่อวิฑูรย์ ต. แสงจันทร์ คุณแม่เสาวลักษณ์ กมลโรจน์ศิริ บุรพาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

พัทธโรจน์ กมลโรจน์ศิริ

กรกฎาคม 2557

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(6)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
คำถามในการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
สมมติฐานการวิจัย	6
นิยามศัพท์	7
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	9
แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลโรงเรียน	9
ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน	21
การจัดการศึกษาเอกชน	38
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	47
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	63
ประชากรและตัวอย่าง	63
ตัวแปรที่ศึกษา	65
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	67
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล	69
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	69
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	70
ผลการวิจัย	70
ข้อวิจารณ์	97

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	111
สรุปผลการวิจัย	111
ข้อเสนอแนะ	118
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	123
ภาคผนวก	142
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	143
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ	145
ภาคผนวก ค กลุ่มทดลองเครื่องมือวิจัย	147
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย	149
ภาคผนวก จ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	151
ภาคผนวก ฉ แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	157
ภาคผนวก ช ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	166
ภาคผนวก ซ หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัย	173
ภาคผนวก ฌ การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย	175
ภาคผนวก ฎ ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554	206
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	208

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สัดส่วนในการสุ่มตัวอย่าง	65
2	จำนวนและร้อยละของผู้อำนวยการโรงเรียน จำแนกตามสภาพทั่วไป	70
3	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมโรงเรียน	73
4	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร	
5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมของครู	77
6	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมการสอนของครู	80
7	คะแนนเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของผลสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (National test: NT) ของนักเรียนขณะศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2551	83
8	คะแนนเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (Ordinary national educational test: O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2554	84
9	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานของครู	85

สารบัญตาราง (ต่อ)

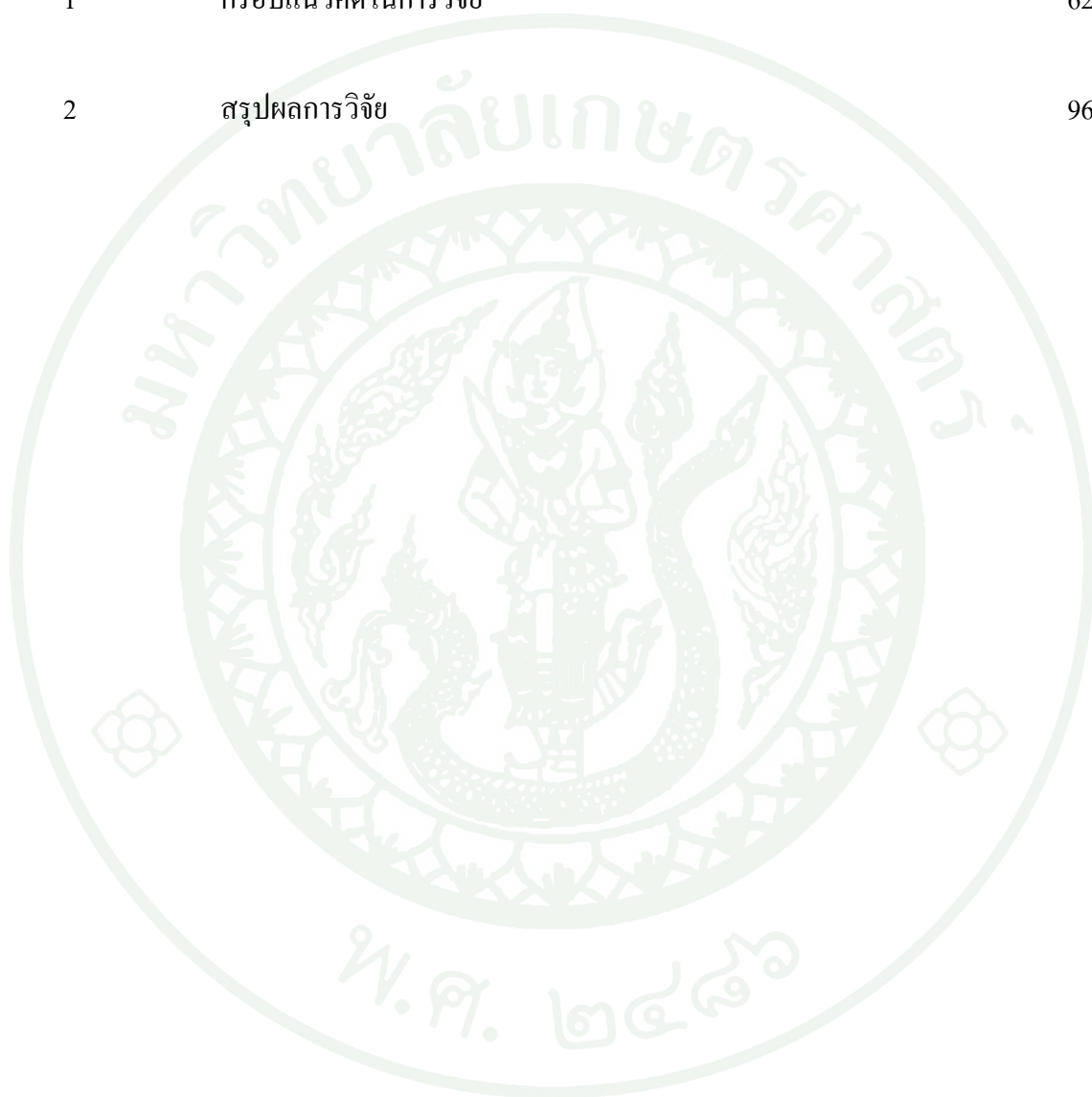
ตารางที่		หน้า
10	ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน	88
11	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของความรู้เดิมของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร และประสิทธิผลโรงเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เป็นตัวแปรตาม โดยใช้ตัวพยากรณ์เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติ	89
12	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของความรู้เดิมของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร และประสิทธิผลโรงเรียนด้านความพึงพอใจในงานของครู ที่เป็นตัวแปรตาม โดยใช้ตัวพยากรณ์เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติ	90
13	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และความรู้เดิมของนักเรียนที่เป็นตัวแปรตาม โดยใช้ตัวพยากรณ์ เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติ	91
14	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของคุณลักษณะชีวิตสังคมของ ผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู สภาพแวดล้อม ของโรงเรียน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ที่เป็นตัวแปรตามโดยใช้ตัวพยากรณ์เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติ	92
15	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของคุณลักษณะชีวิตสังคมของ ผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู สภาพแวดล้อม ของโรงเรียน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร และพฤติกรรมการ สอนของครูที่เป็นตัวแปรตาม โดยใช้ตัวพยากรณ์เฉพาะ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
16	คะแนนเฉลี่ยผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2554 เปรียบเทียบกับทุกสังกัด	106
ตารางผนวกที่		
1	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	152
2	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู	153
3	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร	154
4	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู	155
5	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานของครู	156

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	62
2	สรุปผลการวิจัย	96

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การที่รัฐบาลได้ตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ขึ้น เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและการจัดการศึกษา จากสถานะที่มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ตลอดจนเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว การปรับปรุงการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงจำเป็นต้องปฏิรูปการศึกษาของประเทศ เพื่อการจัดการศึกษาอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนต่อสถานศึกษาและเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศ อันจะส่งผลต่อการพัฒนา เศรษฐกิจ การเมือง และสังคมวัฒนธรรมของประเทศในที่สุด ข้อมูลของสถาบันนานาชาติเพื่อพัฒนาด้านการจัดการ (Institute for Management Development: IMD) ได้รายงานแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่าง ๆ พบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2545-2548 ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยอยู่ในอันดับต่ำ ประสิทธิภาพของภาครัฐกิจอยู่ในอันดับที่ต่ำมาก ปัจจัยที่มีปัญหามากคือด้านการศึกษา และในปี พ.ศ. 2556 ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันของประเทศอยู่ในอันดับที่ 27 จากทั้งหมด 60 ประเทศ (สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2557)

เนื่องจากการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างประชากรที่มีคุณภาพในการพัฒนาประเทศ ให้มีความเจริญอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน โดยเฉพาะในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็วที่ส่งผลต่อมนุษยชาติทั่วโลก ทำให้ประเทศต่าง ๆ อาทิ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย สิงคโปร์ สหประชาชาติ ฯลฯ รวมทั้งประเทศไทยต่างก็หันมามุ่งเน้นนโยบายสร้างชาติ สร้างคนด้วยการศึกษา ที่มีความเป็นสากลมากขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การศึกษาเป็นกระบวนการเสริมสร้างและพัฒนา ประชากรและสังคม ให้สามารถพึ่งตนเองและพึ่งกันเองได้ และสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 80 ได้กำหนดให้รัฐสนับสนุน เอกชนจัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมและ สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไข เพิ่มเติม พ.ศ. 2546 (ฉบับที่ 2) มาตรา 43-46 ได้กำหนดเรื่องการบริหารจัดการศึกษาของเอกชนไว้

เป็นการเฉพาะ โดยให้มีอิสระในการบริหารจัดการสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้ทุกระดับ โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา และรัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีและสิทธิประโยชน์ อื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้ (สำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษา, 2550)

การสนับสนุนให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทุกระดับ เป็นเจตนารมณ์ของรัฐ ที่ปรากฏชัดเจนมาทุกยุคทุกสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้เน้นย้ำถึงการให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาของเอกชน การจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชน จะประสบความสำเร็จและสอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับ การดำเนินงานของโรงเรียนเอกชน และการส่งเสริมสนับสนุนจากภาครัฐ อย่างไรก็ตาม การจัดการ ศึกษาโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานอยู่หลายประการ ทั้งจากการดำเนินงานของโรงเรียนเองจากบทบัญญัติของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่รัฐกำหนด ตลอดจนนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐจากผลการประเมินสถานศึกษาของสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) รอบแรก พ.ศ. 2544-2548 พบว่า ร้อยละของ โรงเรียนเอกชนที่มีคุณภาพระดับดี มีสัดส่วนต่ำกว่าเฉลี่ยของสถานศึกษาโดยรวมทั้งประเทศ ในทุกมาตรฐาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550)

ถึงแม้ว่าโรงเรียนเอกชนจะมีการบริหารจัดการเป็นที่ยอมรับของสังคม แต่โรงเรียนเอกชน ในปัจจุบันได้ประสบปัญหาด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลให้ทุกโรงเรียนต้องเร่งพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มพูน ศักยภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และเพื่อความอยู่รอดในสภาพการณ์ที่มีการแข่งขัน ทางด้านคุณภาพการศึกษา ทั้งจากโรงเรียนเอกชนด้วยกันและจากโรงเรียนรัฐบาล ประกอบกับ ผู้ปกครอง ส่วนใหญ่มีรายได้ลดลงและไม่แน่นอน เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำลง ส่งผลต่อ การตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้โรงเรียนเอกชน บางแห่งต้องปิดกิจการไปในที่สุด จากรายงานของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548) จากสถิติปี 2545 ภาคเอกชนมีส่วนร่วมจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพียงร้อยละ 18 โดยคงสัดส่วนดังกล่าวตลอดช่วงระยะ 10 ปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ยังเป็นปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร จัดการของโรงเรียนเอกชนเอง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2547)

ดังนั้น การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย ผลการวิจัยจะเป็นองค์ความรู้ให้แก่โรงเรียนเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนเอกชนในการจัดการศึกษาแก่เยาวชนไทยอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตเชิงเนื้อหา ในการวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย โดยมีตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

1.1 ตัวแปรอิสระ

1.1.1 สภาพแวดล้อมของโรงเรียน

งานวิจัยนี้ใช้การศึกษาของ Handy (1976) ซึ่งได้ศึกษามิติของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์กร พบว่ามี 3 มิติ ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี ซึ่ง วิมลรัตน์ บุญชู (2549) ได้กำหนดปัจจัยสำหรับมิติทั้ง 3 คือ บทบาทของชุมชน สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองและการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียน

1.1.2 คุณลักษณะชีวิตสังคมของผู้บริหาร

การวิจัยนี้ให้ความสำคัญต่อกับประกอบคุณลักษณะทางชีวิตสังคมของผู้บริหารโรงเรียนด้านอายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการบริหารซึ่งส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน จากการศึกษาของ Maslach (1982) พบว่าผู้ที่มีอายุมากขึ้นจะมีประสบการณ์กับบุคคลหลายประเภท มีวุฒิภาวะทางอารมณ์สูงขึ้น มีความสุขุมรอบคอบ รู้จักชีวิตและมองชีวิตกว้างไกล และลึกซึ้งมากขึ้น สามารถปรับตัวได้ และ ประคอง รัศมีแก้ว (2545) พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกันมีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน

1.1.3 การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู

งานวิจัยนี้ใช้แนวคิด Faber (1983) ซึ่งได้อธิบายลักษณะของการช่วยเหลือทางสังคมของครูที่ได้รับและมีความสอดคล้องกับสภาพการทำงานในโรงเรียน คือ การสนับสนุนทางสังคมที่เป็นความยึดเหนี่ยวระหว่างบุคคลที่สามารถให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งทางอารมณ์และทรัพยากรอื่น ๆ ซึ่งได้กำหนดลักษณะไว้ 3 ประการคือ 1) การสนับสนุนทางอารมณ์ เป็นการยอมรับการให้ความสนใจ การให้กำลังใจ 2) การสนับสนุนทางด้านการเงินและวัสดุสิ่งของ 3) การได้รับการปรึกษาหารือแนะนำแก้ไขปัญหาท้งงานในหน้าที่และเรื่องส่วนตัว

1.1.4 ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

งานวิจัยนี้ได้ใช้แนวคิดพฤติกรรมการมีภาวะผู้นำทางวิชาการ Blase and Blase (2000) ซึ่งได้เสนอพฤติกรรมการมีภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพสูงสุดไว้ประกอบหลักการภาวะความเป็นผู้นำ 2 ประการและวิธีการ 11 วิธีการ ประกอบด้วย 1) การสนทนากับครูเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน 2) การส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพให้กับครู

1.1.5 พฤติกรรมการสอนของครู

งานวิจัยนี้ใช้แนวคิดของ Squires *et al.* (1983) ซึ่งพัฒนาเครื่องมือวัด Questionnaire for Assessing School and Classroom Effectiveness ระบุว่าพฤติกรรมการสอนของ

ครูสามารถวัดได้จาก 4 ด้าน คือ 1) การวางแผน 2) การบริหารจัดการห้องเรียน 3) การจัดการเรียนรู้ 4) การนิเทศ

1.1.6 ความรู้เดิมของนักเรียน

งานวิจัยนี้ใช้ผลการวิจัยของ Sudaprasert (1983) เรื่องระบบกลุ่มโรงเรียนในประเทศไทย: การประเมินลักษณะบางประการเกี่ยวกับนวัตกรรมทางการศึกษา ซึ่งพบว่าความรู้เดิมของนักเรียนมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

1.2 ตัวแปรตาม

ได้แก่ ประสิทธิภาพของโรงเรียนตามแนวคิด Hoy and Miskel (1991) ซึ่งสรุปความคิดเห็นของนักการศึกษาหลายท่านได้ระบุว่าประสิทธิภาพของโรงเรียนมีดังนี้

1.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

1.2.2 ความพึงพอใจในงานของครู

2. ขอบเขตเชิงประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนทั่วประเทศไทย ในปีการศึกษา 2554 ซึ่งจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 1,099 โรงเรียน

คำถามในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามในการวิจัย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยอยู่ในระดับใด
2. ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ คาดว่าจะได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. ประโยชน์ด้านวิชาการ ผลการวิจัยที่ได้จะทำให้เกิดการพัฒนาความรู้ด้านวิชาการเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนสามารถนำไปพัฒนาองค์ความรู้ที่ส่งผลให้โรงเรียนเอกชนมีประสิทธิผลดีขึ้นต่อไป
2. ประโยชน์ทางด้านนโยบาย ผลการวิจัยจะสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารระดับสูงนำไปใช้กำหนดนโยบายด้านการบริหารจัดการคุณภาพโรงเรียนเอกชนได้
3. ประโยชน์ด้านการประยุกต์เพื่อการพัฒนา ผลการวิจัยสามารถนำไปพัฒนาด้านการบริหารการศึกษาระดับโรงเรียนและระดับประเทศ ได้ดังนี้
 - 3.1 สามารถใช้เป็นแนวทางพัฒนาโรงเรียนเอกชนให้ประสบความสำเร็จ
 - 3.2 สามารถใช้เป็นแนวทางพัฒนาเกณฑ์ประเมินความสำเร็จของโรงเรียนเอกชน

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. ความรู้เดิมของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
2. ความรู้เดิมของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ส่งผลต่อความพึงพอใจในงานของครู
3. สภาพแวดล้อมของโรงเรียนส่งผลต่อความรู้เดิมของนักเรียน

4. คุณลักษณะชีวสังคมของผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู
สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ส่งผลต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

5. คุณลักษณะชีวสังคมของผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู
สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอน
ของครู

นิยามศัพท์

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

โรงเรียนเอกชน หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ในปีการศึกษา 2554

ผู้อำนวยการโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ในปีการศึกษา 2554

การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู หมายถึง การที่ครูได้รับการยอมรับการให้
ความสนใจ การให้กำลังใจ สนับสนุนทางการเงินและวัสดุสิ่งของ และได้รับการปรึกษาหารือ
แนะนำแก้ไขปัญหาทั้งงานในหน้าที่และเรื่องส่วนตัวทั้งจากผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน

พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง กิจกรรมหรือวิธีการที่ครูแสดงออกในการปฏิบัติ
หน้าที่ที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้เรียน เพราะเป็นบทบาทที่แสดงเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้
ความสามารถพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาและมีการพัฒนาทางจริยธรรม

คุณลักษณะทางชีวสังคมของผู้บริหาร หมายถึง อายุ ประสบการณ์การทำงานของ
ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน

สภาพแวดล้อมของโรงเรียน หมายถึง สภาพที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนซึ่งประกอบด้วย
บทบาทของชุมชน สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของ
โรงเรียน

บทบาทของชุมชน หมายถึง การให้ผู้ปกครอง หน่วยงานภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการต่าง ๆ ในโรงเรียนหรือมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง สถานะทางครอบครัวที่มีรายได้จากการทำงานของผู้ปกครองนักเรียนมีความพร้อมในการสนับสนุนนักเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ

การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียน หมายถึง การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในโรงเรียนเอกชนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของโรงเรียน

ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร หมายถึง ความสามารถของผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนที่มีความรู้ความสามารถในการนำความรู้วิธีการ ตลอดจนเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ความรู้เดิมของนักเรียน หมายถึง ผลสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (National Test: NT) ของนักเรียนขณะศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2551

ประสิทธิผลโรงเรียน หมายถึง ผลของการทำงานร่วมกันระหว่างผู้อำนวยการและครูโรงเรียนเอกชน ซึ่งทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ครูมีความพึงพอใจในวิชาชีพ และการทำงานในโรงเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หมายถึง ผลสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test: O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2554

ความพึงพอใจในงานของครู หมายถึง ระดับความรู้สึกรู้สึกของครูที่มีต่อวิชาชีพ และการทำงานในโรงเรียนเอกชน

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ตรวจเอกสารดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลโรงเรียน
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน
3. การจัดการศึกษาเอกชน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลโรงเรียน

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพ (effectiveness) ไว้หลากหลายดังนี้

Cleland and King (1983) ได้กล่าวถึงความหมายของประสิทธิภาพในเชิงการวิเคราะห์ระบบว่า ประสิทธิภาพสามารถพิจารณาจากข้อมูลย้อนกลับในความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตกับเป้าหมายขององค์กร ในขณะที่ Cowan (1985) ได้ให้คำอธิบายประสิทธิภาพไว้ว่า เป็นอัตราส่วนระหว่างผลลัพธ์ที่ควรเป็นหรือผลลัพธ์ในอุดมคติ

Steers (1977) กล่าวว่าประสิทธิภาพ คือ การที่ผู้นำได้ใช้ความสามารถในการแยกแยะการบริหารงาน และการใช้ทรัพยากรให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้และมีความสอดคล้องกับแนวความคิดของ Northcraft and Neale (1990) ที่สรุปไว้ว่า ประสิทธิภาพเป็นความสามารถในการจัดระบบขององค์กรที่ทำให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ และเป้าหมาย

ที่กำหนดไว้ เช่นเดียวกับ Fiedler (1967) ที่กล่าวว่าประสิทธิผลคือ การที่กลุ่มบุคคลสามารถทำงานตามที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การณี กิริติบุตร (2529) ได้รวบรวมแนวความคิดของนักวิชาการในสาขาต่าง ๆ เช่น นักเศรษฐศาสตร์ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลไว้ว่าเป็นเหมือนกับผลกำไรที่เกิดขึ้นส่วนนักวิทยาศาสตร์ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลในแง่ของผลผลิตใหม่

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าประสิทธิผลหมายถึงผลที่เกิดจากการจัดกระทำขององค์กรหรือคณะบุคคลทำงานที่ได้รับมอบหมายบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรที่กำหนดไว้

ความหมายของประสิทธิผลโรงเรียน

ประสิทธิผลโรงเรียน มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

การที่โรงเรียนซึ่งเป็นองค์กรหนึ่งของระบบการศึกษา ทำหน้าที่ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ตามแผนการศึกษาและหลักสูตรให้ประสบความสำเร็จตามสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ได้มีการกำหนดไว้แล้ว จึงขึ้นอยู่กับประสิทธิผลขององค์กรเป็นสำคัญ Mott (1972 อ้างใน Hoy and Miskel, 2001) ได้ให้ความหมายประสิทธิผลขององค์กรไว้ว่า เป็นความสามารถขององค์กรในด้านความสามารถการผลิต ความสามารถในการปรับตัว และความสามารถในการยืดหยุ่น ดังนั้น ความหมายของประสิทธิผลของโรงเรียนจึงได้นักการศึกษาและนักวิจัยหลายๆท่าน ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

เปรมสุริย์ เชื่อมทอง (2536) ได้ให้ความหมายประสิทธิผลของโรงเรียนไว้ว่าหมายถึงความสำเร็จของโรงเรียนที่สามารถทำหน้าที่ให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้แล้ว ทั้งนี้เกิดจากประสิทธิภาพของผู้บริหารโรงเรียนที่สามารถใช้ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในการบริหารเพื่อโน้มน้าวให้ผู้ได้บังคับบัญชาปฏิบัติงานให้เกิดผลตามเป้าหมายที่วางไว้ ความหมายประสิทธิผลของโรงเรียนดังกล่าว สอดคล้องกับความคิดของ Raudenbush and Willms (1995) ที่ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลของโรงเรียนไว้ 2 ประการคือ

1. ผลที่เกิดกับตัวนักเรียนอันเนื่องมาจากแนวนโยบาย หรือวิธีปฏิบัติในการจัดการศึกษาของโรงเรียน เช่น ผลที่เกิดจากการลดอัตราส่วนระหว่างครูกับนักเรียน หรือผลของการใช้โครงการเพื่อนช่วยเพื่อนในการเรียนของนักเรียน

2. ขอบเขตของการปฏิบัติงานของโรงเรียนที่ส่งผลโดยตรงต่อตัวนักเรียน

ในขณะที่ Willms (1992) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลของโรงเรียนไว้ในทำนองเดียวกันคือ

1. ผลจากการปฏิบัติของโรงเรียนที่ทำให้นักเรียนที่มีพื้นฐานภูมิหลังแตกต่างกันเมื่อจบออกไปแล้วพัฒนาการในทุก ๆ ด้านสูงขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนการเข้าเรียน

2. การปฏิบัติของโรงเรียนหนึ่งมีความสัมพันธ์กับอีกโรงเรียนหนึ่งอย่างไร ภายใต้คุณลักษณะทางชีวสังคม (socio-economic) ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการพัฒนาของผู้เรียนในแต่ละโรงเรียน

Goldstein (1991) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลของโรงเรียนไว้ว่าหมายถึง ผลอันเกิดจากการกำหนดนโยบายและการบริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อบุคคลทุกระดับของโรงเรียน และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนซึ่งเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของโรงเรียนที่ได้รับผลเหล่านั้น

Hoy and Miskel (1991) ได้รวบรวมความคิดเห็นของนักการศึกษาหลายท่านที่ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน โดยเขาสรุปไว้ว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน หมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการหรือความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู หรือที่สมาชิกของโรงเรียนมีขวัญและกำลังใจที่ดี มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คือ การทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สามารถพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของสังคมได้ และสามารถแก้ปัญหาภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

เช่นเดียวกับการให้ความหมายประสิทธิผลของโรงเรียนของ Hoy and Furguson (1985) ที่ว่าประสิทธิผลของโรงเรียนอาจพิจารณาจากการที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมที่กระทบทั้งภายในและภายนอกของบุคคล และสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับครูอาจารย์ได้

กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ (2536) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลของโรงเรียนไว้ว่า หมายถึงการที่โรงเรียนสามารถผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและสามารถพัฒนา นักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ตลอดจนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและ ภายนอก รวมทั้งสามารถแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานโดยเป็น การมองประสิทธิผลของระบบ เช่นเดียวกับที่ Armstrong and others (1991) ได้ให้ความหมายของ ประสิทธิผลของโรงเรียนไว้ว่า หมายถึง โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่า ระดับเกณฑ์มาตรฐานตามที่ได้มีการทดสอบกันขึ้น

Richards (1991) ได้กล่าวว่า โรงเรียนที่มีประสิทธิผล คือโรงเรียนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดมี พัฒนาการในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าสู่โรงเรียน

ประสิทธิผลของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่ได้มี การกำหนดไว้ (Creemers, 1997) ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่าประสิทธิผลของโรงเรียนหมายถึง ผลที่เกิดจากการกำหนดนโยบาย และแนวปฏิบัติของโรงเรียนที่ทำให้ให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง ในด้านพุทธิศึกษา จริยศึกษา และการปฏิบัติ ส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีลักษณะนิสัย มีทักษะ มีบุคลิกภาพและมีเจตคติที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิต อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

การประเมินประสิทธิผลของโรงเรียน

โรงเรียนเป็นองค์กรชนิดหนึ่ง การประเมินประสิทธิผลของโรงเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญและ จำเป็นอย่างยิ่งต่อการปรับปรุงพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียน เพราะผลจากการประเมินจะเป็น ตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จหรือความอยู่รอดของโรงเรียน การประเมินประสิทธิผลของโรงเรียนสามารถ ทำได้ด้วยการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มุ่งหวังไว้ของโรงเรียนและผลที่ได้จากการปฏิบัติของผู้เกี่ยวข้อง หรือ เพื่อศึกษาดูความสอดคล้องกันของผลผลิตกับเป้าหมายที่กำหนด (Dejnozka, 1983) ดังเช่น โรงเรียนได้มีการประเมินมาตรฐาน โรงเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อตรวจสอบ ติดตามรายงานผลการประเมินเพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงโรงเรียนเพื่อให้ได้มาตรฐานประสบ ความสำเร็จในการจัดการศึกษา (กรมสามัญศึกษา, 2539) การประเมินประสิทธิผลโรงเรียน ซึ่งถือได้ว่าเป็นประสิทธิผลองค์กร เช่นกันก็จะต้องเกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ตลอดจน ทั้งเกณฑ์การประเมินและแนวทางในการดำเนินการ

การประเมินประสิทธิผลของโรงเรียน ซึ่งเป็นองค์กรประเภทหนึ่งก็มีรูปแบบในการประเมิน ไม่แตกต่างจากการประเมินประสิทธิผลขององค์กรโดยทั่ว ๆ ไป รูปแบบของการประเมินประสิทธิผล ได้แบ่งออกเป็นหลายรูปแบบแล้วแต่แนวคิดหรือเกี่ยวกับวิธีการและเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน ประสิทธิผลขององค์กร Mott (1972 อ้างใน Hoy and Miskel, 2001) ได้ใช้แนวคิดและเกณฑ์ การประเมินประสิทธิผลขององค์กรเป็นรูปแบบของการบูรณาการความคิดทั้งรูปแบบของเป้าหมาย และระบบทรัพยากรโดยนำปัจจัยที่สำคัญต่าง ๆ มาพิจารณา เช่น ความสามารถในการผลิต ความสามารถในการปรับตัว ความสามารถในการยืดหยุ่น ซึ่งมาจากพื้นฐานการกำหนดเกณฑ์ ในการประเมินประสิทธิผล 4 ประการ คือ

1. ปริมาณและคุณภาพของผลผลิตในองค์กร
2. ประสิทธิภาพขององค์กร
3. ความสามารถในการปรับตัวขององค์กร
4. ความสามารถในการยืดหยุ่นในการปฏิบัติขององค์กร และสามารถสร้างเครื่องมือ ในการวัดประสิทธิผลองค์กรโดยรวมได้

ต่อมาจึงมีการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวัดประสิทธิผลของโรงเรียน Miskel *et al.* (1983); Steers (1975) ได้ทำการแบ่งรูปแบบในการประเมินประสิทธิผลขององค์กรได้ดังนี้

1. การแบ่งตามจำนวนเกณฑ์ ซึ่งมี 2 ประเภทคือ
 - 1.1 รูปแบบการประเมินเกณฑ์เดียว เช่น ความสามารถในการผลิตประสิทธิภาพ ความพึงพอใจ
 - 1.2 รูปแบบการประเมินพหุเกณฑ์เป็นการประเมินประสิทธิผลขององค์กรโดยอาศัย การวิเคราะห์ประสิทธิผลขององค์กรโดยการสร้างรูปแบบประเมินที่ตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ กัน

2. การแบ่งรูปแบบการประเมินองค์กรตามแนวทางการกำหนดเกณฑ์และการนำเกณฑ์ไปใช้ เช่น รูปแบบการประเมินเฉพาะและแบ่งรูปแบบการประเมินตามวิธีการ หรือเทคนิคที่ได้มาของเกณฑ์ Hoy and Miskel (1991) ได้เสนอรูปแบบการประเมินประสิทธิผลของโรงเรียนโดยอาศัยแนวความคิดพื้นฐานของทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยมของ Parsons (1960) ที่มีความคิดในการวัดประเมินผลขององค์กรโดยพิจารณาว่าองค์กรเป็นระบบสังคม (social system) ความอยู่รอดของสังคมจะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานทำให้ได้มาซึ่งทรัพยากรและทุกระบบของสังคมจะต้องสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ จึงไปสู่จุดหมายขององค์กรได้สำเร็จโดยมีหน้าที่ที่สำคัญที่ต้องพิจารณา ดังนี้

2.1 การปรับตัว (adaptation) เป็นหน้าที่ของระบบที่จะต้องปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เช่น จุดประสงค์ กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2.2 การบรรลุเป้าหมาย (goal attainment) เป็นการมุ่งให้เป็นระบบบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2.3 การบูรณาการ (integration) เป็นการสร้างความมั่นคงของสังคมในระบบกระบวนการขององค์กร การประสานงาน ความเป็นเอกภาพ

2.4 การรักษาสิ่งซ่อนเร้นภายใน (latency) เป็นการรักษาความมั่นคงของคุณค่าของระบบการดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม รูปแบบวัฒนธรรม การกระตุ้นการจูงใจ

การประเมินสิทธิผลของโรงเรียนเป็นการพิจารณาระดับประสิทธิผลและความต้องการนำผลที่ได้จากการประเมิน เพื่อปรับปรุงให้มีประสิทธิผลเพิ่มขึ้นเป็นวัตถุประสงค์หลัก และรองลงมา ก็คือเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจของผู้บริหารในอันที่จะทำให้ทราบว่าการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใดและได้เห็นความแตกต่างระหว่างความคาดหวังและผลการปฏิบัติ หากมีความแตกต่างน้อยก็มีประสิทธิผลมาก ถ้ามีความแตกต่างมากก็มีประสิทธิผลน้อย (Selein, 1988; Dejnozka, 1988) ซึ่งอาจแยกแนวทางการประเมินเป็น 3 แนวทาง ดังนี้

1. การประเมินประสิทธิผลในแง่ของเป้าหมาย (goal model of organizational effectiveness) เป็นการพิจารณาว่าองค์กรจะมีประสิทธิผลหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับที่ได้รับว่าบรรลุเป้าหมายขององค์กรหรือไม่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือเป็นการใช้เป้าหมายขององค์กรเป็นเกณฑ์ซึ่งเป็น

การใช้หลักเกณฑ์อันใดอันหนึ่งในการประเมินประสิทธิผลขององค์กร เช่น วัดจากความสามารถในการผลิตวัดจากผลกำไร ฯลฯ

2. การประเมินประสิทธิผลในแง่ระบบ-ทรัพยากร (the system-resource model of organizational effectiveness) เป็นการประเมินโดยพิจารณาความสามารถขององค์กรในการแสวงหาประโยชน์จากสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรที่ต้องการอันจะทำให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งเป็นการเน้นที่ปัจจัยตัวป้อนเข้า (input) มากกว่าผลผลิต (output)

3. การประเมินประสิทธิผลโดยใช้หลายเกณฑ์ (the multiple criteria of effectiveness) เป็นการวิเคราะห์ประสิทธิผลขององค์กรโดยใช้หลายอย่างในการวัด ซึ่งพิจารณาจากตัวแปรหลักที่อาจมีผลต่อความสำเร็จขององค์กรและพยายามแสดงให้เห็นว่าตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การประเมินประสิทธิผลในแง่ของเป้าหมาย (goal model of organizational effectiveness) โดยใช้ตัวแบบของ Hoy and Miskel (1991) ที่บอกว่าประสิทธิผลของโรงเรียนสามารถวัดได้ด้วยตัวบ่งชี้ 2 ประการคือ

1. การบรรลุเป้าหมายของโรงเรียน หมายถึง ความสามารถในการผลิตนักเรียน โดยคนที่ผู้บริหารและครูดำเนินงานในโรงเรียน ทั้งการบริหาร การจัดการเรียนรู้ จนสามารถทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี
2. ความพึงพอใจในการทำงานของผู้ร่วมงาน หมายถึง ความพึงพอใจในการทำงานของครู โดยมีความรู้สึกรักหรือทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพและงานในโรงเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวบ่งชี้อีกตัวหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่า การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประสบความสำเร็จและมีประสิทธิผลตามเป้าหมายของโรงเรียน (จุมพล พูลภัทรชีวิน, 2532) การบริหารการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนที่มีส่วนสัมพันธ์ทางการเรียนโดยตรงได้แก่ การบริหารงานวิชาการ เพราะการบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับกิจกรรมทุกชนิด เพื่อดำเนินการและพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพมากที่สุด จึงถือเป็นเป้าหมายอันสำคัญอันหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน (กิตติมา ปริดีดิลก, 2529) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นพฤติกรรมหรือ

ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอน เป็นพฤติกรรมที่พัฒนางอกงามขึ้นจากการฝึกอบรมสั่งสอนโดยตรง ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมต่าง ๆ 3 ด้าน คือ ความรู้-ความคิด (cognitive domain) ความรู้สึก (affective domain) และการปฏิบัติ (psycho-motor domain) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2530) เป็นผลการเรียนในขั้นสุดท้ายของผู้เรียนที่จบหลักสูตรอยู่ในระดับสูง ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพของตนและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2542)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นองค์ประกอบย่อยตัวหนึ่งในหลักเกณฑ์การประเมินโรงเรียนดีเด่นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นวิธีการที่จะปรับปรุงคุณภาพและโรงเรียนประถมศึกษา (จันทร์ณี สงวนนาม, 2533) เพราะโรงเรียนที่มีคุณภาพการเรียนการสอนสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวิชาการ มักจะเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่หรือขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนที่มีชื่อเสียงเป็นที่นิยม มีเด็กเข้าเรียนปีหนึ่งๆ จำนวนมากจึงมีโอกาสดัดเลือกเด็กที่มีคุณภาพไว้ได้เด็กที่ได้รับคัดเลือกก็มักจะเป็นเด็กที่เรียนดีมีพื้นฐานดีจึงส่งผลไปยังคุณภาพการเรียนการสอนทำให้นักเรียนที่จบออกไปมีคุณภาพสูง สามารถเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่ดีมีชื่อเสียงประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ โรงเรียนมีโอกาสร้างชื่อเสียงด้านวิชาการ มีนักเรียนเข้าเรียนมากขึ้น ส่งผลต่อรายได้ของโรงเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครองมากขึ้นตามไปด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2540)

Wang, Geneva, and Wallberg (1990) ได้สังเคราะห์งานวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 6 ด้าน คือ

1. ปัจจัยด้านรัฐและชุมชน ประกอบด้วย นโยบายระดับรัฐและชุมชน และลักษณะทางชีวสังคมของชุมชน
2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกโรงเรียน ประกอบด้วย ชุมชน กลุ่มเพื่อนสิ่งแวดล้อมภายในบ้าน และการสนับสนุนของผู้ปกครองและการใช้เวลาในโรงเรียน
3. ปัจจัยด้านโรงเรียน ประกอบด้วย ลักษณะทางชีวสังคมของโรงเรียน การตัดสินใจของครูผู้สอนและผู้บริหาร โรงเรียน วัฒนธรรมของโรงเรียน การกำหนดนโยบายของโรงเรียนและการจัดองค์การนโยบายการให้ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วม

4. ปัจจัยด้านนักเรียน ประกอบด้วยลักษณะทางชีวสังคม ประวัติการศึกษา พฤติกรรมทางสังคม แรงจูงใจ และความรู้สึก ความรู้ ความคิด ทักษะต่าง ๆ

5. ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การวางแผนจัดชั้นเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การออกแบบหลักสูตร

6. ปัจจัยด้านการเรียนการสอนระดับชั้นเรียนและบรรยากาศในชั้นเรียน

นอกจากนี้แบบผู้นำก็ยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังที่ Johnson (1991) พบว่า โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้น มีการทำงานที่มีรูปแบบน้อย มีความร่วมมือร่วมใจสูงสุด มีการควบคุมจากส่วนกลางน้อย และมีการประชุมเกี่ยวกับความต้องการทางวิชาการของนักเรียนสูง โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะแตกต่างกันไปตามแบบผู้นำ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีครูใหญ่ใช้แบบผู้นำแบบสั่งการ แบบขายความคิด และแบบมีส่วนร่วม (Politz, 1992) ส่วนตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมภายนอกนั้น พบว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และยังเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Wing, 1987)

จากแนวคิดดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ความสำเร็จในการผลิตนักเรียนโดยการตรวจสอบจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ทั้งนี้เพราะว่าเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนจัด และสืบเนื่องมาจากผลของการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน

ความพึงพอใจในงานของครู

ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะช่วยให้การทำงานประสบผลสำเร็จ ก็คือ ความพึงพอใจในการทำงาน ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจในการทำงานย่อมปฏิบัติงานได้สำเร็จ ดังนั้นในการบริหารงาน การทำความเข้าใจในเรื่องความพึงพอใจในการทำงานไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะความพึงพอใจเป็นกระบวนการทางด้านจิตวิทยาที่ผู้บริหารไม่สามารถมองเห็นได้ เพียงแต่มีการคาดคะเนว่ามีหรือไม่มีเกี่ยวกับความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของคน ๆ นั้น ดังนั้นการบริหารงานจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องสร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดีให้เกิดในองค์กร สมาชิกขององค์กรจึงจะมีความพึงพอใจในการทำงาน ผู้บริหารที่ฉลาดจึงต้องพยายาม

ศึกษาให้ลึกซึ้งถึงปัจจัยและองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจขึ้นได้ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานให้เกิดประโยชน์ยิ่ง ๆ ขึ้นต่อไป (กิตติมา ปริชาติติก, 2529)

มีผู้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานไว้อย่างต่าง ๆ กัน เช่น Vroom (1964) มีความเห็นว่าการมีความพึงพอใจในงาน หมายถึง ประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคล ทำที่ หรือทัศนคติที่มีต่องาน ในทางบวกมีผลเท่ากับความพึงพอใจในงาน ทำที่ หรือทัศนคติที่มีต่องานในทางลบ จะมีผลเท่ากับความไม่พึงพอใจในงาน ซึ่งสอดคล้องกับ Herzberg, Bernard, and Barbara (1959) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่องาน ความพึงพอใจ และขวัญในการปฏิบัติงานว่า คำทั้งสามคำนี้มีความหมายอย่างเดียวกัน คือ ประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคลซึ่งมีบทบาทและหน้าที่แตกต่างกันออกไป การมีเจตนาที่ดีต่องานก็คือ ความพึงพอใจในงาน และถ้ามีเจตนาที่ไม่ดีต่องานก็คือ ความไม่พึงพอใจในงาน ความพอใจในการทำงาน ตัวบ่งชี้ตัวหนึ่งของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ Hoy and Miskel (2001) และ Lock (1984) มีความเห็นว่า ความพึงพอใจในงานมีส่วนสัมพันธ์กับความสำเร็จขององค์กร ถ้าบุคคลในองค์กรมีความพึงพอใจสูง คุณภาพของงานก็จะสูง และถ้าหากบุคคลในองค์กรไม่มีความพอใจคุณภาพของงานจะไม่ดี Davis and Newstorm (1985) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นสิ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพขององค์กร ผู้บริหารต้องมีความเข้าใจกับองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในงาน และสร้างความพอใจในงานให้เกิดขึ้นกับคนในองค์กร จากนั้นความพึงพอใจในงาน อาจสรุปได้ว่า คือ ความรู้สึกที่ดีโดยส่วนรวมของครูและบุคลากรต่อการทำงานภายในโรงเรียน เมื่อมีความพึงพอใจในงานสูง ย่อมมีความตั้งใจในงานสูง ด้วย

ความพึงพอใจในการทำงาน เป็นองค์ประกอบสำคัญในการบริหารงานไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าองค์ประกอบอื่น ๆ ความพึงพอใจหากเกิดขึ้นที่ใดแล้ว ย่อมเต็มไปด้วยความตั้งใจทำงาน การให้ความร่วมมือกับหน่วยงาน บรรยากาศในองค์กรสดชื่น เป็นต้น ดังนั้นการสร้างความพึงพอใจในการทำงานเป็นสิ่งที่ผู้บริหารกระทำเพื่อประโยชน์ของหน่วยงาน ซึ่ง กิตติมา ปริชาติติก (2529) ได้สรุปบทบาทของผู้บริหารในการสร้างความพึงพอใจในการทำงานให้เกิดขึ้น ดังนี้

1. ต้องรู้และเข้าความสามารถของบุคลากรทุกคนในหน่วยงานเพื่อจัดงานให้ถูกต้องและเหมาะสม
2. สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อผู้ร่วมงาน

3. มอบหมายงานต้องชัดเจน
4. มีเทคนิคการควบคุมงาน
5. ให้ทุกคนทราบความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน
6. จัดงานที่ทำหาย ริเริ่มงานใหม่ ๆ
7. กำหนดเวลาพักผ่อนให้แน่นอน
8. ส่งเสริมสภาพการทำงานที่ดี
9. บริหารงานด้วยความเที่ยงธรรม
10. ให้ทุกคนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี
11. ให้ความมั่นคงทางชีวิต ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน
12. ยกย่องชมเชยแก่ผู้ปฏิบัติงานดีเด่น
13. ให้ทุกคนรู้จักว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของคณะ
14. จัดสวัสดิการต่าง ๆ ภายในองค์กร

ภาวะผู้นำเป็นศิลปะของการมีอิทธิพลต่อคนอื่น ๆ เพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร Campbell (1994) ขณะที่ความพึงพอใจในงาน หมายถึง ระดับความรู้สึกที่ดีและไม่ดีของแต่ละบุคคล ที่เกี่ยวกับงานของเขา (Schermerhorn, Hunt, and Osborn, 1989) ผู้นำนอกจากจะมุ่งทำงานเพื่อความสำเร็จขององค์กรแล้ว ยังต้องสร้างความพึงพอใจในงานให้เกิดขึ้นกับผู้ตามด้วย เพราะความพึงพอใจในงานมีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กร (Cranny, Smith, and Stone, 1992) ดังนั้น ความพึงพอใจในงานและความสุขของสมาชิกในองค์กรจะสามารถได้รับการพัฒนา

โดยการบริหารของผู้นำประเทศที่มีประสิทธิผล (Smith, 1994) ซึ่งพบว่าความพึงพอใจในงานเป็นผลมาจากอิทธิพลภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นสำคัญ (Johnson, 1993)

ความพึงพอใจในการทำงานของครู เป็นตัวแปรที่สามารถบ่งชี้วัดความสำเร็จในการบริหารจัดการภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะความพึงพอใจในการทำงานสามารถที่จะช่วยให้การทำงานประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากแนวคิดของ Hoy and Miskel (1991) กล่าวว่า iva ความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จขององค์กร ถ้าบุคลากรในองค์กรมีความพึงพอใจสูง คุณภาพงานก็จะสูง ในทางตรงกันข้าม หากบุคลากรในองค์กรไม่มีความพึงพอใจในการทำงาน คุณภาพงานก็จะต่ำ เช่นเดียวกับ กิตติมา ปรีดิolk (2529) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นปัจจัยที่สำคัญในการบริหารงาน การให้ความร่วมมือกับหน่วยงาน บรรยากาศในการทำงานก็จะสดชื่น และ สุขุม หลานไทย (2537) กล่าวว่า การบริหารงานในโรงเรียนเมื่อครูมีความพึงพอใจในการทำงาน มีบรรยากาศดี มีความร่วมมือ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างผู้ปฏิบัติงานในองค์กร การจัดการศึกษา就会有คุณภาพ งานวิจัยของ Porter, Steers, and Mawday (1974) พบว่า ความพึงพอใจในการทำงานมีส่วนสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการคงอยู่หรือลาออกจากงานของผู้ปฏิบัติงานและสามารถแยกกลุ่มบุคคลทั้งสองออกอย่างชัดเจน สอดคล้องกับ Coleman (1996) ที่กล่าวว่า เมื่อบุคลากรมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในระดับสูงแล้ว บุคลากรจะมีความเต็มใจที่อยู่ในองค์กร พยายามใช้ความรู้ความสามารถสูงสุดปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และจะพัฒนาตนเองเพื่อให้การบริการแก่องค์กรให้ดีขึ้นสามารถศึกษาปัญหาขององค์กรและช่วยเหลือองค์กรให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมาย Borquist (1987) ได้วิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครูในโรงเรียนจะสัมพันธ์กับลักษณะงาน ความสำเร็จและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยเฉพาะการได้รับการยอมรับจากผู้บริหารเป็นที่มาของความพึงพอใจในการทำงานมากที่สุด จึงเห็นได้ว่าความพึงพอใจในงานเป็นการตอบสนองผลกระทบกับงานของแต่ละบุคคล บุคคลจะพึงพอใจในงานเมื่อประสบการณ์ในการทำงานมีความสัมพันธ์กับค่านิยมและความต้องการของตน และผู้บริหารที่แสวงหาบทบาทความเป็นผู้นำที่เอาใจใส่ต่อความเป็นอยู่ของครูจะมีผลต่อความพึงพอใจในการทำงานของครู (Hoy and Miskel, 1991)

ผู้วิจัยจึงเห็นว่าความพึงพอใจในงานของครูหมายถึงระดับความรู้สึkของครูที่มีต่อวิชาชีพและการทำงานในโรงเรียน

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน

ประสิทธิผลของโรงเรียน หรือความสำเร็จของโรงเรียนย่อมจะต้องมีปัจจัยที่สนับสนุน ส่งเสริมหรือมีอิทธิพลต่อความสำเร็จ โดย Steers (1997) พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลขององค์กรได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะองค์กร ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านนโยบายบริหารและการปฏิบัติ ซึ่งเป็นการมองปัจจัยในองค์กร โดยรวมสำหรับแนวคิด Reid *et al.* (1988) เสนอว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านการบริหารงาน ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยที่เกี่ยวกับโรงเรียน เป็นแนวในการเลือกตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยดังนี้

สภาพแวดล้อมของโรงเรียน

Hoy and Miskel (1991) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา คือ สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรที่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาในด้านทรัพยากร คุณค่าความต้องการและประวัติศาสตร์ของโรงเรียน ซึ่งทำให้เห็นถึงข้อจำกัดและโอกาสของโรงเรียนนั้น ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อโรงเรียนได้แก่ ทิศทางของเทคโนโลยี ประชากรศึกษา การเมือง เศรษฐกิจ กฎ ระเบียบและสังคม และปัจจัยที่สำคัญกว่าคือกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโรงเรียนได้แก่ ผู้ปกครอง ผู้เสียภาษี สหภาพ ตัวแทนตามกฎหมายมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย นอกจากนี้ Handy (1976) ได้ศึกษามิติของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อประสิทธิผลองค์กร พบว่า มี 3 มิติได้แก่ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี ซึ่ง วิมลรัตน์ บุญชู (2549) ได้กำหนดปัจจัยสำหรับมิติทั้ง 3 คือ บทบาทของชุมชน สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองและการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียน

บทบาทของชุมชน

Hoy and Feldman (1987) ได้ใช้แนวคิดทฤษฎีระบบสังคมของ Parsons ที่วิเคราะห์ภาวะการทำงานตามธรรมชาติขององค์กรหรือการศึกษาสภาพแวดล้อมองค์กรในระดับสถาบัน (institutional level) ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ พบว่า โรงเรียนต้องได้รับการสนับสนุนจากชุมชนและกลุ่มสังคมที่มีอิทธิพลต่าง ๆ อย่างเป็นธรรมชาติ โดยปราศจากแรงกดดันใด ๆ จึงสามารถแสดงออกในมิติของความเข้มแข็งองค์กร (institutional

integrity) กล่าวคือ ความสามารถของโรงเรียนในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนไว้ได้ ผู้บริหารปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเผชิญปัญหาและความยุ่งยากของสังคมได้ทางด้าน Hoy and Miskel (1991) ได้อธิบายว่า โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาจะปราศจากแรงกดดันทางสังคม ชุมชน ผู้ปกครอง ผู้บริหารเป็นแบบภาวะผู้นำที่ปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลา เน้นทั้งพฤติกรรมมุ่งงาน และมุ่งสัมพันธ์สนับสนุนผู้ได้บังคับบัญชา ชี้นำ และมีมาตรฐานการปฏิบัติงานสูง มีอิทธิพลต่อผู้บังคับบัญชาทั้งการกระทำและความคิด อาจารย์ในโรงเรียนที่มีสุขภาพดีผูกพันกับการเรียนการสอน ตั้งมาตรฐานการเรียนการสอนไว้สูง และสามารถปฏิบัติได้ นอกจากนี้ Chapman and Seeberg (1978) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนพบว่า ในสถาบันการศึกษาที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันนั้น การเพิ่มการมีส่วนร่วมและการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปกครองและชุมชน มีส่วนพัฒนาความสำเร็จของนักเรียนในโรงเรียนและผลการวิจัยของ สุกมาศ การะเกตุ และคณะ (2545) การศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในระดับปานกลาง โดยคณะกรรมการสถานศึกษาที่เป็นตัวแทนครูมีส่วนร่วมสูงสุด

ดังนั้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและบทบาทของชุมชนในการจัดการศึกษาจึงมีความสำคัญมากในการปฏิรูปการศึกษา ผู้ปกครองและผู้แทนชุมชนสามารถควบคุมกำกับนโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียน ตลอดจนควบคุมดูแลคุณภาพของโรงเรียน โดยอาจเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน เป็นต้น

สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง สถานะทางครอบครัวและจำนวนรายได้รวมจากการทำงานของผู้ปกครองนักเรียนที่มีแต่ละเดือน จากทฤษฎีรูปแบบจากผลการเรียนรู้ของ Coleman (1966) ได้กล่าวว่า สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองถือว่าเป็นตัวแปรสำคัญที่เป็นตัวแปรพื้นฐานและสภาพแวดล้อมทางบ้านของนักเรียนสามารถเป็นตัวกำหนดผลการเรียนรู้ของนักเรียนและการวิจัยของ Pandora (1988) พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงอย่างหนึ่งต่อประสิทธิผลของการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยม คือ สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียน โดยเฉพาะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่ระดับปานกลาง จะสัมพันธ์กับประสิทธิผลทั้งในด้านการเรียนและความประพฤติของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tabuman (1994) พบว่าบิดา มารดาที่มีรายได้สูง จะมีผลต่อการศึกษาของเด็กเพราะมีทุนทรัพย์เพียงพอที่จะสนับสนุนต่อกิจกรรมการเรียน

ของเด็ก ทำให้ผลการเรียนของเด็กสูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ (2532) ได้ศึกษาประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนพบว่า นักเรียนในโรงเรียน
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี และโรงเรียนเอกชนดีเด่น
เป็นทางเลือกในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนและจากการวิจัยของ Bosker and Scheerens (1989)
พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการศึกษา
ของโรงเรียนทั้งในด้านการบริหาร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ

นอกจากนี้ยังมีผลงานการวิจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจของผู้ปกครองหลายเรื่องที่พบว่า รายได้
ของผู้ปกครองเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
เช่น อุดร กล้าขยัน (2536) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่อยู่เหนือความสามารถด้านสติปัญญาที่ส่งผล
ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนพบว่า องค์ประกอบที่อยู่เหนือความรู้
ความสามารถ ด้านสติปัญญา คือ รายได้ของครอบครัวและเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
คณิตศาสตร์ ส่วนผลการวิจัยของ Wu and Campbell (1994) พบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจของ
ผู้ปกครองเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และ Surya (1995)
ได้ทำการศึกษายกองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนระดับ
ประถมศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่านักเรียน
ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับระดับเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียน สรุปได้ว่า ระดับเศรษฐกิจของผู้ปกครอง เป็นตัวแปรที่สำคัญมีอิทธิพล
และความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการบริหารจัดการในโรงเรียน เพราะผลสำเร็จของการบริหาร
ในโรงเรียนก็คือ คุณภาพและมาตรฐานของนักเรียน เป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถสูงสุด

การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียน

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ
มีความแพร่หลายมากขึ้น ทั้งนี้เกิดจากกระแสการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสาร
เพื่อปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารให้ทันกับยุคกระแสโลกาภิวัตน์ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2541)
ธงชัย สันติวงษ์ (2532) กล่าวถึงปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีว่า เป็นปัจจัยที่เพิ่มความสำคัญขึ้นมา

เรื่อย ๆ ได้กลายเป็นปัญหาสำคัญที่ผู้บริหารต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับตัดสินใจเสมอใน 2 เรื่องสำคัญ คือ การเลือกระดับเทคโนโลยีที่เหมาะสมให้กับกิจการและวิธีการที่จะนำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาประยุกต์ใช้ในงานอย่างได้ผล ประเด็นที่ผู้บริหารจะต้องพิจารณาคือ ต้นทุนของเงินที่จะใช้ลงทุนในเทคโนโลยีใหม่นั้นคุ้มค่าหรือไม่

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ เป็นการนำเอาความก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมาใช้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจาก

1. เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ปัจจุบันเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
2. ระบบการสื่อสารแบบเห็นภาพและเสียงนับเป็นสิ่งที่แพร่หลายไปทั่วโลก ดังนั้นโรงเรียนต้องมีระบบการสื่อสารที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ เพื่อบริการให้กับนักเรียน
3. ระบบข้อมูลข่าวสารโรงเรียนจะต้องนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ปกครองและนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้ค้นหาข้อมูลได้ง่ายและรวดเร็ว

โดย ชนกรณ กุณฑบุตร (2546) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของเทคโนโลยีมีลักษณะดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสำหรับแปลงทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นสินค้าที่ใช้ประโยชน์
2. เป็นเครื่องมือในการควบคุมสิ่งแวดล้อม
3. เป็นทรัพยากรในการสร้างความมั่งคั่งเพิ่มขึ้น
4. เป็นตัวทำให้สังคมเปลี่ยนแปลง
5. เป็นตัวที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา
6. เป็นสินค้าที่ถูกซื้อหรือขายในตลาด

จากการวิจัยของ Stine (1999) ได้ศึกษาเรื่องการเปิดโรงเรียนใหม่ โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมภายนอก พบว่าโรงเรียนที่มีความก้าวหน้าทางสภาพแวดล้อมด้านเทคโนโลยีจะประสบความสำเร็จได้จะต้องมีความสัมพันธ์กับชุมชน ส่วน ประเสริฐ บัณฑิตศักดิ์ (2540) ที่วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิภาพขององค์การ

Michael (1999) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ในการติดต่อสื่อสารในระดับสากลของนักวิชาการ ได้แก่ การใช้อีเมลล์ (e-mail) อินเทอร์เน็ต (internet) และการร่วมมือทางวิชาการ (collaboration) ผลการศึกษาพบว่า การใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการติดต่อสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการ (informal communication) มีศักยภาพในการติดต่อสื่อสารได้สูงขึ้น นอกจากนี้มีงานวิจัยเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการโดยใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ Saeed (1998) ได้ศึกษาผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ตในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในการทำวิจัย การค้นหาข้อมูลและพฤติกรรมในการติดต่อสื่อสารจากตัวอย่างที่เป็นนักจิตวิทยาทำงานในมหาวิทยาลัยในประเทศออสเตรเลีย พบว่า นักจิตวิทยาเหล่านี้ใช้อินเทอร์เน็ตมากและส่งผลต่อกระบวนการทำวิจัย กล่าวคือ

1. ช่วยให้ได้ข้อมูลที่น่าสนใจและมีการพัฒนาสิ่งใหม่ที่ทันสมัยและทันเหตุการณ์
2. สามารถใช้ติดต่อกับผู้ร่วมงานและผู้ที่มีส่วนร่วมได้บ่อย แล้วทำให้เกิดทิศทางใหม่ ๆ ในการทำวิจัย
3. สามารถออนไลน์ข้อมูลต่างๆ (online information) ได้ทำให้เกิดความรวดเร็วและสะดวกมากขึ้น
4. สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็วและสะดวก
5. ใช้ในการอภิปรายร่วมกันในหมู่นักวิชาการ
6. ใช้ในการร่วมประชุมต่าง ๆ โดยไม่ต้องเข้าร่วมประชุมด้วยตนเอง

โดยใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต (internet) จะช่วยให้ผู้บริหารทุกระดับ ตลอดจนอาจารย์สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้พัฒนาหน่วยงานด้านการบริหารวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการบริหารงานวิจัย

คุณลักษณะทางชีวสังคมของผู้บริหาร

มีนักวิชาการได้กล่าวถึงคุณลักษณะทางชีวสังคมของผู้บริหารโรงเรียนไว้ดังนี้

1. อายุ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการบริหารงานในโรงเรียน ในวัฒนธรรมไทยบุคคลจะให้ความเคารพนับถือผู้ที่วัยวุฒิสูงกว่า ผู้บริหารโรงเรียนนอกเหนือจะมีหน้าที่ในการบริหารงานของโรงเรียนยังต้องเป็นผู้ที่ครู นักเรียนและชุมชนในความเคารพนับถือด้วย จากการศึกษาของ Maslach (1982) พบว่า ผู้ที่มีอายุมากขึ้นจะมีประสบการณ์กับบุคคลหลายประเภท มีวุฒิภาวะทางอารมณ์สูงขึ้น มีความสุขุมรอบคอบ รู้จักชีวิตและมองชีวิตกว้างไกลและลึกซึ้งมากขึ้น สามารถปรับตัวได้ ดิน ปรัชญาพฤษ (2527) ได้วิจัยเกี่ยวกับหัวหน้าภาควิชา กับสัมฤทธิ์ผลของงาน ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า หัวหน้าภาควิชาที่มีอายุมากจะมีสัมฤทธิ์ผลในการทำงานสูงกว่าหัวหน้าภาควิชาที่มีอายุน้อย ส่วน สุจิตรา จรจิตร (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่องการคงอยู่ในตำแหน่งของหัวหน้าภาค ในมหาวิทยาลัยภูมิภาควิชา ผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยข้างต้น กล่าวคือ หัวหน้าภาควิชาที่มีสัมฤทธิ์ผลในการทำงานนั้นเป็นผู้มีอายุก่อนข้างมาก ขวลิต หมั่นนุช (2535) ได้ศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำของคณบดีที่มีต่อประสิทธิผลของการบริหารวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารวิชาการ จึงเห็นได้ว่าอายุเป็นตัวแปรที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้บริหาร เพราะถ้าอายุเพิ่มขึ้นความสุขุมรอบคอบในการคิดและตัดสินใจก็จะมีมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลจะสั่งสมประสบการณ์ มีการปรับตัวและเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ตลอดเวลา

2. วุฒิการศึกษา เป็นปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องความสำเร็จในการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน ที่ช่วยในการวางแผน การแก้ไขปัญหา การคิดสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ ตลอดจนความเชื่อถือ ศรัทธา ในการบริหาร คณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) จึงกำหนดมาตรฐานตำแหน่งผู้บริหารในสถานศึกษาด้านคุณวุฒิการศึกษาไว้ว่า จะต้องได้รับวุฒิปริญญาตรีทางการศึกษาหรือปริญญาวิชาชีพอื่นที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ ซึ่งคณะกรรมการข้าราชการครูรับรองว่าเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งข้าราชการครู (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540)

ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการบริหาร ทั้งนี้เพราะผู้บริหารยังมีการศึกษาสูงยิ่งมีความรู้ ความเข้าใจและโลกทัศน์กว้างขึ้น การศึกษาช่วยให้คนมีความคิดมีเหตุผลและมีความสามารถสูง (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2544) จากการวิจัยของ เลียม พูนเอี่ยม (2532) พบว่าระดับการศึกษาของผู้บริหารต่ำกว่าปริญญา และปริญญาตรีขึ้นไปมีผลต่อการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับผลการประเมินพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่พบว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่างกันได้คะแนนความเป็นนักบริหารต่างกัน โดยผู้บริหารที่จบการศึกษาปริญญาโทได้คะแนนความเป็นนักบริหารสูงกว่าผู้บริหารที่จบปริญญาตรี ส่วนผู้บริหารที่จบปริญญาเอกได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้บริหารที่จบปริญญาตรีและปริญญาโท (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542) และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2532) และเจ็ดหล้า สุนทรวิภาต (2534) ที่พบว่าระดับการศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการหรือประสิทธิผลของงาน

3. ประสบการณ์ในการบริหาร เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การบริหารของผู้บริหารโรงเรียนประสบความสำเร็จเพราะประสบการณ์จะช่วยให้ผู้บริหารมีความรอบคอบสามารถตัดสินใจทางการบริหารได้อย่างถูกต้อง ทำให้เกิดผลดีต่อหน่วยงานมากขึ้น เนื่องจากผู้บริหารที่เคยมีประสบการณ์มาก่อนย่อมสามารถบริหารงานได้ราบรื่นกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อย โดยเฉพาะสามารถเผชิญปัญหา ป้องกันปัญหาและแก้ไขปัญหาให้ลุล่วงไปได้ดีกว่า (เสนาะ ดิยาว, 2534) ประสบการณ์จะทำให้ผู้บริหารสามารถคาดการณ์เกี่ยวกับงานได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะเริ่มต้น ย่อมต้องอาศัยประสบการณ์เป็นสำคัญเพื่อช่วยในการตัดสินใจ วิเคราะห์สั่งการ การวางแผน เพื่อจะได้พิจารณาในการเลือกวิธีการที่ถูกต้อง (สมพงษ์ เกษมสิน, 2516) สำหรับ O Neal (1987) พบว่าผู้บริหารการศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานยิ่งมาก ยิ่งทำให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานและเข้าใจงานมากยิ่งขึ้น และยังสอดคล้องกับการวิจัยของ Garita (1986) ซึ่งวิจัยพบว่าประสบการณ์การบริหารงานมากจะอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น ส่วนงานวิจัยของ ประคอง รัศมีแก้ว (2545) พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกันมีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน

การวิจัยครั้งนี้ให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบคุณลักษณะทางชีวสังคมของผู้บริหารโรงเรียนด้านอายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการบริหารซึ่งส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาหรือโรงเรียน เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด เพราะหน้าที่ของสถานศึกษาหรือโรงเรียนทุกแห่ง คือการให้ความรู้ด้านวิชาการแก่ผู้เรียน มีผู้บริหารหรือครูใหญ่เป็นผู้นำทางวิชาการ มีการทำงานร่วมกับครู ให้คำแนะนำและประสานงานให้ทุกคน ทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ (กัญญา สาร, 2516) นอกจากนี้ความหมายของงานวิชาการในโรงเรียนแล้ว ปัจจุบันงานวิชาการยังหมายถึง การอบรมศีลธรรมจริยธรรมและความประพฤติของนักเรียน เพื่อให้เป็นคนดี นอกเหนือจากความรู้ความสามารถพอที่จะนำมาเลี้ยงชีพได้ มีความสุขความพอใจตามอัธยาศัยและสภาพความเป็นอยู่ ตลอดจนช่วยเหลือเผื่อแผ่แก่เพื่อนบ้านและสังคมตามสมควรด้วย (องค์การ อินทรมพรรย, 2526)

เนื่องจากงานด้านวิชาการมีขอบข่ายกว้างขวางมาก ในการบริหารงานในแต่ละอย่าง จึงมีเทคนิคและหลักการที่แตกต่างกันไปในรายละเอียดของงาน กิตติมา ปรีดีดิลล (2532) ได้กล่าวว่าหลักการที่สำคัญร่วมกันที่ควรนำไปปฏิบัติในการบริหารงานด้านวิชาการพอสรุปได้ดังนี้

1. จัดทำแผนงานด้านวิชาการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือนโยบายหลัก
2. การบริหารงานวิชาการมุ่งการร่วมมือกันทำงาน
3. ควรจะกระจายอำนาจและความรับผิดชอบให้ผู้ปฏิบัติ
4. ควรส่งเสริมผู้ร่วมงานให้ปรับปรุงตนเองด้านวิชาการ
5. ริเริ่มสร้างสรรค์ในการปรับปรุงงานวิชาการ
6. ผู้บริหารควรใช้เทคนิคการส่งเสริมคนอื่นมากกว่าการสอนคนอื่น
7. มีการให้ขวัญกำลังใจในการทำงาน
8. ควรมีคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการ

9. ให้ครูเข้าใจวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการสอนทุกวิชาที่รับผิดชอบ

10. ติดตามและประเมินผล

นอกจากนี้การบริหารงานวิชาการยังรวมถึงการบริหารกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการจัดโปรแกรมการศึกษา การจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษาทุกประเภท โดยงานอื่น ๆ ได้แก่ งานบริหารบุคลากร งานธุรการ งานกิจการนักเรียน งานอาคารสถานที่ งานความสัมพันธ์กับชุมชน เป็นงานที่สนับสนุนงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สำหรับความหมายผู้นำทางวิชาการ Davis and Thomas (1989) กล่าวว่า ผู้นำทางวิชาการคือ ผู้ที่มีความสามารถในการนำและบริหารคนให้กระทำกิจกรรมทางด้านวิชาการให้บรรลุผลซึ่งจะมีผลต่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน และ ราชันย์ บุญธิมา (2542) ได้สรุปการเป็นผู้นำทางวิชาการ หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการนำและการบริหารบุคคลให้ทำกิจกรรมด้านวิชาการให้บรรลุผลสำเร็จของการปฏิบัติงานในโรงเรียน สอดคล้องกับ ประเวศ วะสี (2542) ซึ่งได้กล่าวถึงลักษณะของผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนว่า จะต้องเป็นคนฉลาดเห็นแก่ส่วนรวม การติดต่อสื่อสารรู้เรื่องและเป็นที่ยอมรับของสังคม มีใจฝักใฝ่ทางด้านวิชาการ เป็นผู้ทรงปัญญาและตั้งอยู่ในความถูกต้อง

Trusty (1986) ได้เสนอแนวคิดถึงหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนในฐานะที่เป็นผู้นำทางวิชาการไว้ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทางวิชาการของโรงเรียน และนำเอาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทางวิชาการของโรงเรียนไปปฏิบัติได้
2. สร้างความมั่นใจว่ากิจกรรมของโรงเรียนและห้องเรียนมีความสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโรงเรียน
3. สร้างความมั่นใจว่ากิจกรรมของโรงเรียนและของห้องเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของทางโรงเรียน

4. สร้างความมั่นใจว่าโครงการทางวิชาการของโรงเรียนเป็นผลมาจากผลการวิจัยและการปฏิบัติทางการศึกษา
5. มีการวางแผนร่วมกับคณะครูเกี่ยวกับโครงการต่างๆทางวิชาการและให้ครูนำโครงการทางวิชาการ ไปปฏิบัติและประเมินผลโครงการเพื่อให้บรรลุความต้องการของนักเรียน
6. ติดต่อสื่อสารกับครูและนักเรียนด้วยความคาดหวังที่สูงในด้านมาตรฐานทางวิชาการ
7. ให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมทางด้านสังคมและกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างเชาว์ปัญญาของนักเรียน
8. มีการจัดสรรเวลาเพื่องานวิชาการร่วมกับครูไว้อย่างชัดเจน
9. ให้ความร่วมมือกับครูและนักเรียนให้มีการนาระเบียบกฎเกณฑ์ที่สร้างขึ้นมาในการแก้ปัญหาด้านวินัยของนักเรียน
10. มีการปฐมนิเทศและประเมินผลแก่คณะครูเกี่ยวกับโครงการต่างๆของโรงเรียน ตลอดจนการช่วยเหลือครูในการพัฒนาระบบงานเพื่อให้มีความก้าวหน้าทางวิชาชีพ

เนื่องจากโรงเรียนเป็นศูนย์การเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียนซึ่งหมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน ที่ทำหน้าที่บริหารโรงเรียน บริหารงานในโรงเรียน ผู้บริหารจะต้องเอาใจใส่มากที่สุด คือ ด้านการเรียนการสอนหรือที่เรียกว่างานวิชาการของโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงจำเป็นต้องแสดงพฤติกรรมการมีภาวะผู้นำทางวิชาการของโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงจำเป็นต้องแสดงพฤติกรรมการมีภาวะผู้นำทางวิชาการ (instructional leadership) มีความรู้ทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และมีวิสัยทัศน์ทางการศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีภาวะผู้นำทางวิชาการนั้น ๆ Blase and Blase (2000) ได้เสนอพฤติกรรมการมีภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพสูงสุดไว้ประกอบหลักการภาวะความเป็นผู้นำ 2 ประการและวิธีการ 11 วิธีการ ดังนี้

1. การสนทนากับครูเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน (talking with teacher to promote reflection) ผู้บริหาร โรงเรียนที่มีประสิทธิภาพจะเห็นคุณค่าของการสนทนาที่กระตุ้นให้ครู รู้จักจริงและมีผลสะท้อนกลับในการเรียนรู้ของเขาและปฏิบัติงานในอาชีพมีวิธีการอยู่ 5 วิธีการ

1.1 การเสนอคำแนะนำ (making suggestions) ผู้บริหารจะต้องให้ข้อเสนอแนะครู อาจทำอย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนจะส่งผลให้ ครูมีความอบอุ่น เป็นกันเองและระบายความอัดอั้นตันใจ หรือเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ซึ่งกันและกันซึ่งจะเป็นผลให้ครูเกิดพฤติกรรมในทางสร้างสรรค์ เช่น ครูใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างของนักเรียนมีการวางแผนการสอนอย่างรอบคอบ เกิดแรงบันดาลใจ กล้าคิดกล้าทดลอง มีการสอนแบบใหม่ ๆ ซึ่งจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนด้วย

1.2 การเสนอความคิดเห็นป้อนกลับ (giving feedback) การป้อนกลับนี้จะเน้น พฤติกรรมในห้องเรียน โดยเจาะจงถึงการเอาใจใส่และสนใจของชมเชย ซึ่งแสดงถึงการเข้าหาได้ ของผู้บริหารโรงเรียนสำหรับพูดคุยในเรื่องการติดตามผลของครู ผู้บริหารจะคอยให้คำปรึกษา วิเคราะห์ยอมรับการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครู

1.3 การสร้างต้นแบบ (modeling) ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพจะต้องสาธิตการสอน ในชั้นเรียน และที่ประชุมทำตัวเป็นตัวอย่างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนควรเป็น ผู้นำที่ไม่เป็นทางการ และเป็นผู้แนะนำในเรื่องต่างๆเข้าออกในห้องเรียนต่าง ๆ เพื่อสาธิต การสอน แสดงความเอื้ออาทรต่อนักเรียนให้ครูได้เห็นประจำ

1.4 การสอบถามและเสนอความคิดเห็นและนำ (using inquiry and soliciting advice and opinions) ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องใช้วิธีการถามคณะครูและขอคำแนะนำจากครูถึงวิธีการสอน เนื้อหาหลักสูตร ซึ่งวิธีการถามและขอคำแนะนำจะมีผลกระทบในแง่บวก ก่อนให้เกิดกำลังใจแก่ครู เกิดการชื่นชมในตนเองรู้สึกมั่นคงในอาชีพและการเกิดพฤติกรรมป้อนกลับ

1.5 การยกย่องสรรเสริญ (giving praise) การยกย่องชมเชยที่จะจำเพาะเจาะจงทั้งที่เป็น คำชมเชยส่วนตัว หรือการให้สังคมยอมรับ โดยการมอบใบประกาศเกียรติคุณและการให้รางวัล อย่างเป็นทางการหรือเขียนคำชมเชยในใบประเมินผล เหล่านี้จะมีผลต่อแรงบัลดาลใจของครู และมีผลต่อพฤติกรรมตอบสนองสนองของครูรวมถึงการเสริมกลยุทธ์การสอนที่มีประสิทธิภาพ

2. การส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพให้กับครู (promoting professional growth)

การส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิชาชีพ โดยผู้บริหารให้โอกาสแก่ครูในการพัฒนาและครูสามารถนำไปใช้ในห้องเรียนได้ ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ให้ความรู้ความชำนาญหรือมีประสบการณ์ในวิชาของตนอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้นมีวิธีการ 6 วิธีการ คือ

2.1 ให้ความสำคัญการเน้นการศึกษาด้านการเรียนการสอน (emphasizing the study of teaching and learning) ผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องมีการประชุมคณะครูเพื่อพัฒนาบุคลากรในโรงเรียน โดยเน้นการเรียนรู้ ยุทธศาสตร์และเทคนิคการเรียนรู้ใหม่ ๆ ซึ่งจะต้องรู้เป้าหมายของคณะครูว่าต้องการจะทำอะไร สนับสนุนให้ครูเกิดนวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ ผู้บริหารต้องทำตนเป็นผู้เรียนที่ โดยเข้าร่วมโครงการพัฒนาดังกล่าวดังกล่าวด้วย

2.2 การส่งเสริมการทำงานร่วมกันในคณะครู (supporting collaboration efforts among educators) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกันระหว่างคณะครู เป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนการสอนที่สัมฤทธิ์ผล การจัดทีมงานการจัดเวลาให้ครูได้พบกันอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง เพื่ออภิปรายปัญหาการเรียนการสอน

2.3 การพัฒนาการนิเทศการสอน (developing coaching relationship) ผู้บริหารต้องสนับสนุนส่งเสริมให้ครูมีการฝึกหัดสังเกตการณ์สอนในห้องเรียนคล้ายกับครูที่เลี้ยงเป็นศึกษานิเทศก์ เป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้หาวิธีการสอนที่ดีที่สุดมาใช้

2.4 การส่งเสริมสนับสนุนและปรับปรุงโครงการใหม่ ๆ ให้ดีขึ้น (encouraging and supporting redesign of programs) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูได้วางแผนโครงการใหม่ ๆ และสนับสนุนวิธีการสอนหลากหลายวิธี ผู้บริหารต้องจัดหาแหล่งเรียนรู้ อุปกรณ์ที่จำเป็นเพื่อที่จะสนับสนุนโครงการ

2.5 การนำหลักการพื้นฐานต่าง ๆ ของการเรียนรู้ของผู้ใหญ่มาพัฒนาการทำงาน (apply the principles of adult learning, growth and development to all phases of staff development) ผู้บริหาร โรงเรียนต้องสร้างวัฒนธรรมของการทำงานร่วมกับการสอบถาม การเรียนรู้ตลอดชีวิต ความร่วมมือในการกระทำเช่นนี้ก่อให้เกิดความคิดที่ว่าครูเป็นแหล่งเรียนรู้ การปฏิสัมพันธ์โดยการสังเกตการณ์สอนในห้องเรียน จะมีผลกระทบมากกว่าการช่วยเหลือภายนอก เพราะจะทำให้ครูมีความรู้สึกว่าได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานจากผู้นิเทศ

2.6 การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อประกอบการตัดสินใจในการสอน (implementing action research to instructional decision making) ผู้บริหารต้องพยายามให้มีการวิจัยในโรงเรียน ดำเนินการพัฒนานุเคราะห์อย่างเต็มที่ตามโครงการวิจัย ผู้บริหารส่วนใหญ่จะละเอียดพิถีพิถันในการศึกษาถึงความพร้อม ความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ถ้าผู้บริหารไม่มีข้อมูลพื้นฐานของห้องเรียน ของโรงเรียนแล้วครูไม่สามารถพิจารณาอย่างถ่องแท้ได้ว่าการเรียนการสอนในห้องเรียนของเขจะมีผลอย่างไร การรวบรวมข้อมูลอย่างละเอียดเพื่อวิเคราะห์ปัญหาทำให้มีการพัฒนาคณะครู เพื่อที่จะพัฒนาวิธีการปฏิบัติโดยการเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหา

ดังนั้นพอสรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดใหม่ ๆ ทางการศึกษาและสามารถ แสดงบทบาทการเป็นผู้นำทางวิชาการ นำความรู้เทคนิคใหม่ ๆ ที่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาไปใช้ในการบริหารงาน การเรียนการสอน เช่น การกำหนด เป้าหมาย วัตถุประสงค์ของโรงเรียน การวางแผน และการการนำแผนไปปฏิบัติ รวมถึงการนำผลไปใช้ในการเรียนการสอน และส่งเสริมกิจกรรมทางวิชาการของโรงเรียน

การสนับสนุนทางสังคมของครู

การสนับสนุนทางสังคมของครูเป็นปัจจัยอีกประการหนึ่งที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนและสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา (บุญเรือน หมั่นทรัพย์, 2538) ซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิจัยได้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางสังคม ดังนี้ Weiss (1974) ได้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางสังคม หมายถึง ความรู้สึก อึดใจ หรือการมีความพึงพอใจต่อความต้องการทางสังคมจากความสำเร็จในสัมพันธภาพและสามารถแบ่งการสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 6 ชนิด คือ

1. ความรักความผูกพันเป็นความรู้สึกอบอุ่น มั่นคงและปลอดภัย
2. การมีส่วนร่วมในสังคมให้บุคคลมีโอกาสผูกมิตรไมตรี
3. โอกาสในการอบรมเลี้ยงดูให้การช่วยเหลือบุคคลอื่น ๆ
4. ส่งเสริมให้มีความมั่นใจในคุณค่าแห่งตน การให้บุคคลอื่นให้ความเคารพ

5. ความเชื่อมั่นในการเป็นมิตรที่ดี

6. การได้รับคำชี้แนะที่ดี เป็นการช่วยเหลือขณะตกอยู่ในช่วงวิกฤตมีปัญหา

Faber (1983) อธิบายลักษณะการสนับสนุนทางสังคมไว้ 3 ประการ คือ

1. การสนับสนุนทางอารมณ์ เป็นการยอมรับการให้ความสนใจ การให้กำลังใจ
2. การสนับสนุนทางการเงินและวัตถุ
3. การได้รับปรึกษาหารือ แก้ไขปัญหาทั้งทางด้านหน้าที่การงาน และเรื่องส่วนตัว

การสนับสนุนทางสังคมเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่สำคัญของสังคม ซึ่งอาจอยู่ในรูปเป็นทางการและไม่เป็นทางการผสมผสานกันไป นักการศึกษาและนักวิจัยได้ทำการศึกษาและเห็นพ้องต้องกันว่าการสนับสนุนทางสังคมในองค์กรสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้ (Norbeck and Tilden, 1988)

1. การสนับสนุนด้านจิตใจและอารมณ์ เป็นการสนับสนุนด้านการให้กำลังใจ การไว้วางใจ คำแนะนำ ข้อมูลข่าวสาร และสนับสนุนให้รู้สึว่าตัวเองมีคุณค่า
2. การสนับสนุนเชิงรูปธรรม เป็นการสนับสนุนโดยการให้ความช่วยเหลือโดยตรง การมอบเครื่องมือที่ทันสมัยสนับสนุน รวมทั้งการช่วยเหลือด้านการเงินงบประมาณ

จากความหมายและแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า การสนับสนุนทางสังคมของครูเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารของผู้บริหารที่สำคัญอย่างหนึ่ง โดยเป็นการรับรู้ของบุคคลในการได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือทั้งทางด้านอารมณ์จากสังคม ข่าวสาร ข้อมูล วัตถุ สิ่งของที่บุคคลที่ได้รับจากครอบครัว ผู้บังคับบัญชา เพื่อนและผู้ร่วมงาน โดยปริมาณของการรับรู้และความพึงพอใจจากการได้รับจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับลักษณะของบุคคลนั้น ๆ ดังนั้นหากครูได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากหน่วยงาน บุคคลหรือกลุ่มบุคคล ย่อมส่งผลต่อการปฏิบัติงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย

House (1981) ได้ให้ความหมายว่าเป็นการที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้รับการสนับสนุนโดยผ่านความสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่น กลุ่ม ชุมชน ซึ่งการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทำให้เกิดการยอมรับ การช่วยเหลือ ความพึงพอใจ จึงเห็นว่าการสนับสนุนทางสังคมเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีส่วนในกิจกรรม ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมทางอารมณ์ ได้แก่ ความเห็นอกเห็นใจ (emotional) ความไว้วางใจ การเอาใจใส่
2. การช่วยเหลือทางวัตถุและบริการ (instrumental support) เช่น การช่วยเหลือในการทำงาน อำนวยความสะดวกให้ผลตอบแทน
3. การให้ข่าวสารข้อมูล (information) ได้แก่ การให้ข้อมูลในการแก้ปัญหา
4. การให้การประเมินผล (appraisal) เช่น การให้การประเมินผลตนเอง ชี้นำให้คำอธิบายชี้แนะ

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Faber (1983) ได้อธิบายลักษณะของการช่วยเหลือทางสังคมของครูที่ได้รับและมีความสอดคล้องกับสภาพการทำงานในโรงเรียนคือ การสนับสนุนทางสังคมที่เป็นความยึดเหนี่ยวระหว่างบุคคลที่สามารถให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งทางอารมณ์และทรัพยากรอื่น ๆ ซึ่งได้กำหนดลักษณะไว้ 3 ประการคือ

1. การสนับสนุนทางอารมณ์ เป็นการยอมรับการให้ความสนใจ การให้กำลังใจ
2. การสนับสนุนทางด้านการเงินและวัตถุสิ่งของ
3. การได้รับการปรึกษาหารือแนะนำแก้ไขปัญหาทั้งงานในหน้าที่และเรื่องส่วนตัว

จากความหมายและแนวคิดของนักวิชาการต่าง ๆ พอสรุปได้ว่า การสนับสนุนทางสังคมของครู หมายถึง การสนับสนุน ช่วยเหลือ การให้ความสนใจ การให้กำลังใจ การเงินและวัตถุสิ่งของ การได้รับการปรึกษาหารือแนะนำแก้ไขปัญหาทั้งงานในหน้าที่และเรื่องส่วนตัวที่ครูได้รับจากครอบครัว เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา

พฤติกรรมการสอนของครู

พฤติกรรมการสอนของครูมีส่วนในการส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยตรง เนื่องด้วยพฤติกรรมการสอนของครูในชั้นเรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการเรียนการสอน ดังนั้นครูต้องรู้จักเลือกใช้วิธีการสอนต่าง ๆ อย่างตรงจุดมุ่งหมายและเหมาะสมกับสภาพนักเรียน (กรมวิชาการ, 2534) เพราะว่าการเรียนการสอนเป็นการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งต้องคำนึงถึงความเหมาะสมด้านบรรยากาศ เทคนิค และองค์ประกอบทั้งหลายที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ อย่างที่สุด ซึ่งกล่าวได้ว่าคุณภาพการสอนที่ดีของครูอยู่ที่พฤติกรรมการสอนของครู พฤติกรรม การสอนของครูมีผลต่อคุณภาพผู้เรียน ดังนั้น ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับ พฤติกรรมการสอนของผู้สอน

นักการศึกษาหลายคนได้ให้ความหมายของคำว่า พฤติกรรมการสอนไว้ต่าง ๆ กัน ดังเช่น อุไรพร พานิชกุล (2539) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอน หมายถึง พฤติกรรมที่ครูแสดงออกเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดกาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปสู่พฤติกรรมที่พึง ประสงค์ในหลักสูตรที่เรียน ส่วน ชุติกาญจน์ บุญญะจิตสุข (2546) กล่าวว่าพฤติกรรมการสอนของ ผู้สอนเป็นกิจกรรมหรือการกระทำที่ผู้สอนแสดงออกในกระบวนการสอน การสอนของผู้สอนเป็น กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมี ประสิทธิภาพ

Ramsden (1992) ให้ข้อเสนอในการพิจารณาลักษณะการสอนที่ดี ดังนี้

1. สร้างเจตคติในวิชาที่สอนกับผู้เรียน
2. สามารถใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจได้
3. จูงใจให้ผู้เรียนมีความเข้าใจได้ในระดับที่สมควร
4. อธิบายเรื่องที่สอนอย่างง่าย
5. อธิบายเนื้อหาได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่ายเหมาะกับระดับชั้น

6. ห่วงใยและให้เกียรติผู้เรียน
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนโดยอิสระ
8. สามารถนำการเรียนรู้และปรับให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้
9. ใช้วิธีการสอนและให้งานที่ทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบและทำงานร่วมกัน
10. วัดผลด้วยความเที่ยงธรรม
11. เน้นเนื้อหาที่สำคัญอย่างแท้จริง
12. ให้ข้อเสนอแนะที่มีคุณภาพต่องานที่ผู้เรียนส่ง
13. สนใจเรียนรู้เกี่ยวกับการสอนและมุ่งพัฒนาการสอนของตนเองให้ดีขึ้น

พรวิมล ะวันประโคน (2545) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมการสอนของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยศึกษาพฤติกรรมการสอนของครู 3 ประการ ได้แก่

1. การวางแผนและการเตรียมการสอน หมายถึง กิจกรรมในการคิดและทำล่วงหน้าในการดำเนินการสอน อันประกอบด้วย การกำหนดจุดประสงค์ การจัดเนื้อหา กิจกรรม ประสิทธิภาพ สื่อการสอน การสอน กระบวนการเรียนรู้ กลวิธีต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการประเมิน เพื่อให้การเรียนรู้ของนักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้
2. การดำเนินการสอน หมายถึง กระบวนการและพฤติกรรมของครูที่ใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้แก่ ชี้แจงลักษณะวิชาตามหลักการสอนภาษา วิธีเรียนและการวัดผล เสนอเนื้อเรื่องที่ เป็นแนวคิดหลักและแนวคิดย่อย ๆ ลงมาเป็นขั้นตอน

3. การประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการใช้วิธีการและเครื่องมือวัดผลทางการศึกษาให้เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดผลของครูผู้สอน โดยมุ่งเน้นในการพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

Squires *et al.* (1983) ออกแบบเครื่องมือวัด Questionnaire for assessing school and classroom effectiveness ในหนังสือ Effective schools and classroom: a research-based perspective. ระบุว่าพฤติกรรมการสอนของครูนั้นสามารถวัดได้จากการวางแผน (planning) การจัดการห้องเรียน (class management) การจัดการเรียนรู้ (learning) และการนิเทศ (supervision)

สรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอนของครูมีความสำคัญมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนอย่างมาก ดังนั้นพฤติกรรมการสอนที่ดีจึงถือเป็นคุณภาพการสอนที่ดี

การจัดการศึกษาเอกชน

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้กำหนดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐให้รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม รวมทั้งต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเอกชนด้วย ส่วนพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชนให้มีความเป็นอิสระ สามารถจัดการศึกษาได้ทุกระดับทุกประเภท โดยรัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและพึ่งตนเองได้

ความสำคัญของการศึกษาเอกชน

รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้เอกชนมีบทบาทในการจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะการจัดการศึกษาของเอกชนนับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาคนและประเทศชาติ สามารถช่วยแบ่งเบาภาระในการจัดการศึกษาของชาติได้เป็นอย่างมาก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,

ม.ป.ป. อ้างใน ชมรมผู้รับใบอนุญาตและครูโรงเรียนเอกชนแห่งประเทศไทย, 2550) การจัดการศึกษาของเอกชนจึงมีบทบาทและความสำคัญต่อการศึกษาไทย ดังนี้

1. ด้านการมีส่วนร่วมในการช่วยแบ่งเบาภาระในการจัดการศึกษาของรัฐ จากรายงานผลการประเมินการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550) พบว่า โรงเรียนเอกชนช่วยลดภาระงบประมาณของรัฐในการจัดการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 10.43 ของค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาโดยรวม เมื่อพิจารณาจากงบประมาณประจำปีของกระทรวงศึกษาธิการ ปี 2545 ซึ่งเท่ากับ 215,802.3 ล้านบาท

2. ด้านคุณภาพการศึกษา แยกพิจารณาเป็นด้านคุณภาพนักเรียน และด้านคุณภาพของโรงเรียนเอกชน ดังนี้

2.1 ด้านคุณภาพนักเรียน จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GAT) ประจำปีการศึกษา 2545-2547 ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเอกชนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยรวมทั้งประเทศในทุกปีและทุกรายวิชา

2.2 ด้านคุณภาพของโรงเรียนเอกชน จากผลการประเมินสถานศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) รอบแรก พ.ศ. 2544-2548 พบว่า ร้อยละของโรงเรียนเอกชนที่มีคุณภาพระดับดี (เกณฑ์ระดับดี หมายถึง ค่าเฉลี่ยของผลการประเมินทั้ง 14 มาตรฐาน มากกว่า 2.50 และ ไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับปรับปรุง) มีสัดส่วนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของสถานศึกษาโดยรวมทั้งประเทศทุกมาตรฐาน

นอกจากนี้ ศักยภาพของเอกชนดีเพียงพอสามารถมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการบริหารจัดการเป็นที่ยอมรับของสังคม (สมจิตร อุดม, 2547) สอดคล้องกับความเห็นของ Schultz (1982 อ้างใน สมจิตร อุดม, 2547) นักเศรษฐศาสตร์ ที่เห็นว่าการส่งเสริมสนับสนุนให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จะทำให้ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของภาครัฐบาลจะสูงขึ้นเพราะมีการแข่งขัน ดังนั้น บทบาทของภาคเอกชนจึงไม่เพียงแต่ช่วยทำให้มีทรัพยากรในการจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น แต่ยังช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพและความสำเร็จของการจัดการศึกษาของชาติให้ดียิ่งขึ้น อาจกล่าวได้ว่า การจัดการศึกษาเอกชนมีความสำคัญต่อการปฏิรูป

การศึกษา เพราะเอกชนสามารถช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลได้อย่างแท้จริงในการให้บริการทางการศึกษา เนื่องจากทุนและทรัพยากรของรัฐมีอยู่อย่างจำกัด โรงเรียนเอกชนมีความพร้อมและมีศักยภาพในการสนองตอบความต้องการของผู้ปกครองได้เป็นอย่างดี เช่น การจัดรถโรงเรียนรับส่งนักเรียน การจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ การจัดสอนภาษาต่างประเทศ โรงเรียนนานาชาติ ฯลฯ เป็นต้น โรงเรียนเอกชนยังมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการสูง จึงสามารถพัฒนาและนำเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ในการเรียนการสอนได้ดีกว่าโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งมีข้อจำกัดในเรื่องระเบียบกฎหมาย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2543)

สภาพปัจจุบันของการศึกษาเอกชน

การดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนในปัจจุบันอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นการยกเลิกกฎหมายเดิม คือ พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดหลักการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเพื่อทำหน้าที่บริหารและจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับการศึกษาของรัฐ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2551) ในการดำเนินงานการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนอยู่ภายใต้การกำกับ ติดตามดูแลโดยสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ดังนี้

1. เสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนต่อคณะกรรมการ
 2. ส่งเสริม สนับสนุนด้านวิชาการ การประกันคุณภาพ การวิจัยและพัฒนาเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา
 3. รับผิดชอบการดำเนินงานเกี่ยวกับกองทุน
 4. ดำเนินการจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาเอกชนตามมาตรการที่คณะกรรมการกำหนด
- มาตรา 13 (4)

5. เป็นศูนย์ส่งเสริม สนับสนุนข้อมูล และทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชน ตลอดจน ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาเอกชน

วิสัยทัศน์ในการดำเนินงานของ สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภายในปี 2555 จะเป็นองค์กรที่มีศักยภาพสูง โดยยึดหลักธรรมาภิบาล เป็นที่ยอมรับในการส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาเอกชนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ โดยมีพันธกิจ ดังนี้

1. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
2. พัฒนาระบบบริหารจัดการและบุคลากรของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนโดยใช้หลักธรรมาภิบาล
3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคคล หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ในการพัฒนา การศึกษาเอกชน
4. สนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

กล่าวโดยสรุป การดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนในปัจจุบันอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 โดยมีการกำกับติดตามการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เช่นเดียวกับการศึกษาของรัฐ และการดำเนินงานการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนอยู่ภายใต้ การกำกับ ติดตาม ดูแลโดยสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนซึ่งมีอำนาจ หน้าที่ในการเสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน ส่งเสริม สนับสนุนด้าน วิชาการ การประกันคุณภาพ การวิจัยและพัฒนาเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา

ประเภทและระดับของโรงเรียนเอกชน

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ได้กำหนดประเภทและระดับของโรงเรียน เอกชนที่จัดการศึกษามี 2 ประเภท คือ โรงเรียนในระบบ และโรงเรียนนอกระบบ ดังมี รายละเอียดดังนี้ (สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2551)

โรงเรียนในระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

โรงเรียนนอกระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยมีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา

สำหรับโรงเรียนในระบบ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 คณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จึงแบ่งประเภทและระดับของโรงเรียนเอกชนในระบบไว้ โดยสรุปมี 3 รูปแบบ ดังนี้

1. ประเภทสามัญศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการในระดับต่าง ๆ ได้แก่ ระดับก่อนประถมศึกษา (เตรียมอนุบาลและอนุบาล) ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา (มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย)
2. ประเภทอาชีวศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตร หรือหลักสูตรที่ได้รับการอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการในระดับต่างๆ ได้แก่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
3. ประเภทนานาชาติ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยใช้หลักสูตรต่างประเทศ หรือหลักสูตรต่างประเทศที่ได้ปรับรายละเอียดเนื้อหาวิชาใหม่ หรือหลักสูตรที่ไม่ใช่หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนการสอนให้กับนักเรียนโดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และไม่ขัดต่อศีลธรรมและความมั่นคงของประเทศ

กล่าวโดยสรุป จากพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ได้กำหนดประเภทและระดับของโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษามี 2 ประเภท คือ โรงเรียนในระบบและโรงเรียนนอกระบบ สำหรับโรงเรียนในระบบ โดยสรุปมี 3 รูปแบบ ได้แก่ ประเภทสามัญศึกษา ประเภทอาชีวศึกษาและประเภทนานาชาติ

สภาพปัญหาของการจัดการศึกษาเอกชน

การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของเอกชนจากอดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่า จำนวนนักเรียนโรงเรียนเอกชนและสัดส่วนจำนวนนักเรียนระหว่างเอกชนกับรัฐในรอบ 10 ปี (2538-2547) มีจำนวนนักเรียนโรงเรียนเอกชนบางปีเพิ่มขึ้นและบางปีลดลง แต่โดยภาพรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเฉลี่ยร้อยละ 3.5 ต่อปี สำหรับสัดส่วนจำนวนนักเรียนระหว่างเอกชนกับรัฐบาลมีแนวโน้มลดลง 19:81 ในปี 2539 เป็น 18:82, 16:84 และ 17:83 ในปี 2540-2544, 2545 และ 2546 ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องมาจากนโยบายการรับนักเรียนของรัฐมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เช่น การรับนักเรียนโดยไม่มีการสอบ การขยายชั้นเรียน/ห้องเรียนเพิ่มตามความต้องการของผู้ปกครอง การรับนักเรียนรอบสอง เป็นต้น ทำให้โรงเรียนเอกชนไม่สามารถวางแผนการบริหารจัดการล่วงหน้าได้เหมือนธุรกิจอื่น ๆ ซึ่งบางโรงเรียนไม่สามารถแบกรับภาระต่อไปได้ก็จะปิดกิจการไปในที่สุด อย่างไรก็ตามในปีการศึกษา 2547 สัดส่วนจำนวนนักเรียนโรงเรียนเอกชนเพิ่มขึ้นเป็น 18:82 ซึ่งปัญหาเหล่านี้สำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในฐานะที่มีหน้าที่ส่งเสริมและประสานงานการศึกษาเอกชนทุกระดับทุกประเภททั่วประเทศ ได้เร่งดำเนินการแก้ไขในหลาย ๆ รูปแบบแต่ไม่ได้ผลเท่าที่ควร จึงได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาเอกชน โดยมุ่งหวังเพื่อพัฒนาศึกษาเอกชนให้มีรูปแบบที่หลากหลาย มีคุณภาพได้มาตรฐานระดับสากลสำหรับเป็นทางเลือกที่ดีของสังคมต่อไป (ชมรมผู้รับใบอนุญาตและครูโรงเรียนเอกชนแห่งประเทศไทย, 2550)

โรงเรียนเอกชนมีบทบาทในการมีส่วนร่วมรับผิดชอบการจัดการศึกษา แต่การบริหารงานส่วนมากจะดำเนินการในรูปของธุรกิจทางการศึกษา เมื่อมีการลงทุนจัดการศึกษา ก็มุ่งหวังที่จะได้กำไร ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนเอกชนดำเนินการในกิจการเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ต่อผู้ปกครองในด้านการพัฒนาคุณภาพด้านอาคารสถานที่ สื่อนวัตกรรมการเทคโนโลยีทางการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนจึงหันมาลงทุนเป็นจำนวนมาก ทำให้ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองต้องรับผิดชอบ และส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชน กระทบต่อจำนวนนักเรียนในแต่ละระดับแต่ละประเภทยังลดลง ทำให้สภาพคล่องของโรงเรียนซึ่งมีความจำเป็นมากขึ้นที่ต้องขอรับการสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐบาล และเพิ่มค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมการเรียนจากผู้ปกครอง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2543)

ในสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนประสบปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่น่าสนใจ อาทิ จาการายงานผลการวิจัยของกองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ปี 2540 (สมจิตร อุดม, 2547) พบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินของโรงเรียนเอกชน คือ การเก็บค่าธรรมเนียมการเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ มักจะเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนสูงกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีความแตกต่างกันระหว่างโรงเรียนในที่ตั้ง ขนาด และการเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนที่ต่างกัน
3. นโยบายการบริหารและการตัดสินใจของผู้บริหาร โรงเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และมาตรฐานงานวิชาการ

และจากผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ปี 2543 ยังพบว่า

1. โรงเรียนเอกชนทั่วไปมีฐานะทางการเงินทรุดตัวลงโดยเฉพาะโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก เป็นผลมาจากเศรษฐกิจตกต่ำ ผู้ปกครองมีรายได้ลดลงไม่มีศักยภาพที่จะส่งลูกเข้าเรียน โรงเรียนเอกชน ส่งผลให้จำนวนเด็กนักเรียนลดลง
2. การเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนเพิ่มขึ้น ค่าใช้จ่ายจริงกับการลงทุนไม่สอดคล้องกัน
3. ด้านคุณภาพการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตกต่ำ เพราะจ้างครูสอนไม่ตรงวุฒิการศึกษา ลดค่าจ้างสอน ขาดแคลนอัตรากำลังครู
4. ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษาอันเกิดจากกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ของราชการ ทำให้การดำเนินการไม่คล่องตัวการบริหารงานล่าช้า
5. ด้านการพัฒนาบุคลากรยังไม่ทั่วถึงสอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของโรงเรียน

6. การพัฒนาคุณภาพนักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก

นอกจากนี้ยังมีประเด็นปัญหาที่สำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2543) คือ

1. โรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ยังมีการบริหารงานโดยเจ้าของที่เป็นบุคคลเดียวมากกว่าคณะบุคคล
2. ขาดการทำแผนงาน โครงการพัฒนางานที่เป็นระบบและต่อเนื่อง ประกอบกับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากรัฐยังกระจายไม่ทั่วถึง โรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก
3. อัตราการลงทุน การเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เก็บไม่สอดคล้องกับค่าใช้จ่ายที่แท้จริง และโรงเรียนบางแห่งยังไม่สามารถจ่ายเงินเดือนครูตรงตามวุฒิ และเพิ่มเงินเดือนจากการปรับอัตราเงินเดือนในภาครัฐ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2543 อ้างใน สมจิตร อุดม, 2547) ยังได้สรุปปัญหาการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ดังนี้

1. ปัญหาด้านการบริหารโรงเรียน นโยบายของรัฐบาลแปรเปลี่ยนตลอดเวลา ทั้งนโยบายด้านการเงิน งบประมาณ การขยายโรงเรียนและห้องเรียนของรัฐบาล นโยบายการบริหารจัดการควบคุมไม่เป็นระบบที่เอื้อต่อการองค์กรที่เป็นเลิศได้ รูปแบบการจัดการศึกษาที่ไม่มีมาตรฐานเดียวกัน ต่างคนต่างทำ แข่งขันกัน ขาดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผู้รับใบอนุญาตหรือเจ้าของโรงเรียนมีความรู้ด้านการบริหารการศึกษาน้อย ไม่มีรูปแบบการจัดการศึกษาที่แน่นอน งบประมาณลงทุนไม่เพียงพอ ไม่สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ขาดทุน สภาพเศรษฐกิจตกต่ำ ปัญหาการว่างงานของผู้ปกครอง จำนวนนักเรียนลด ปัญหาการบริหารงานด้านวิชาการ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การบริหารหลักสูตรในโรงเรียนเอกชนขนาดกลางและขนาดเล็ก ไม่มีประสิทธิภาพ การสร้างภาพลักษณ์และการกำหนดบทบาททางวิชาการของโรงเรียนไม่เป็นที่ยอมรับของผู้รับผิดชอบ ผู้ปกครอง และสังคม

2. ปัญหาด้านการบริหารและสนับสนุน รัฐให้การสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนไม่ทั่วถึง และเพียงพอ ระเบียบกฎหมายข้อบังคับ บทบาทหน้าที่ของรัฐในการส่งเสริมสนับสนุนยังไม่พอในการจัดการศึกษาในแต่ละระดับและในแต่ละประเภท ระบบเครือข่ายการเรียนรู้ที่สนับสนุนอยู่ในขอบเขตจำกัด รูปแบบไม่ชัดเจน สถานศึกษาเอกชนบางแห่งมุ่งแสวงหากำไร ขาดความศรัทธาจากประชาชน ขาดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนของรัฐกับเอกชน และระหว่างโรงเรียนเอกชนด้วยกันเอง งบประมาณการอุดหนุนรายหัวแก่โรงเรียนเอกชนยังไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ไม่เพียงพอในการบริหาร ความแตกต่างกันของสภาพสังคมทำให้การบริหารงานในโรงเรียนประสบปัญหาการขาดทุน โรงเรียนขาดการสนับสนุนสวัสดิการแก่ครูและบุคลากร ขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน และความมั่นคงในอาชีพ

3. ปัญหาด้านการพัฒนาบุคลากร คือ วุฒิการศึกษาของครูต่ำ ขาดความรู้ความสามารถในการถ่ายทอด อาทิ โรงเรียนขาดแคลนครูวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ครูได้รับค่าจ้างต่ำกว่าวุฒิการศึกษา และขณะปฏิบัติงานไม่ได้รับคำแนะนำและคำปรึกษาหารือเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้ทันต่อความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี นอกจากนี้ปัญหาด้านผู้บริหารโรงเรียนที่มีความรู้ประสบการณ์ทางการบริหารน้อย การบริหารงานแบบระบบครอบครัว ขาดการแลกเปลี่ยนความรู้และยอมรับฟังความคิดเห็นต่อกัน ครูและบุคลากรขาดการส่งเสริมทักษะการประชุม ฝึกอบรมและสัมมนาทางวิชาการ

4. ปัญหาด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนเอกชนไม่สามารถเลือกรับนักเรียนได้ตามความรู้ความสามารถ นักเรียนขาดทักษะกระบวนการเรียนรู้ ขาดวัสดุสื่อการเรียนที่ทันสมัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบางวิชาต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด การสอนนักเรียนในระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษาที่เน้นวิชาการมากเกินไป ขาดทักษะปฏิบัติและกระบวนการในบางวิชา จึงทำให้คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านบุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ และภาวะผู้นำต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

นอกจากนี้ผลจากการศึกษาวิจัยเรื่อง อนาคตของการศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษาของ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2539) พบว่า รัฐยังคงดำเนินนโยบายเร่งขยายโอกาสทางการศึกษาทุกระดับ และเปิดโอกาสให้เอกชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาประเภทสามัญหรือการศึกษาขั้นพื้นฐานมากขึ้น มุ่งเน้นพัฒนาด้านคุณภาพมากกว่าขยายในเชิงปริมาณ มีคุณภาพและมาตรฐานสูงกว่าโรงเรียนรัฐบาล การปรับเปลี่ยนให้โรงเรียนเอกชนเป็นนิติบุคคล มีการบริหารจัดการเป็นระบบ มีผู้บริหารโรงเรียนมืออาชีพบริหารตามระบบธุรกิจ สามารถให้โรงเรียนดำรงอยู่ได้อย่างมีคุณภาพ

ในอนาคตโรงเรียนเอกชนสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมได้อย่างเสรี ค่าธรรมเนียมลอยตัวตามกลไกการตลาดเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถเลือกส่งบุตรหลานเรียนได้ตามความต้องการและศักยภาพ สนับสนุนส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนแข่งขันในเชิงวิชาการจนเป็นที่ยอมรับ

กล่าวโดยสรุป โรงเรียนเอกชนมีบทบาทสำคัญในการมีส่วนร่วมรับผิดชอบการจัดการศึกษา และการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนเป็นที่ยอมรับของสังคมเสมอมาทั้งในด้านคุณภาพการจัดการศึกษา และด้านคุณภาพผู้เรียน แต่โรงเรียนเอกชนในปัจจุบัน ประสบปัญหาด้านต่าง ๆ ในเรื่องการบริหารจัดการ การพัฒนาครู การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้บริหารมืออาชีพ สามารถให้โรงเรียนดำรงอยู่ได้อย่างมีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและสังคม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ปรีชา บุญคมรัตน์ (2532) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ พบว่า การบริหารงานวิชาการทั้ง 7 ด้าน คือ การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผลการเรียน การบริหารวัสดุอุปกรณ์การศึกษา การบริการห้องสมุด การบริหารงานแนะแนว และการจัดกิจกรรมทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ห้องสมุดการบริหารงานทางการเรียนของนักเรียน

ประโยชน์ คุปต์กาญจนากุล (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสาเหตุของประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครู ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิภาพการสอน 6 ตัวแปร คือ บุคลิกลักษณะของผู้สอน ความสนใจในเชิงวิชาการ บรรยายภาศในการเรียนการสอน เจตคติของผู้สอนต่อผู้เรียน สมรรถภาพในการสื่อการสอน และความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิภาพการสอน 4 ตัวแปร คือ ความรักและศรัทธาในอาชีพ ประสบการณ์ในการสอนและผลการเรียน

จันทร์ธานี สงวนนาม (2533) ศึกษาคุณลักษณะบางประการของผู้บริหาร บรรยายภาศของโรงเรียนและความพึงพอใจในงานที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงเรียนประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จและผู้บริหาร โรงเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จ

มีพฤติกรรมเป็นผู้นำทางวิชาการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และยังพบว่าความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร เป็นตัวแปรหนึ่งที่สามารถทำนายความสำเร็จของโรงเรียนอันเนื่องจากประสิทธิภาพการจัดการเรียนสอนของครูผู้สอนได้อย่างมีนัยสำคัญ

กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ (2536) วิจัยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน จำนวน 230 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลเป็นครูใหญ่ จำนวน 230 คน ครู จำนวน 981 คน ใช้เครื่องมือวัดภาวะผู้นำที่พัฒนามาจาก Multifactor leadership questionnaire (MLQ) พบว่า วุฒิการศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหาร ซึ่งประสิทธิผลของโรงเรียนจะแปรปรวนไปตามวุฒิการศึกษาของผู้บริหาร โดยโรงเรียนที่มีผู้บริหารวุฒิการศึกษาดำ ประสิทธิผลของโรงเรียนก็ต่ำ โรงเรียนที่มีผู้บริหารวุฒิการศึกษาสอง ประสิทธิผลของโรงเรียนก็สูง

รุ่งทิพย์ สมานรักษ์ (2536) พบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนตามทฤษฎีความคาดหวังของวรูมมีความสัมพันธ์และสามารถทำนายความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนได้สูง นอกจากนี้ยังพบว่า ครูที่มีอายุมากและประสบการณ์ในการทำงานมากจะมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานสูงกว่าครูที่มีอายุน้อยและประสบการณ์การทำงานน้อย

มัทนา ปิ่นม่วง (2536) ทำการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะที่ส่งเสริมให้ครูมีประสิทธิภาพการสอน ได้แก่ การจัดกระบวนการเรียนการสอน การใช้จิตวิทยาการเรียนรู การวัดและการประเมินผล บุคลิกลักษณะของครู และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และยังพบอีกว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูประถมศึกษามี 7 องค์ประกอบ โดยเรียงตามลำดับค่าไอเกน ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอน บุคลิกลักษณะของครู การวัดและการประเมินผล การใช้จิตวิทยาการเรียนรู ความเป็นธรรม และกลวิธีการสอน

บัญชา แสนทวี (2539) ได้ศึกษารูปแบบเชิงเหตุผลของตัวแปรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของครูผู้สอนในการจัดประสบการณ์แก่เด็กระดับก่อนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู บรรยากาศในโรงเรียน และความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู

บัญชา แสหนทวิ (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบเชิงเหตุผลของตัวแปรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของครูผู้สอนในการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กระดับก่อนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิภาพของครูผู้สอนในการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กระดับก่อนประถมศึกษา มี 7 ตัว คือ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สมรรถภาพการใช้สื่อการสอน แรงจูงใจ การปฏิบัติงาน บุคลิกลักษณะของครูผู้สอน บรรยากาศในชั้นเรียน สาขาปฐมวัย และสุขภาพจิตที่ดีของครูผู้สอน และตัวแปรที่ส่งผลทางอ้อมมี 2 ตัว ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครูผู้สอน และเจตคติของครูต่อนักเรียน

บัณฑิต แทนพิทักษ์ (2540) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ อำนาจ ความศรัทธา และความพึงพอใจของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 97 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลให้แก่ผู้บริหาร 97 คน ครู จำนวน 679 คน พบว่า ครูที่มีชีวิตสังคมแตกต่างกันด้านประสบการณ์ในการทำงานและระดับเงินเดือนมีความพึงพอใจในงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนครูที่มีชีวิตสังคมแตกต่างกันด้านอายุ วุฒิการศึกษา และที่ตั้งของโรงเรียนมีความพึงพอใจในงานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การใช้อำนาจของผู้บริหาร ความศรัทธาของครู และชีวิตสังคมของครูสามารถร่วมกันทำนายความพึงพอใจในงานของครูได้ร้อยละ 37.65

นงนุช โรจนเลิศ (2540) วิจัยเรื่องตัวแปรที่เงื่อนไขของความพึงพอใจในงานของข้าราชการสถานบันเทคโนโลยีราชมงคล: การวิเคราะห์หาลิสเรล โดยใช้ทฤษฎีความคาดหวังของวรูม พบว่า แรงจูงใจตามความคาดหวังมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในงานระดับตำแหน่งเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตัวต่อตัวแปรความพึงพอใจในงาน โดยส่งผ่านตัวแปรแรงจูงใจตามความคาดหวัง

สังวร จัตุระโทก (2541) ได้ศึกษาการใช้แบบจำลองสมการโครงสร้างพหุระดับตรวจสอบความตรงของแบบจำลองสมการโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครู ปัจจัยระดับโรงเรียนกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู ได้แก่ โรงเรียนสังกัด สปช. จำนวนปีที่ปฏิบัติงานความก้าวหน้า คุณภาพของงาน และความผูกพันต่ออาชีพครู และมีข้อค้นพบอื่นที่สำคัญดังนี้ 1) ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในการทำงานของครูอย่างมีนัยสำคัญ 5 ตัว ได้แก่ คุณภาพของงาน ความผูกพันต่ออาชีพครู จำนวนปีที่ปฏิบัติงาน ความก้าวหน้า และตัวแปรเพศชาย 2) ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจในการทำงานของครูอย่างมีนัยสำคัญ 5 ตัว ได้แก่ ความก้าวหน้า คุณภาพของงาน

ตัวแปรเพศชาย จำนวนชั่วโมงสนับสนุนการสอนและอื่น ๆ และจำนวนปีที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน
 3) ตัวแปรที่มีอิทธิพลรวมต่อความพึงพอใจในการทำงานของครูอย่างมีนัยสำคัญ 4 ตัวได้แก่ ความก้าวหน้า ความผูกพันกับอาชีพครู คุณภาพของงาน และจำนวนปีที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน

บุญเรือง ศรีเหรียญ (2542) ได้ศึกษาองค์ประกอบทางการศึกษาที่สัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้และประสิทธิผลของโรงเรียนโดยใช้รูปแบบระดับชั้นลดหลั่นสอดแทรกเชิงเส้น จาก 54 โรงเรียน ครู จำนวน 378 คน นักเรียน จำนวน 14,465 คน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพหุระดับด้วยรูปแบบระดับชั้นลดหลั่นสอดแทรกเชิงเส้น 3 ระดับ ด้วยโปรแกรม HLM พบว่า องค์ประกอบทางการศึกษาระดับห้องเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ คือขนาดของห้องเรียน คุณวุฒิของครู และองค์ประกอบทางการศึกษาระดับห้องเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์คือขนาดของห้องเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และประสิทธิภาพการสอนของครู

เจริญฤทธิ์ จันทร์เจริญ (2543) ได้วิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางกลุ่มทักษะภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอน กลุ่มทักษะภาษาไทย จำนวน 301 คน นักเรียน 370 คน ผลการวิจัย ปรากฏว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของครูกลุ่มทักษะภาษาไทยได้ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดพบว่าพฤติกรรมการสอนของครูกลุ่มทดลองมีผลการสอนทุกด้านสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความสนใจมีความสุขในการเรียนและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมอยู่ในระดับมาก จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูมีประสิทธิภาพและส่งผลให้เกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ทำให้นักเรียนสนใจ มีความสุขในการเรียน มีความรู้ ความเข้าใจ และพึงพอใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัด

ประทีน วิเศษสุวรรณ (2545) ศึกษาปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลในการจัดการการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยการบริหารการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 ด้านพฤติกรรมทางการบริหาร ได้แก่ พฤติกรรมผู้นำทางการบริหาร พฤติกรรมการเป็นผู้นำทางวิชาการ และ พฤติกรรมผู้นำทางการเปลี่ยนแปลงและปัจจัยด้านวัฒนธรรมโรงเรียน อยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิภาพในการจัดการการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา เขตการศึกษา ได้แก่ วิวัฒนาการ

ของโรงเรียนและการประสานงานเพื่อความสัมพันธ์ของบุคลากรในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก

3) ปัจจัยการบริหารการศึกษาได้แก่ พฤติกรรมผู้นำทางการบริหาร พฤติกรรมการเป็นผู้นำทางวิชาการ พฤติกรรมผู้นำทางการเปลี่ยนแปลง ปัจจัยด้านวัฒนธรรมโรงเรียน และปัจจัยด้านขนาดโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการจัดการการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) ปัจจัยการบริหารการศึกษาที่มีอำนาจในการพยากรณ์ประสิทธิผลในการจัดการการศึกษาของโรงเรียนเอกชนได้แก่ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมโรงเรียน และปัจจัยด้านพฤติกรรมทางการบริหาร คือ พฤติกรรมการเป็นผู้นำทางวิชาการ และพฤติกรรมผู้นำทางการเปลี่ยนแปลง ตามลำดับ โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 81.80

พร ภิเศก (2546) วิจัยเรื่องวัฒนธรรมองค์กรและปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก จำนวน 21 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลเป็นครู จำนวน 382 คน พบว่าอาจารย์ซึ่งมีระดับการศึกษาและระดับความพึงพอใจในงานต่างกันรับรู้การมีประสิทธิผลโรงเรียนต่างกัน โดยอาจารย์ซึ่งจบการศึกษาค่ำกว่าระดับปริญญาตรีรับรู้ประสิทธิผลโรงเรียนสูงกว่าอาจารย์ซึ่งจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท และในกลุ่มโรงเรียนที่อาจารย์มีความพึงพอใจในงานมาก รับรู้การมีประสิทธิผลโรงเรียนสูงกว่าในกลุ่มโรงเรียนที่อาจารย์มีความพึงพอใจในงานปานกลาง

วันเพ็ญ ญาณสิทธิ (2547) ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ 1) ด้านลักษณะของงาน 2) ด้านการยอมรับนับถือ 3) ด้านสภาพการปฏิบัติงาน และ 4) ด้านความก้าวหน้า ยกเว้นด้านค่าตอบแทนอยู่ในระดับปานกลาง

สมจิตร อุดม (2547) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในภาคใต้ ผลการวิจัยมีดังนี้ 1) ความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในภาคใต้ มีความสำเร็จในระดับมาก 2) ปัจจัยระดับนักเรียน พบว่า พฤติกรรมด้านสังคมกับกลุ่มเพื่อน พฤติกรรมด้านการเรียนของนักเรียน และเจตคติต่อการเรียนของนักเรียน ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .01 และ .05 ตามลำดับ และมีประสิทธิภาพการทำนายได้ร้อยละ 38.4

3) ปัจจัยระดับครู พบว่า คุณภาพการสอนของครู ความพึงพอใจในการทำงานของครู และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .01 และ .05 ตามลำดับ และมีประสิทธิภาพการทำงานได้ร้อยละ 19.1 และ 4) ปัจจัยระดับผู้บริหาร พบว่า บรรยากาศโรงเรียน วิสัยทัศน์ผู้บริหาร และพฤติกรรมผู้นำแบบมีส่วนร่วม ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 การอบรมทางการบริหาร และ พฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จ ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหาร โรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ มีประสิทธิภาพการทำงานได้ร้อยละ 28.5

สุริมา ดิเป็นธรรม (2547) ศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ที่สัมพันธ์กับความสามารถในการบริหารการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครู ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ร้อยละ 48.50 มีคุณลักษณะส่วนตัวด้านวุฒิการศึกษา ระดับสูงกว่าปริญญาตรี สำหรับด้านประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 82.63 มีประสบการณ์ทั้งจากการฝึกอบรมและจากการศึกษาสูง 2) ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีคุณลักษณะทางการบริหารด้านวิสัยทัศน์อยู่ในระดับมาก ทั้งรายด้านและโดยรวม ยกเว้นรายชื่อ 3) ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนมีความสามารถในการบริหารการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครูอยู่ในระดับมากทั้งรายข้อ รายด้านและโดยรวม 4) คุณลักษณะส่วนตัวด้านวุฒิการศึกษาและคุณลักษณะทางการบริหารด้านวิสัยทัศน์ และด้านทักษะการบริหารความขัดแย้งของผู้บริหาร มีความสัมพันธ์กับความสามารถของผู้บริหารในการบริหารการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับคุณลักษณะส่วนตัวด้านประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถของผู้บริหารในการบริหารการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครู 5) คุณลักษณะทางการบริหารด้านวิสัยทัศน์ และด้านทักษะการบริหารความขัดแย้งของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน มีความสามารถในการทำนายถึงความสามารถของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครู ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สโลพร ตรีพงษ์พันธ์ (2547) สัมภาษณ์งานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย จากระดับปริญญาโท วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และรายงานการค้นคว้าอิสระของนิสิต นักศึกษามหาบัณฑิต ซึ่งทำการวิจัยระหว่างปีการศึกษา 2539-2546 จำนวน 41 เรื่อง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา ได้ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์งานวิจัย ดังนี้ 1) ด้านการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนจัดการเรียนการสอนยึดหลักความต้องการของผู้ปกครองเป็นสำคัญ มีการใช้แนวการจัดการประสบการณ์แบบผสมผสานทั้งเตรียมความพร้อม ควบคู่กับการสอนวิชาการ 2) ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน โรงเรียนมีการดำเนินงานในด้านโภชนาการ ด้านสุขภาพ ด้านความปลอดภัย ด้านการรับส่งนักเรียน และด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถพิเศษ 3) ด้านการบริหารงานบุคลากร พบปัญหาการขาดแคลนครูที่เชี่ยวชาญมีความรู้ความสามารถเหมาะสม โรงเรียนจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ปัญหาที่พบในการพัฒนาบุคลากร คือ การกำหนดนโยบายการพัฒนาไม่ชัดเจน และไม่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของบุคลากร ขาดการประสานงานและการอำนวยความสะดวกในการดำเนินการพัฒนาบุคลากร ขาดการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ประเมินผลไม่เหมาะสม บุคลากรไม่เห็นความสำคัญและขาดความกระตือรือร้นในการพัฒนา 4) ด้านการบริหารงานธุรการ พบว่า มีการบริหารการรับจ่ายและการบัญชี ระบบการจัดเก็บและการบำรุงรักษาวัสดุ ครุภัณฑ์ เอกสาร สารบรรณยังไม่เป็นระบบที่ดี 5) ด้านการบริหารงานความสัมพันธ์ชุมชน โรงเรียนขาดการสนับสนุนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการงานของโรงเรียนในระดับน้อย 6) ด้านการบริหารงานอาคารสถานที่ พบว่า การจัดบริเวณและอาคารสถานที่ไม่เอื้อต่อการจัดการศึกษา

บัณฑิต พังนิรันดร์ (2549) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของลักษณะขององค์การนโยบายการบริหารและการปฏิบัติงาน สภาพแวดล้อมการทำงานภายในองค์การ แรงจูงใจในการทำงาน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันต่อองค์การที่มีต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากรได้แก่ กระบวนการติดต่อสื่อสาร ภาวะผู้นำองค์การ และวัฒนธรรมองค์การ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในงานของบุคลากรได้แก่ แรงจูงใจในการทำงาน โครงสร้างองค์การ ภาวะผู้นำองค์การ และวัฒนธรรมองค์การ

วิมลรัตน์ บุญชู (2549) ได้วิจัยเรื่ององค์ประกอบที่สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 341 โรงเรียน จาก 20 เขตตรวจราชการ มีครู จำนวน 682 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่าพฤติกรรมของผู้บริหาร คุณลักษณะของนักเรียน สภาพแวดล้อมของโรงเรียน และพฤติกรรมของครูส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาเอกชนตามลำดับ สภาพแวดล้อมของโรงเรียนส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน และส่งผลทางอ้อมผ่านและไม่ผ่านพฤติกรรมของครู และผ่านคุณลักษณะของนักเรียนไปยังประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นริศ สวัสดิ์ (2550) ได้วิจัยการวิเคราะห์หุ้ระดับของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เปิดทำการสอน ช่วงชั้นที่ 3 และ 4 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 175 โรงเรียน โดยตัวอย่างเป็นผู้บริหาร 175 คน ครู 1400 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยในโปรแกรม HLM for windows ตัวแปรระดับที่โรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยของสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรระดับครูที่มีต่อประสิทธิผลโรงเรียนพบว่า ประสิทธิภาพของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยของสัมประสิทธิ์การถดถอยของประสิทธิภาพในการสอนอย่างมีนัยสำคัญระดับ 0.05 และบรรยากาศในการทำงานมีอิทธิพลทางลบต่อค่าเฉลี่ยของสัมประสิทธิ์การถดถอยของวุฒิการศึกษาอย่างมีสอนอย่างมีนัยสำคัญระดับ 0.01

นริศ มหาพรหมวัน (2550) ศึกษาความต้องการการพัฒนาของครูโรงเรียนเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการการพัฒนาของครูโรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ครูมีความต้องการพัฒนาในภาพรวมในรายด้านในระดับมาก คือ ด้านการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการ ด้านการตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรม ด้านการพัฒนาผู้เรียน ด้านการพัฒนาแผนการสอน ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการรายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ด้านการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ด้านการร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษา ด้านการร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชน ด้านการแสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสาร ด้านการสร้างโอกาสแก่ผู้เรียน 2) การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาของครูตามระดับอายุโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ตามระดับการศึกษาโดยภาพรวมแตกต่างกันและในรายด้านมีด้านที่ 2 ด้านการตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมแตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ตามประสิทธิภาพการทำงานโดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน และตามขนาดของโรงเรียนโดยภาพรวมแตกต่างกัน และในรายด้าน มีด้านที่ 8 ด้านการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และด้านที่ 9 ด้านการร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาแตกต่างกันนอกนั้นไม่แตกต่างกัน ส่วนการสัมภาษณ์ผู้บริหาร พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่มีงบประมาณไม่เพียงพอ และขาดผู้ชำนาญการมาให้ความรู้ ส่วนข้อเสนอแนะ คือ อยากให้หน่วยงานของรัฐ มาดูแลอย่างใกล้ชิด และอยากให้จัดสรรงบประมาณมาสนับสนุน

น้ำอ้อย เวชกามา (2550) ศึกษาความพึงพอใจเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการของครูโรงเรียนเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพึงพอใจเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการของครูโรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ (1) ด้านเงินเดือน (2) ด้านสวัสดิการ (3) ด้านค่าตอบแทน และผลการวิเคราะห์รายได้ พบว่า ความพึงพอใจด้านเงินเดือน คือ ครูมีความพึงพอใจภาพรวมระดับปานกลาง ส่วนความพึงพอใจระดับน้อย คือ โรงเรียนมีการงดเบิกจ่ายเงินเดือนให้แก่ครู เนื่องจากได้รับผลกระทบจากสถานะทางเศรษฐกิจ ความพึงพอใจเกี่ยวกับค่าตอบแทน คือ ครูมีความพึงพอใจในภาพรวมระดับปานกลาง ส่วนความพึงพอใจระดับน้อย คือ โรงเรียนจัดค่าตอบแทนในการปฏิบัติงานนอกเหนือจากงานปกติ เช่น ค่าล่วงเวลาในวันทำงาน และวันหยุด ความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการ ครูมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิเคราะห์รายได้ พบว่า ครูมีความพึงพอใจสวัสดิการด้านการศึกษา สวัสดิการด้านการอำนวยความสะดวก สวัสดิการด้านสังคม และสวัสดิการนันทนาการ และด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสวัสดิการด้านเศรษฐกิจ ครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย 2) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการของครูโรงเรียนเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 กับภูมิหลังของครูด้านระดับการศึกษา และระยะเวลาการทำงาน เป็นครูโรงเรียนเอกชน พบว่า ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าตอบแทนของครูโรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 กับระดับการศึกษา มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ครูที่ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับปริญญาตรีขึ้นไป มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการของครูโรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 กับระยะเวลาในการทำงานเป็นครูโรงเรียนเอกชน พบว่า ครูที่มีระยะเวลาในการทำงานเป็นครูโรงเรียนเอกชนต่ำกว่า 5 ปี และครูที่มีระยะเวลาในการทำงานเป็นครูโรงเรียนเอกชนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ผาสุก สุมามลย์กุล (2550) ศึกษาการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูโรงเรียนเอกชนกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและแยกตามขนาดโรงเรียน มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน โดยปัจจัยที่ครูโรงเรียนเอกชนกรุงเทพมหานครในภาพรวม ขนาดใหญ่ และขนาดกลางมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ลักษณะงาน และปัจจัยที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ เงื่อนไขในการทำงาน ส่วนปัจจัยที่ครูโรงเรียนเอกชนกรุงเทพมหานครขนาดเล็กมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ลักษณะงาน และปัจจัย

ที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ เงินเดือน 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนกรุงเทพมหานครในภาพรวม ตามลำดับ คือ การนิเทศงาน การสื่อสารในโรงเรียน เงินเดือน เงื่อนไขในการทำงาน เพื่อนร่วมงาน และสวัสดิการ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ขนาดใหญ่ คือ การนิเทศงาน การสื่อสารในโรงเรียนและเงื่อนไขในการทำงาน ตามลำดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนกรุงเทพมหานคร ขนาดกลาง คือ การนิเทศงาน และเงินเดือน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนกรุงเทพมหานคร ขนาดเล็ก คือ การสื่อสารในโรงเรียน และการนิเทศงาน

ศิริพร จันทศรี (2550) ศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูโรงเรียนเอกชนที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนในระดับสูงและต่ำ มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานในแต่ละด้านและโดยรวมอยู่ในระดับสูง ส่วนครูโรงเรียนเอกชนที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนในระดับปานกลาง มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานในแต่ละด้านและโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าการรับรู้ความสามารถของตนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานทั้งโดยรวมและรายด้าน 2) ครูโรงเรียนเอกชนที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ครูโรงเรียนเอกชนที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานในด้านความรับผิดชอบ ด้านการยอมรับนับถือ ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุดารัตน์ วัฒนพุกษา (2552) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาการเสริมสร้างพลังอำนาจครูในโรงเรียนเอกชน พบว่า 1) การรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกี่ยวกับการเสริมสร้างพลังอำนาจครูอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) การรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกี่ยวกับพลังอำนาจครูอยู่ในระดับมากทุกด้าน 3) การเปรียบเทียบพลังอำนาจครูตามปัจจัยพื้นฐานครู พบว่า พลังอำนาจครูจำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนพลังอำนาจครูจำแนกตามวุฒิการศึกษา และตำแหน่ง พบว่า ไม่แตกต่างกัน 4) การเปรียบเทียบพลังอำนาจครูตามปัจจัยโรงเรียน พบว่า พลังอำนาจครูจำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนพลังอำนาจครูจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกัน 5) การวิเคราะห์ด้วยการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า การเสริมสร้างพลังอำนาจครูด้าน

การพัฒนาทักษะในการทำงาน และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร สามารถพยากรณ์พลังอำนาจครู ในโรงเรียนเอกชน

ศิริรัตน์ ทองมีศรี (2556) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านคุณลักษณะผู้บริหาร ลักษณะงานของครู และแรงจูงใจในการทำงานของครูที่ส่งผลต่อคุณภาพการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนเอกชน พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ลักษณะงานของครู และแรงจูงใจในการทำงานของครูส่งผลทางตรงต่อคุณภาพในการปฏิบัติของครู ยิ่งไปกว่านั้นวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และลักษณะงานของครูส่งผลทางอ้อมต่อคุณภาพในการปฏิบัติของครู ผ่านแรงจูงใจในการทำงาน ตัวแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างคุณลักษณะผู้บริหาร ลักษณะงานของครู แรงจูงใจในการทำงานของครู และคุณภาพการปฏิบัติงานของครู มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่ารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ผลการปฏิบัติงานของโรงเรียน สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 110.93$, $df = 106$, $p = 0.35$, $RMSEA = 0.0089$, $CFI = 1.00$, $GFI = 0.99$, $AGFI = 0.99$, $RMR = 0.032$ และ $LSR = 2.64$) โดยรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุนี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนผลการปฏิบัติงานของคุณภาพในการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนเอกชนได้ร้อยละ 68 ($R^2 = 0.68$)

งานวิจัยในต่างประเทศ

Sudaprasert (1983) ได้ศึกษาเรื่อง ระบบกลุ่มโรงเรียนในประเทศไทย: การประเมินลักษณะบางประการเกี่ยวกับนวัตกรรมทางการศึกษา พบว่า ความรู้เดิมของนักเรียนมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน การจัดกลุ่มโรงเรียน คุณภาพของครูใหญ่ คุณภาพของโรงเรียนไม่มีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สำหรับคุณภาพของครูมีเพียงปัจจัยเดียวที่ส่งผลโดยตรงคืออัตราส่วนต่อครูต่อนักเรียน

Olanuyi (1985) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของครูใหญ่ บรรยายาศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไนจีเรีย จำนวน 50 โรงเรียน ครูโรงเรียนละ 5 คน และนักเรียนโรงเรียนละ 60 คน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของครูใหญ่ ตามการรับรู้ของตนเองและบรรยายาศโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียน โดยการใช้คะแนนที่ได้จากการสอบซึ่งใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน The West African school certificate examination (WASCE) พบว่าบทบาทของครูใหญ่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

Lui (1985) ได้ทำการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้นำในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ ด้วยการใช้อำนาจที่เรียกว่า Instructional leadership behavior questionnaire (ILBQ) ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีความสัมพันธ์สูงกับผลสำเร็จของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จันทราณี สงวนนาม (2533) ซึ่งศึกษาคุณลักษณะบางประการของผู้บริหาร บรรยากาศของโรงเรียนและความพึงพอใจในงานที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงเรียนประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ และผู้บริหารโรงเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีพฤติกรรมการเป็นผู้นำทางวิชาการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และยังพบว่าความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารเป็นตัวแปรหนึ่งที่สามารถทำนายความสำเร็จของโรงเรียนอันเนื่องมาจากประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนได้อย่างมีนัยสำคัญ

Klawitter (1986) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบของผู้นำของครูใหญ่กับความพึงพอใจในงานของครูในโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 220 คนในรัฐ West Virginia ตัวอย่างเป็นครู จำนวน 4 คนจากแต่ละเขต โดยวัดประเภทของผู้นำตามแนวคิดของ Hersey and Blanchard พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีแบบของผู้นำที่มุ่งงานสูงและมุ่งสัมพันธ์สูง จะทำให้ครูพึงพอใจในงานที่จะปฏิบัติได้มากกว่าผู้นำแบบอื่น นอกจากนี้ยังพบว่าคณะครูมีความเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนควรจะต้องมีความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน นักเรียนและชุมชนด้วย

Ganster *et al.* (1986) พบว่า บุคคลที่ขาดการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา ได้รายงานตนเองว่าไม่มีความพอใจในการทำงาน Allred (1981) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างขวัญและของครูและรูปแบบการบริหารของครูใหญ่ พบว่า การได้รับความเห็นอกเห็นใจจากครูใหญ่มีผลต่อการทำงานของครู Lortie (1975) มีความคิดเห็นว่า ครูที่เข้ารับการบรรจุใหม่โดยเฉพาะกลุ่มที่มีอายุน้อย จะเกิดความวิตกกังวลสูง ถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างเพียงพอจากเพื่อนครูและผู้บังคับบัญชา

Reed (1987) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของลักษณะขององค์การพฤติกรรมภาวะผู้นำของครูใหญ่ และความพึงพอใจของครูของที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษาจากบรรยากาศโครงสร้าง วัฒนธรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐนิวยอร์ก จำนวน 25 แห่ง นักเรียน 12,000 คน และครู จำนวน 699 คน พบว่า ครูใหญ่ที่มีพฤติกรรมแบบประชาธิปไตยสภาพการทำงานที่สะดวกสบาย ผู้นำรู้จักประนีประนอม มีการติดต่อสื่อสารแบบหลายทิศทางครูจะมีความพึงพอใจสูง และนักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

Russell *et al.* (1987) พบว่า การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูผู้สอนให้บรรลุผลสำเร็จและยังส่งผลถึงความสำเร็จในการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนและประสิทธิผลของผู้จัดการศึกษาของโรงเรียนอย่างมาก ซึ่งการสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน คู่สมรส และเพื่อนหรือญาติรวมกัน สามารถทำนายอาการผิดปกติของครูได้ 50-60% โดยที่การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาที่ต่างกันมีผลทำให้อาการผิดปกติด้านปัญหาทางอารมณ์ ความสัมพันธ์กับนักเรียนและการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จของครูแตกต่างกัน

Johnson (1988) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานของครู พบว่า ปัจจัยที่ทำนายความพึงพอใจในงานของครูได้แก่ ความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกับครู บรรยากาศของโรงเรียน พฤติกรรมของผู้บริหาร ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและความคาดหวังของชุมชนและผู้ร่วมงาน

Burke and Greenglass (1989) พบว่า หากครูได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครูย่อมทำให้เกิดความต้อแท้ในการทำงานน้อยลงและจะส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนด้วย

Rinehart and Short (1993) พบว่า โรงเรียนที่จัดการสอนโดยอาศัยประสบการณ์เข้ามามีส่วนร่วม ทำให้ครูมีความพึงพอใจในงานและระยะเวลาที่ครูได้ปฏิบัติหน้าที่ทำการสอนอย่างต่อเนื่องในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ

Holloway and Long (1998) ได้ศึกษาความเกี่ยวข้องระหว่างการพัฒนาครูและการปรับปรุงโรงเรียนโดยใช้ กลุ่มร่วมแลกเปลี่ยนการปฏิบัติงาน (shared practice groups) ในการปรับปรุงการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า 1) การเติบโตของนักเรียน ได้รับผลกระทบและอิทธิพลจากการเติบโตทางวิชาชีพของครู มากกว่าสิ่งอื่นใดในโรงเรียน 2) การพัฒนาของครูจะได้ผลน้อยลงหากการพัฒนานั้นต้องปฏิบัติตามแผนและโครงการที่จัดไว้อย่างเข้มงวด ไม่มีความยืดหยุ่น 3) ความเปลี่ยนแปลงในโรงเรียนที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนในระดับลิ้นั้น จะต้องเกิดจากครูและผู้บริหารโรงเรียน ที่ร่วมกันเรียนรู้และจับมือกันปฏิบัติงาน ภายใต้บรรยากาศของการสนับสนุนดูแลกันกลุ่มร่วมแลกเปลี่ยนการปฏิบัติงาน คือ กลุ่มของครูจากโรงเรียน 3-2 โรงเรียนที่มาพบกันประจำเพื่ออภิปรายและใช้ความพยายามร่วมกันในการผลักดันและพัฒนาการสอนของตนเอง รูปแบบของการพบปะและการพัฒนางานยังไม่ตายตัว ลักษณะของกลุ่มร่วมแลกเปลี่ยน

การปฏิบัติงาน เป็นดังนี้ 1) เป็นตัวแทนของโรงเรียนในการร่วมกำหนดจุดเน้นของความสนใจร่วมกัน 2) ครูที่เป็นตัวแทนของโรงเรียนมาด้วยความสมัครใจ ไม่ใช่ถูกส่งมา 3) อย่างน้อยต้องมีครู 2 คน ที่มาจากโรงเรียนเดียวกันในแต่ละกลุ่มย่อย 4) แต่ละกลุ่มย่อยมีครูมาจากโรงเรียนอย่างน้อย 3 โรงเรียน 5) ประเด็นในการอภิปรายคือผลผลิตจากห้องเรียน (classroom products) เช่น ผลงานของนักเรียน หรือผลการทำกิจกรรมของนักเรียน 6) กลุ่มจะทำบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำขณะเดียวกันก็เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อนำไปใช้ด้วย 7) ความถี่ในการพบปะกันเป็นไปตามที่ความต้องการ แต่ไม่นานเกิน 2 สัปดาห์ 8) จำนวนสมาชิกในแต่ละกลุ่ม ประมาณ 12 คน (มากกว่าหรือน้อยกว่านี้ไม่เกิน 6 คน) โดยผู้วิจัยได้เน้นศึกษา 3 ประเด็นหลัก คือ ผลของการใช้วิธีร่วมมือกัน (collaborative approach) ที่มีต่อการเรียนรู้ในวิชาชีพ ภาพสะท้อนของการพัฒนาครูและบทบาทของผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การใช้วิธีร่วมมือกันในการเรียนรู้วิชาชีพ ทำให้เกิดบรรยากาศที่กระตุ้นการเรียนรู้ของครูและกลายเป็นเสมือนบ้านที่ปลอดภัย (safe house) สำหรับการพัฒนาความเป็นครูวิชาชีพซึ่งสมาชิกแต่ละคนได้เรียนรู้ถึงการยอมรับตนเองและยอมรับผู้อื่น และจากการศึกษาวิธีการสะท้อนการปฏิบัติของครูและภาพที่ครูสะท้อนออกมา สรุปได้ว่าการที่ครูนำกิจกรรมที่เด็กปฏิบัติมาบอกเล่าและเปรียบเทียบในที่ประชุม นั้น เป็นสิ่งที่เร้าความสนใจและเร้ากระบวนการปฏิบัติมีพลังมากขึ้น ทำให้การพัฒนาวิชาชีพของครูแต่ละคนมีความชัดเจนและครูสามารถใช้วิธีการสะท้อนการปฏิบัติเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตนเองได้ พบว่า ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาที่เป็นตัวอย่าง มีผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนดคนักเรียน มีความสนใจ มีความสุขในการเรียนและพึงพอใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูอยู่ในระดับมาก

McCarthy (1998) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจในการทำงานของครูโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า แรงจูงใจในการทำงานมีผลต่อความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจในการทำงานของครู

Gara (1998) ที่ศึกษาความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์คณะธุรกิจ พบว่า 1) ปัจจัยจูงใจทั้ง 5 อย่างของ Herzberg ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานสูงที่สุด คือ ตัวงาน ส่วนโอกาสความก้าวหน้าทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานต่ำที่สุด 2) ปัจจัยค่าเงิน 5 อย่าง พบว่า ความสัมพันธ์ภายในกลุ่มทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานสูงที่สุด และ ค่าตอบแทนทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานต่ำที่สุด 3) อาจารย์ชายเน้นความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของการนิเทศมากกว่าอาจารย์หญิง 4) อาจารย์ที่มีอายุตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจในการทำงานมากกว่าอาจารย์ที่มี

อายุน้อยกว่า 36 ปีลงมา 5) อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอกมีความพึงพอใจในการทำงานมากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาโท และปริญญาตรี

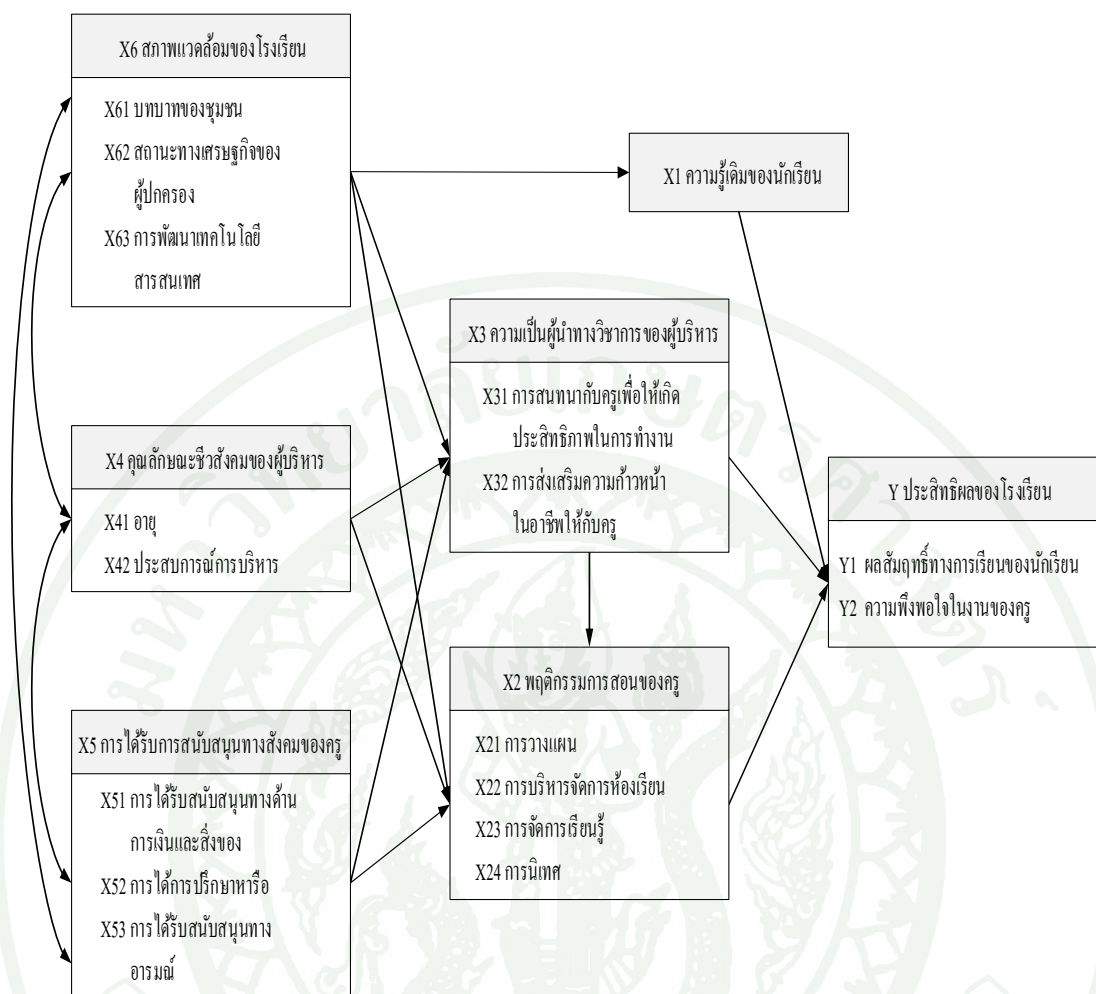
Wu and Tseng (2005) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ประสิทธิผลการสอนของครู กับประสิทธิผลโรงเรียนมัธยมแบบผสมของไต้หวัน พบว่า ระดับประสิทธิผลการสอนของครูอยู่ในระดับมาก เพศ อายุ ประสบการณ์การสอนของครู การจัดการเรียนรู้ ขนาดและประเภทของโรงเรียน ตลอดจนประวัติของโรงเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับประสิทธิผลการสอนของครู ในขณะที่ระดับการศึกษาของครู ที่ตั้งของโรงเรียน ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับประสิทธิผลการสอนของครู

Demir *et al.* (2009) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชาวตุรกี พบว่า ความรู้เดิมของนักเรียน กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ การรับรู้ส่วนตนและบรรยากาศโรงเรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนในวิชาคณิตศาสตร์

Ngang *et al.* (2010) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำของครูและประสิทธิผลโรงเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศมัลดีฟ พบว่า มิติด้านความเป็นอิสระในตนเองของครู (autonomy dimension) ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนมากที่สุด รองลงมาคือมิติด้านสภาพแวดล้อม (environment dimension) และมิติด้านการสื่อสารแบบเปิด (open communication dimension)

Fenton and Murphy (2014) ได้ศึกษาเรื่องแรงขับเคลื่อนในการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงขับเคลื่อนในการเรียนรู้ได้แก่ วัฒนธรรม การประเมินผล การวิเคราะห์ และการปฏิบัติ โดยเฉพาะด้านวัฒนธรรมนั้นความปรารถนาของนักเรียน (student aspiration) และข้อตกลงร่วมกันของนักเรียน (code of conduct) จะเป็นตัวแปรที่ส่งผลให้พฤติกรรมในการเรียนรู้ของนักเรียนเพิ่มขึ้น

จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้กำหนดตัวแปรอิสระคือสภาพแวดล้อมของโรงเรียน คุณลักษณะชีวสังคมของผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร พฤติกรรมการสอนของครู ความรู้เดิมของนักเรียน โดยมีตัวแปรตามคือประสิทธิผลของโรงเรียน ใน 2 ด้าน คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและด้านความพึงพอใจในงานของครู ดังกรอบแนวคิดการวิจัยในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยใช้วิธีการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) ประเภทวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (correlation research) นำเสนอวิธีการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ที่จัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา ในปีการศึกษา 2554 จำนวนทั้งสิ้น 1,099 โรงเรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน

ตัวอย่าง

ขนาดของตัวอย่าง

ขนาดของตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย กำหนดขนาดของตัวอย่างโดยการคำนวณจากสูตรของ Yamane (1973) ได้ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดของตัวอย่าง
 N = ขนาดของประชากร
 e = ความคลาดเคลื่อนของตัวอย่างเท่ากับ 0.05

แทนค่า $n = \frac{1,099}{1 + (1,099)(0.05)^2}$

$= 294$ โรงเรียน

จำนวนขนาดของตัวอย่างที่ได้จากสูตรของ Yamane (1973) เป็นขนาดของ ตัวอย่างขั้นต่ำในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ตัวอย่างโรงเรียนเอกชนจำนวน 294 โรงเรียน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 294 คน ในการเก็บข้อมูลจริงได้ทำการเก็บเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดการกระจายของตัวอย่างได้อย่างทั่วถึง โดยส่งแบบสอบถามให้ตัวอย่าง จำนวน 355 ชุด ได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 335 ชุด เป็นแบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 320 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 90.14

การสุ่มตัวอย่าง

วิธีการเลือกตัวอย่างใช้การสุ่มแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) กับโรงเรียนเอกชน โดยผู้วิจัยแบ่งประชากรออกเป็น 6 ภูมิภาค ตามเกณฑ์การแบ่งของคณะกรรมการภูมิศาสตร์แห่งชาติ (วรรณิ พุทธาธุไกร, 2546) และในแต่ละภูมิภาคแบ่ง ประชากรออกเป็นกลุ่มย่อยตามขนาดของโรงเรียน โดยใช้เกณฑ์การแบ่งขนาดโรงเรียนตามสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ 4 ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และ ขนาดใหญ่พิเศษ โดยใช้วิธีการกำหนดสัดส่วน

ในการสุ่มตัวอย่าง (proportionate random sampling) เพื่อให้ได้สมาชิกของกลุ่มย่อยนั้นทุกกลุ่ม และการเก็บข้อมูลจริงในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการเก็บเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดการกระจายของตัวอย่าง ได้อย่างทั่วถึง และทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน ซึ่งได้แบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 320 ฉบับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 สัดส่วนในการสุ่มตัวอย่าง

ขนาดโรงเรียน	ประชากร	ตัวอย่างจำแนกตามภูมิภาค						รวม ตัวอย่าง
		เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันตก	ใต้	
ขนาดเล็ก	86	5	11	4	7	2	5	34
ขนาดกลาง	227	10	26	9	15	3	12	75
ขนาดใหญ่	316	14	35	12	20	4	16	101
ขนาดใหญ่พิเศษ	470	19	52	18	29	5	22	145
รวม	1,099	48	124	43	71	14	55	355

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ประกอบด้วย ความรู้เดิมของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร คุณลักษณะชีวิตสังคมของผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุน ทางสังคมของครู สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ประกอบด้วย

- 1.1 บทบาทของชุมชน
- 1.2 สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
- 1.3 การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. คุณลักษณะชีวิตสังคมของผู้บริหาร ประกอบด้วย

2.1 อายุ

2.2 ประสบการณ์การบริหาร

3. การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู ประกอบด้วย

3.1 การได้รับสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ

3.2 การได้รับการปรึกษาหารือ

3.3 การได้รับสนับสนุนทางอารมณ์

4. ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

4.1 การสนทนากับครูเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน

4.2 การส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพให้กับครู

5. พฤติกรรมการสอนของครู ประกอบด้วย

5.1 การวางแผนการจัดการเรียนรู้

5.2 การบริหารจัดการห้องเรียน

5.3 การจัดการเรียนรู้

5.4 การนิเทศ

6. ความรู้เดิมของนักเรียน

ตัวแปรตาม

ได้แก่ ประสิทธิภาพโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. ความพึงพอใจในงานของครู

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 7 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย พฤติกรรมการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร คุณลักษณะชีวสังคมของผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู สภาพแวดล้อมของโรงเรียน และประสิทธิผลโรงเรียน ด้านความพึงพอใจในงานของครู เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scales) 5 ระดับ ตามมาตรวัดของ Likert โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

- 1 หมายถึง เห็นด้วยกับเรื่องนี้ในระดับน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง เห็นด้วยกับเรื่องนี้ในระดับน้อย
- 3 หมายถึง เห็นด้วยกับเรื่องนี้ในระดับปานกลาง
- 4 หมายถึง เห็นด้วยกับเรื่องนี้ในระดับมาก
- 5 หมายถึง เห็นด้วยกับเรื่องนี้ในระดับมากที่สุด

การแปลผลวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร คุณลักษณะชีวสังคมของผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู สภาพแวดล้อมของโรงเรียนใช้เกณฑ์ของ Best (1998) ที่แบ่งการแปลผลตามหลักของการแบ่งอันตรภาคชั้น (class Interval) โดยการนำค่าสูงสุดลบด้วยค่าต่ำสุดแล้วหารด้วยจำนวนระดับที่ต้องการแปลผล มีความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.80 หมายถึง มีความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 – 2.60 หมายถึง มีความคิดเห็นระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 – 3.40 หมายถึง มีความคิดเห็นระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 – 4.20 หมายถึง มีความคิดเห็นระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้เดิมของนักเรียนและประสิทธิผลโรงเรียนเอกชน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยความรู้เดิมของนักเรียนได้แก่ ผลสอบประเมินคุณภาพ การศึกษาระดับชาติ (national test: NT) ของนักเรียนขณะศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2551 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่อะไรข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของ ผลสอบทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั่นพื้นฐาน (ordinary national educational test: O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2554 ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยการศึกษารายละเอียดเนื้อหาของตัวแปรที่ทำการศึกษา จากเอกสาร ตำราทางวิชาการ แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. แบบสอบถามไปหาความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ด้วยการหาค่า Index of item objective congruence (IOC) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา และโครงสร้าง ตลอดจนความชัดเจนในการใช้ภาษาและการสื่อสาร จากนั้นนำผลและข้อคิดเห็น มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ผลการหาความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง .80 – 1.00
3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้อำนวยการ โรงเรียนที่ไม่ได้เป็นตัวอย่างในการวิจัย ในครั้งนี้ จำนวน 32 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (reliability) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ซึ่งเป็นการวัดความสอดคล้องภายในจากแบบสอบถามฉบับเดียว ตามวิธีของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .988

4. นำแบบสอบถามที่ได้มาจัดทำเครื่องมือวิจัยฉบับสมบูรณ์ และให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน จำนวน 355 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 335 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่ตอบสมบูรณ์ครบถ้วน จำนวน 320 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.14

2. ตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของแบบสอบถามที่ได้รับคืน เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยประมวลผลข้อมูล โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
2. วิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามด้วยสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) โดยใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression)

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยและข้อวิจารณ์ตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเอกชนเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย
3. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเอกชนเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย
4. ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้อำนวยการ โรงเรียน จำแนกตามสภาพทั่วไป

(n=320)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	214	66.90
หญิง	106	33.10
รวม	320	100.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n=320)		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ		
ไม่เกิน 30 ปี	2	0.60
31 – 40 ปี	52	16.30
41 – 50 ปี	96	30.00
51 – 60 ปี	115	35.90
มากกว่า 60 ปี	55	17.20
รวม	320	100.00
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	72	22.50
ปริญญาโท	215	67.20
ปริญญาเอก	33	10.30
รวม	320	100.00
4. ประสบการณ์ในการทำงานในโรงเรียนเอกชน		
ไม่เกิน 5 ปี	38	11.80
6 – 10 ปี	62	19.40
11 – 15 ปี	60	18.80
16 – 20 ปี	49	15.30
มากกว่า 20 ปี	111	34.70
รวม	320	100.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n=320)		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
5. ที่ตั้งโรงเรียน		
ภาคกลาง	117	36.60
ภาคตะวันตก	9	2.80
ภาคตะวันออก	38	11.90
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	65	20.30
ภาคเหนือ	49	15.30
ภาคใต้	42	13.10
รวม	320	100.00
6. ขนาดโรงเรียน		
ขนาดเล็ก	25	7.80
ขนาดกลาง	66	20.60
ขนาดใหญ่	92	20.60
ขนาดใหญ่พิเศษ	137	28.70
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 66.90) ส่วนมากมีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี (ร้อยละ 35.90) จบการศึกษาระดับปริญญาโท (ร้อยละ 67.20) มีประสบการณ์ในการทำงานในโรงเรียนเอกชนมากกว่า 20 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 34.70) ส่วนมากทำงานในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในภาคกลาง (ร้อยละ 36.60) และเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ (ร้อยละ 28.70)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมโรงเรียน

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมโรงเรียน

(n=320)			
สภาพแวดล้อมของโรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
บทบาทของชุมชน			
1. ชุมชนมีส่วนร่วมในการทำแผนพัฒนาโรงเรียน	3.43	0.99	มาก
2. ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารตามแผนพัฒนาโรงเรียน	3.45	0.97	มาก
3. ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	3.30	0.96	ปานกลาง
4. ชุมชนมีส่วนร่วมการจัด การเรียนรู้	3.57	0.86	มาก
5. ชุมชนมีส่วนร่วมในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดการเรียนรู้	3.87	0.89	มาก
6. ชุมชนมีส่วนร่วมในการนำ ทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้บริหารโรงเรียน	3.64	0.93	มาก
7. ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	3.77	0.90	มาก
8. ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	3.87	0.87	มาก
9. ชุมชนใช้บริการหลากหลายด้านจากโรงเรียน	3.77	0.90	มาก
รวมเฉลี่ย	3.63	0.92	มาก
สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง			
10. ผู้ปกครองจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน	3.89	0.86	มาก
11. ผู้ปกครองร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	4.17	0.81	มาก
12. ผู้ปกครองชำระค่าธรรมเนียมการเรียนตามกำหนด	3.75	0.93	มาก
13. ผู้ปกครองเต็มใจสนับสนุนทางการเงินเมื่อโรงเรียนจัดกิจกรรมพิเศษ	3.98	0.89	มาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n=320)

สภาพแวดล้อมของโรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
14. ผู้ปกครองสนับสนุนนักเรียนให้เรียนจนสำเร็จการศึกษา	4.33	0.80	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.02	0.86	มาก
การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ			
15. โรงเรียนจัดคอมพิวเตอร์เพียงพอกับจำนวนครู	4.11	0.90	มาก
16. โรงเรียนจัดคอมพิวเตอร์เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	4.28	0.84	มากที่สุด
17. โรงเรียนใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารจัดการ	4.17	0.84	มาก
18. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูใช้ข้อมูลสารสนเทศแก้ไข ปัญหาผู้เรียน	4.15	0.81	มาก
19. โรงเรียนพัฒนาครูให้มีความรู้และทักษะการนำ เทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการเรียนรู้	4.19	0.86	มาก
รวมเฉลี่ย	4.21	0.74	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.18	0.85	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนเอกชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.88$, S.D. = 0.59) โดยผู้ปกครองสนับสนุนนักเรียนให้เรียนจนสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.33$, S.D. = 0.80) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ โรงเรียนจัดคอมพิวเตอร์เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ($\bar{X}=4.28$, S.D. = 0.84) ส่วนปัจจัยชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย ($\bar{X}=3.30$, S.D. = 0.96)

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าโดยภาพรวม ผู้อำนวยการโรงเรียนมีความคิดเห็นว่าบทบาทของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.63$, S.D. = 0.76) โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$, S.D. = 0.87) ชุมชนมีส่วนร่วมในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.87$, S.D. = 0.93) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกทั้งสองปัจจัย ส่วนชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย ($\bar{X}=3.30$, S.D. = 0.96)

ด้านสถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง พบว่า โดยภาพรวมผู้อำนวยการโรงเรียน มีความคิดเห็นว่าสถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.65) โดยผู้ปกครองสนับสนุนนักเรียนให้เรียนจนสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.80) รองลงมาคือ ผู้ปกครองร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.81) ส่วนประเด็นผู้ปกครองชำระค่าธรรมเนียมการเรียนตามกำหนดอยู่ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.93)

ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า โดยภาพรวมผู้อำนวยการโรงเรียน มีความคิดเห็นว่า การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.65) โดยโรงเรียนจัดคอมพิวเตอร์เพียงพอกับจำนวนนักเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.84) รองลงมา โรงเรียนพัฒนาครูให้มีความรู้และทักษะการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.86) และส่วนปัจจัยโรงเรียนจัดคอมพิวเตอร์เพียงพอกับจำนวนครูอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.90)

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

(n=320)

ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
การสนทนากับครูเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน			
1. ท่านให้ข้อเสนอแนะครูในการทำงาน	4.07	0.79	มาก
2. ท่านแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับครู เพื่อให้เกิด พฤติกรรมในทางสร้างสรรค์	4.25	0.80	มากที่สุด
3. ท่านเสนอความคิดเห็นป้อนกลับแก่ครู	4.31	0.78	มากที่สุด
4. ท่านเป็นต้นแบบในการจัดการเรียนรู้ของครู	4.40	0.73	มากที่สุด
5. ท่านสอบถามการทำงานของครูเป็นประจำ	4.41	0.76	มากที่สุด
6. ท่านแนะนำการทำงานของครูอย่างสม่ำเสมอ	4.34	0.77	มากที่สุด
7. ท่านยกย่องครูด้วยวิธีการที่หลากหลาย	4.30	0.77	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.30	0.77	มากที่สุด

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(n=320)

ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
การส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพให้กับครู			
8. ท่านส่งเสริมครูให้พัฒนาการจัดการเรียนรู้	4.44	0.75	มากที่สุด
9. ท่านส่งเสริมครูให้พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้	4.46	0.74	มากที่สุด
10. ท่านส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพวิชาชีพครู	4.37	0.74	มากที่สุด
11. ท่านส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครู	4.31	0.77	มากที่สุด
12. ท่านส่งเสริมการพัฒนาการนิเทศการสอน	4.44	0.79	มากที่สุด
13. ท่านส่งเสริมครูให้พัฒนาโครงการใหม่ๆ	4.34	0.76	มากที่สุด
14. ท่านส่งเสริมครูให้เรียนรู้ตลอดชีวิต	4.48	0.75	มากที่สุด
15. ท่านสนับสนุนครูให้ทำการวิจัยในชั้นเรียน	4.45	0.75	มากที่สุด
16. ท่านส่งเสริมครูให้นำผลจากการวิจัยในชั้นเรียน มาพัฒนาศักยภาพของนักเรียน	4.33	0.78	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.40	0.76	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.36	0.76	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า โดยภาพรวมผู้อำนวยการ โรงเรียนมีความคิดเห็นว่าปัจจัยเกี่ยวกับความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.36$, S.D. = 0.76) โดยการส่งเสริมครูให้เรียนรู้ตลอดชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.48$, S.D. = 0.75) รองลงมาคือ การส่งเสริมครูให้พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.46$, S.D. = 0.84) ส่วนปัจจัยให้ข้อเสนอแนะครูในการทำงานอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย ($\bar{X}=4.07$, S.D. = 0.79)

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าโดยภาพรวมผู้อำนวยการ โรงเรียนมีความคิดเห็นว่าการสนทนากับครูเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.30$, S.D. = 0.77) โดยการสอบถามการทำงานของครูเป็นประจำอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.41$, S.D. = 0.76) รองลงมาคือ การเป็นต้นแบบในการจัดการเรียนรู้ของครู ($\bar{X}=4.40$, S.D. = 0.73) ส่วนการให้ข้อเสนอแนะครูในการทำงานอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย ($\bar{X}=4.07$, S.D. = 0.79)

ในการส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพให้กับครูพบว่าโดยภาพรวมผู้อำนวยการโรงเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.76) โดยการส่งเสริมครูให้เรียนรู้ตลอดชีวิต อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.75) รองลงมา คือ การส่งเสริมครูให้พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.74) ส่วนการส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครูอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.77)

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมของครู

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมของครู

				(n=320)
การสนับสนุนทางสังคมของครู	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	
การได้รับสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ				
1. ท่านจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้ครูใช้ในการปฏิบัติงาน	4.27	0.78	มากที่สุด	
2. ท่านเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ครูโดยพิจารณาจาก ผลการปฏิบัติงาน	4.27	0.82	มากที่สุด	
3. ท่านจัดสวัสดิการแก่ครูอย่างเหมาะสมกับ สภาพเศรษฐกิจ	4.23	0.82	มากที่สุด	
รวมเฉลี่ย	4.26	0.81	มากที่สุด	
การได้รับการปรึกษาหารือ				
4. ท่านเปิดโอกาสให้ครูปรึกษาหารือได้อย่างสะดวก	4.33	0.77	มากที่สุด	
5. ท่านรับฟังความคิดเห็นจาก ครูในทุกเรื่อง	4.28	0.81	มากที่สุด	
6. ท่านให้คำแนะนำแก่ครูในการปฏิบัติงาน	4.33	0.79	มากที่สุด	
7. ท่านช่วยแก้ไขปัญหของครูทั้งเรื่องส่วนตัวและ การปฏิบัติงาน	4.17	0.79	มาก	
รวมเฉลี่ย	4.28	0.79	มากที่สุด	

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(n=320)			
การสนับสนุนทางสังคมของครู	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
การได้รับสนับสนุนทางอารมณ์			
8. ท่านเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารงาน ของโรงเรียนตามความเหมาะสม	4.16	0.81	มาก
9. ท่านให้อภัยเมื่อครูปฏิบัติงานผิดพลาด	4.16	0.81	มาก
10. ท่านสนับสนุนครูให้ครูริเริ่มงานใหม่ ๆ ให้สำเร็จ ตามเป้าหมาย	4.18	0.80	มาก
11. ท่านปฏิบัติต่อครูอย่างเท่าเทียมกัน	4.33	0.77	มากที่สุด
12. ท่านสนับสนุนครูให้เข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน	4.43	0.79	มากที่สุด
13. ครูมีการร่วมมือกันคิดริเริ่มปฏิบัติงานใหม่ ๆ	4.22	0.83	มากที่สุด
14. ครูมีความเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน	4.22	0.81	มากที่สุด
15. ครูให้การยอมรับในการทำงานซึ่งกันและกัน	4.19	0.81	มาก
16. ครูให้อภัยซึ่งกันและกันเมื่อมีการปฏิบัติงาน ผิดพลาด	4.18	0.83	มาก
รวมเฉลี่ย	4.23	0.81	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.25	0.80	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า โดยภาพรวมผู้อำนวยการโรงเรียนมีความคิดเห็นว่าการสนับสนุนทางสังคมของครู อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.25$, S.D. = 0.80) โดยการสนับสนุนครูให้เข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.43$, S.D. = 0.79) การเปิดโอกาสให้ครูปรึกษาหารือได้อย่างสะดวก ($\bar{X}=4.33$, S.D. = 0.77) การปฏิบัติต่อครูอย่างเท่าเทียมกัน ($\bar{X}=4.33$, S.D. = 0.77) การให้คำแนะนำแก่ครูในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=4.33$, S.D. = 0.79) อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับสองทั้งสามปัจจัย ส่วนการเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารงานของโรงเรียนตามความเหมาะสม ($\bar{X}=4.16$, S.D. = 0.81) และการให้อภัยเมื่อครูปฏิบัติงานผิดพลาด ($\bar{X}=4.16$, S.D. = 0.81) ทั้งสองปัจจัยอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นอันดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า โดยภาพรวมผู้อำนวยการโรงเรียนมีความคิดเห็นว่าการได้รับการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.26$, S.D. = 0.81) โดยการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้ครูใช้ในการปฏิบัติงาน และการเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ครูโดยพิจารณาจากผลการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=4.27$, S.D. = 0.78) อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.27$, S.D. = 0.82) ส่วนการจัดสวัสดิการแก่ครูอย่างเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย ($\bar{X}=4.23$, S.D. = 0.82)

ในด้านการได้รับการปรึกษาหารือพบว่า โดยภาพรวมผู้อำนวยการโรงเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.28$, S.D. = 0.79) โดยการเปิดโอกาสให้ครูปรึกษาหารือได้อย่างสะดวก ($\bar{X}=4.33$, S.D. = 0.77) และการให้คำแนะนำแก่ครูในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=4.33$, S.D. = 0.79) อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกทั้งสองปัจจัย รองลงมาคือ การรับฟังความคิดเห็นจากครูในทุกเรื่อง ($\bar{X}=4.28$, S.D. = 0.81) ส่วนการช่วยแก้ไขปัญหของครูทั้งเรื่องส่วนตัวและการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย ($\bar{X}=4.17$, S.D. = 0.79)

ในด้านการได้รับสนับสนุนทางอารมณ์ พบว่าโดยภาพรวมผู้อำนวยการโรงเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.23$, S.D. = 0.81) โดยการสนับสนุนครูให้เข้ารับการอบรมสัมมนาศึกษาดูงานอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.43$, S.D. = 0.79) รองลงมาคือ การปฏิบัติต่อครูอย่างเท่าเทียมกัน ($\bar{X}=4.33$, S.D. = 0.77) ส่วนการเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารงานของโรงเรียนตามความเหมาะสม ($\bar{X}=4.16$, S.D. = 0.81) และการให้อภัยเมื่อครูปฏิบัติงานผิดพลาด ($\bar{X}=4.16$, S.D. = 0.81) อยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้ายทั้งสองปัจจัย

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมการสอนของครู

(n=320)

พฤติกรรมการสอนของครู	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
การวางแผน			
1. ครูจัดทำแผนการสอนตั้งแต่ต้นปีการศึกษา	4.30	0.83	มากที่สุด
2. ครูวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.24	0.81	มากที่สุด
3. ครูใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิมของนักเรียน มาวางแผนการจัดการเรียนรู้	4.15	0.81	มาก
4. ครูบริหารจัดการห้องเรียนโดยพิจารณาพฤติกรรม ของนักเรียน	4.09	0.82	มาก
5. ครูบริหารจัดการห้องเรียนตามศักยภาพของ นักเรียน	4.13	0.82	มาก
รวมเฉลี่ย	4.18	0.82	มาก
การบริหารจัดการห้องเรียน			
6. ครูเปลี่ยนชั่วโมงเรียนตรงเวลา	4.13	0.81	มาก
7. ครูและนักเรียนร่วมมือกันในการจัดการเรียนรู้	4.11	0.75	มาก
8. ครูเคร่งครัดระเบียบวินัยในห้องเรียน	4.00	0.81	มาก
9. ครูสอนตรงเวลา	4.15	0.77	มาก
รวมเฉลี่ย	4.10	0.79	มาก
การจัดการเรียนรู้			
10. ครูใช้เวลาอย่างเพียงพอในการอธิบายเนื้อหาและ ทักษะใหม่ให้แก่ นักเรียน	4.11	0.73	มาก
11. ครูอธิบายเนื้อหาให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน	4.10	0.73	มาก
12. ครูช่วยเหลือนักเรียนให้ได้ฝึกทักษะใหม่ ๆ	4.09	0.75	มาก
13. ครูตรวจและแก้ไขผลงานของนักเรียน	4.17	0.74	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

(n=320)			
พฤติกรรมการสอนของครู	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
14. ครูอธิบายงานที่มอบหมายให้นักเรียนเข้าใจ อย่างชัดเจน	4.18	0.72	มาก
15. ครูตรวจสอบและบันทึกผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.15	0.86	มาก
รวมเฉลี่ย	4.13	0.76	มาก
การนิเทศ			
16. ครูได้รับการนิเทศโดยคณะกรรมการนิเทศของ โรงเรียน	4.14	0.84	มาก
17. ครูปรึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ กับผู้บริหาร	4.14	0.84	มาก
18. ครูเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้	4.26	0.77	มากที่สุด
19. ครูนำผลการนิเทศมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้	4.19	0.76	มาก
รวมเฉลี่ย	4.18	0.80	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.15	0.79	มาก

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมผู้อำนวยการโรงเรียนมีความคิดเห็นว่า พฤติกรรมการสอนของครูอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$, S.D. = 0.79) โดยครูจัดทำ แผนการสอน ตั้งแต่ต้นปีการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.30$, S.D. = 0.83) รองลงมาคือ ครูเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.26$, S.D. = 0.75) ส่วนปัจจัยครูเคร่งครัดระเบียบวินัยในห้องเรียนอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยเป็น อันดับสุดท้าย ($\bar{X}=4.00$, S.D. = 0.81)

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า โดยภาพรวมผู้อำนวยการโรงเรียนมีความคิดเห็นว่าด้าน การวางแผนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$, S.D. = 0.75) โดยครูจัดทำแผนการสอนตั้งแต่ต้นปีการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.30$, S.D. = 0.83) รองลงมาคือ

ครูวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X}=4.24$, S.D. = 0.81) ส่วนครูบริหารจัดการห้องเรียน โดยพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย ($\bar{X}=4.09$, S.D. = 0.82)

ในด้านการบริหารจัดการห้องเรียนพบว่าโดยภาพรวม ผู้อำนวยการโรงเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.10$, S.D. = 0.69) โดยครูสอนตรงเวลาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.15$, S.D. = 0.77) รองลงมาคือ ครูเปลี่ยนชั่วโมงตรงเวลา ($\bar{X}=4.13$, S.D. = 0.81) ส่วนครูเคร่งครัดระเบียบวินัยในห้องเรียนอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย ($\bar{X}=4.00$, S.D. = 0.81)

ในด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่า โดยภาพรวมผู้อำนวยการโรงเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.36$, S.D. = 0.65) โดยครูอธิบายงานที่มอบหมายให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.18$, S.D. = 0.72) รองลงมาคือครูตรวจและแก้ไขผลงานของนักเรียน ($\bar{X}=4.17$, S.D. = 0.74) ส่วนครูช่วยเหลือนักเรียนให้ได้ฝึกทักษะใหม่ ๆ อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย ($\bar{X}=4.09$, S.D. = 0.75)

ในด้านการนิเทศ พบว่า โดยภาพรวมผู้อำนวยการโรงเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$, S.D. = 0.70) โดยครูเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.26$, S.D. = 0.77) รองลงมาคือครูนำผลการนิเทศมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.19$, S.D. = 0.76) ส่วนครูได้รับการนิเทศโดยคณะกรรมการนิเทศของโรงเรียน ($\bar{X}=4.14$, S.D. = 0.84) และครูปรึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้กับผู้บริหาร ($\bar{X}=4.14$, S.D. = 0.84) อยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้ายทั้งสองปัจจัย

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเกี่ยวกับความรู้เดิมของนักเรียน

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของผลสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (National test: NT) ของนักเรียนขณะศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2551

วิชา	$\bar{X}$	S.D.
1. ภาษาไทย	52.33	10.83
2. คณิตศาสตร์	50.05	13.72
3. วิทยาศาสตร์	45.27	13.76

การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้เดิมของนักเรียน ได้แก่ ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของผลสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียน (National test: NT) ขณะศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2551 พบว่าวิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 52.33$, S.D. = 10.83) รองลงมาได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 50.05$, S.D. = 13.72) และวิชาวิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 45.27$, S.D. = 13.76)

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย

งานวิจัยนี้ได้ใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาจากแนวคิดของ Hoy and Miskel (2001) ซึ่งประสิทธิผลโรงเรียนประกอบด้วย 2 ด้าน คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2) ความพึงพอใจในงานของครู โดยได้แยกวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิผลของโรงเรียนดังนี้

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (Ordinary national educational test: O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2554

(n=320)

วิชา	$\bar{X}$	S.D.
1. ภาษาไทย	53.06	7.79
2. สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	55.91	8.31
3. ภาษาอังกฤษ	44.45	12.91
4. คณิตศาสตร์	53.08	11.96
5. วิทยาศาสตร์	44.28	9.43
6. สุขศึกษาและพลศึกษา	60.50	7.97
7. ศิลปะ	52.09	8.93
8. การงานอาชีพและเทคโนโลยี	58.34	9.03

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้แก่ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของผลสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (Ordinary national educational test: O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2554 หากพิจารณารายวิชาที่สอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (NT) พบว่า วิชาคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=53.08$, S.D. = 11.96) รองลงมาได้แก่ วิชาภาษาไทย ($\bar{X}=53.06$, S.D. = 7.79) และวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=44.28$, S.D. = 9.43)

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานของครู

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานของครู

(n=320)

ความพึงพอใจในงานของครู	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ครูมีความศรัทธาในวิชาชีพ	4.23	0.73	มากที่สุด
2. ครูได้รับการยอมรับนับถือในชุมชน	4.25	0.73	มากที่สุด
3. ครูปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.28	0.73	มากที่สุด
4. ครูจัดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มความสามารถ	4.24	0.73	มากที่สุด
5. ครูได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนเหมาะสมกับสถานภาพ	4.19	0.82	มาก
6. ครูได้รับไว้วางใจในการทำงาน	4.28	0.72	มากที่สุด
7. ครูทำงานเป็นทีมอย่างมีความสุข	4.22	0.73	มากที่สุด
8. ครูได้รับการสนับสนุนให้มีตำแหน่งหน้าที่ก้าวหน้าตามผลงาน	4.21	0.73	มากที่สุด
9. ครูพอใจในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน	4.17	0.73	มาก
10. ครูสามารถปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ	4.15	0.75	มาก
11. ครูได้รับโอกาสให้เรียนรู้ได้ตลอดเวลา	4.32	0.74	มากที่สุด
12. ครูได้รับโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	4.25	0.76	มากที่สุด
13. ครูมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน	4.23	0.74	มากที่สุด
14. ครูได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามเกณฑ์ด้วยความยุติธรรม	4.25	0.79	มากที่สุด
15. ครูได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณจากโรงเรียนเมื่อมีผลการปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับ	4.24	0.81	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.23	0.75	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 พบว่า โดยภาพรวมผู้อำนวยการโรงเรียนมีความคิดเห็นว่าความพึงพอใจในงานของครูอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.75) โดยครูได้รับโอกาสให้เรียนรู้ได้ตลอดเวลาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.74) ครูปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.73) ครูได้รับไว้วางใจในการทำงาน ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.72) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรองลงมา และครูสามารถปฏิบัติงานอย่างมีอาชีพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.75)

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยกำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

X1	หมายถึง	ความรู้เดิมของนักเรียน
X2	หมายถึง	พฤติกรรมการสอนของครู
X21	หมายถึง	การวางแผนการสอนของครู
X22	หมายถึง	การบริหารจัดการห้องเรียน
X23	หมายถึง	การจัดการเรียนรู้
X24	หมายถึง	การนิเทศ
X3	หมายถึง	ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
X31	หมายถึง	การสนทนากับครูเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน
X32	หมายถึง	การส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพให้กับครู
X4	หมายถึง	คุณลักษณะชีวสังคมของผู้บริหาร
X41	หมายถึง	อายุของผู้บริหาร
X42	หมายถึง	ประสบการณ์การบริหารของผู้บริหาร
X5	หมายถึง	การสนับสนุนทางสังคมของครู
X51	หมายถึง	การได้รับการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ
X52	หมายถึง	การได้รับการปรึกษาหารือ
X53	หมายถึง	การได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์
X6	หมายถึง	สภาพแวดล้อมของโรงเรียน
X61	หมายถึง	บทบาทของชุมชน
X62	หมายถึง	สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

X63	หมายถึง	การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ
Y1	หมายถึง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
Y2	หมายถึง	ความพึงพอใจในงานของครู
R	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ
R ²	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพในการพยากรณ์
B	หมายถึง	ค่าน้ำหนักของความสำคัญของตัวทำนายแต่ละตัวที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามเมื่อสมการทำนายอยู่ในรูปคะแนนดิบ
Beta	หมายถึง	ค่าน้ำหนักของความสำคัญของตัวทำนายแต่ละตัวที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามเมื่อสมการทำนายอยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน

	X1	X21	X22	X23	X24	X31	X32	X41	X42	X51	X52	X53	X61	X62	X63	Y1	Y2
X1	1.00																
X21	.103	1.00															
X22	.081	.827**	1.00														
X23	.120*	.874**	.873**	1.00													
X24	.082	.825**	.778**	.848**	1.00												
X31	.073	.683**	.652**	.686**	.680**	1.00											
X32	.082	.762**	.678**	.742**	.733**	.859**	1.00										
X41	-.016	.079	.066	.068	.018	.120*	.102	1.00									
X42	.087	.052	.045	.039	.048	.027	.023	.360**	1.00								
X51	.126*	-.781**	.675**	.731**	.735**	.699**	.816**	.031	.077	1.00							
X52	.066	.816**	.716**	.771**	.746**	.728**	.819**	.096	.013	.846**	1.00						
X53	.062	.846**	.766**	.826**	.778**	.714**	.799**	.076	.005	.823**	.908**	1.00					
X61	-.011	.317**	.303**	.321**	.373**	.422**	.336**	.061	-.008	.323**	.303**	.308**	1.00				
X62	.141*	.515**	.497**	.526**	.476	.567**	.478**	.061	.045	.471**	.440**	.516**	.409**	1.00			
X63	.150**	.528**	.508**	.495**	.538**	.650**	.544**	.100	.099	.521**	.456**	.495**	.449**	.614**	1.00		
Y1	.605**	.140*	.126*	.158*	.119*	.120*	.111*	-.020	.068	.182**	.118*	.134*	.009*	.165*	.223**	1.00	
Y2	.110*	.768**	.758**	.825**	.845**	.643**	.695**	.013	.034	.733**	.712**	.773**	.341**	.531**	.558**	.134*	1.00

*p < .05 **p < .01

จากตารางที่ 10 พบว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน แสดงว่าตัวแปรอิสระเหล่านั้น มีความตรงตามโครงสร้าง (construct validity) จัดเป็นโครงสร้างของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล โรงเรียนที่มีความตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติยกเว้นตัวแปรความรู้เดิมของนักเรียน อายุและ ประสบการณ์การบริหารของผู้บริหาร

จากผลการวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยนำเอาตัวแปรอิสระเหล่านี้ไปศึกษาหาค่าถดถอยถึงประสิทธิผล โรงเรียนเอกชนในประเทศไทย ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชน

1. ความรู้เดิมของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของความรู้เดิมของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร และประสิทธิผลโรงเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เป็นตัวแปรตาม โดยใช้ตัวพยากรณ์เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² Change	B	Beta	t	P
ความรู้เดิมของนักเรียน (X1)	.605	.366	.364	.687	.605	13.538	.000**
ค่าคงที่				24.624		12.801	.000**

*p < .05 **p < .01

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise Multiple Regression) พบว่า มีตัวแปรอิสระเพียงตัวเดียวที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (Y1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ความรู้เดิมของนักเรียน (X1)

เมื่อพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรแต่ละตัวที่ร่วมทำนายโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Beta weight) พบว่า ความรู้เดิมของนักเรียน (X1) มีค่า Beta เท่ากับ .605

จากอิทธิพลของตัวแปรที่ร่วมทำนายดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ความรู้เดิมของนักเรียน ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งหมายความว่าหากนักเรียนที่มีผลการเรียนดีมาก่อน จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมากตามไปด้วย

โดยพบว่าตัวแปรนี้อธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ได้ร้อยละ 36.6 ($R^2 = .366$)

2. ความรู้เดิมของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในงานของครู

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของความรู้เดิมของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร และประสิทธิผลโรงเรียนด้านความพึงพอใจในงานของครูที่เป็นตัวแปรตามโดยใช้ตัวพยากรณ์เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² Change	B	Beta	t	P
พฤติกรรมการสอนของครู (X2)							
การวางแผนการจัดการเรียนรู้ (X21)	.768	.590	.589	.656	.117	5.632	.000**
การบริหารจัดการห้องเรียน (X22)	.799	.638	.636	-.002	-.003	-.040	.968
การจัดการเรียนรู้ (X23)	.832	.693	.690	.212	.081	4.423	.171
การนิเทศ (X24)	.870	.758	.755	.212	.325	9.181	.000**
ค่าคงที่				1.444		5.632	.000**

*p < .05 **p < .01

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression) พบว่า มีตัวแปรพฤติกรรมการสอนของครู(X2) ที่สังเกตได้สองตัวที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนด้านความพึงพอใจในงานของครู (Y2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การวางแผนการจัดการเรียนรู้ (X21) และการนิเทศ (X24)

เมื่อพิจารณาตัวแปรแต่ละตัวที่ร่วมทำนายโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Beta weight) พบว่า การนิเทศ (X24) ส่งผลต่อความพึงพอใจในงานของครู (Y2) มากที่สุด รองลงมาได้แก่ การวางแผนการจัดการเรียนรู้ (X21) โดยมีค่า Beta เท่ากับ .325 และ .117

จากอิทธิพลของตัวแปรที่ร่วมทำนายดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระที่สังเกตได้ สองตัวส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในงานของครู ซึ่งหมายความว่า หากครูมีพฤติกรรมการสอนดังกล่าวในระดับมากก็จะส่งผลต่อความพึงพอใจในงานของครูมากตามไปด้วย

นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรทั้งสองตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคะแนน ประสิทธิภาพโรงเรียนด้านความพึงพอใจในงานของครู (Y2) ได้สูงสุด คือ การนิเทศ (X24) ร้อยละ 75.8

3. สภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่ส่งผลต่อความรู้เดิมของนักเรียน

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และความรู้เดิมของนักเรียนที่เป็นตัวแปรตามโดยใช้ตัวพยากรณ์เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² Change	B	Beta	t	P
สภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X6)							
สถานะทางเศรษฐกิจของ							
ผู้ปกครอง (X62)	.141	.020	.017	1.647	.141	2.539	.012*
ค่าคงที่				30.499		11.537	.000**

*p < .05 **p < .01

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression) พบว่า มีตัวแปรสภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X6) ที่สังเกตได้เพียงตัวเดียวที่ส่งผลต่อความรู้เดิมของนักเรียน (X1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X62)

เมื่อพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรแต่ละตัวที่ร่วมทำนายโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Beta weight) พบว่า สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X62) มีค่า Beta เท่ากับ .141

จากอิทธิพลของตัวแปรที่ร่วมทำนายดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองส่งผลทางบวกต่อความรู้เดิมของนักเรียน ซึ่งหมายความว่าหากผู้ปกครองมีสถานะทางเศรษฐกิจดีจะส่งผลต่อความรู้เดิมของนักเรียนมากตามไปด้วย

โดยพบว่าตัวแปรนี้อธิบายความแปรปรวนความรู้เดิมของนักเรียน (X1) ได้ร้อยละ 2 ($R^2 = .020$)

4. คุณลักษณะชีวิตสังคมของผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ที่ส่งผลต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของคุณลักษณะชีวิตสังคมของผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู สภาพแวดล้อมของโรงเรียน และความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่เป็นตัวแปรตามโดยใช้ตัวพยากรณ์เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² Change	B	Beta	t	P
การสนับสนุนทางสังคมของครู (X5)							
การได้รับการสนับสนุนทาง							
การเงินและสิ่งของ (X51)	.786	.617	.616	.195	.216	3.804	.000**
การได้รับการปรึกษาหารือ							
(X52)	.827	.685	.683	.342	.385	5.096	.000**
การได้รับการสนับสนุน							
ทางอารมณ์ (X53)	.832	.693	.690	.095	.104	1.424	.155
สภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X6)							
บทบาทของชุมชน (X61)	.842	.708	.705	.043	.050	1.549	.122

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² Change	B	Beta	t	P
สถานะทางเศรษฐกิจของ							
ผู้ปกครอง (X62)	.850	.723	.719	.063	.063	1.619	.106
การพัฒนาเทคโนโลยี							
สารสนเทศ (X63)	.865	.748	.743	.194	.218	5.537	.000**
ค่าคงที่				.444		3.179	.002**

*p < .05 **p < .01

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression) พบว่า มีตัวแปรการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู (X5) ที่สังเกตได้สองตัวที่ส่งผลต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร (X3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ (X51) การได้รับการปรึกษาหารือ (X52) และมีตัวแปรสภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X6) ที่สังเกตได้หนึ่งตัวที่ส่งผลต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการ (X3) ของผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คือ การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (X63)

เมื่อพิจารณาตัวแปรแต่ละตัวที่ร่วมทำนายโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Beta weight) พบว่าการได้รับการปรึกษาหารือ (X52) ส่งผลต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร (X3) มากที่สุด รองลงมาได้แก่ การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (X63) การได้รับการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ (X51) โดยมีค่า Beta เท่ากับ .385 .218 .216 ตามลำดับ

จากอิทธิพลของตัวแปรที่ร่วมทำนายดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระสามตัว ส่งผลทางบวกต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ซึ่งหมายความว่าหากครูได้รับการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ ตลอดจนได้รับการปรึกษาหารือและโรงเรียนมีการพัฒนาเทคโนโลยีในระดับมากก็จะส่งผลต่อผู้บริหารมีความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารให้มากตามไปด้วย

นอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปรทั้งสามตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคะแนนความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารได้ร้อยละ 74.8 ($R^2 = .748$)

5. คุณลักษณะชีวสังคมของผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของคุณลักษณะชีวสังคมของผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร และพฤติกรรมการสอนของครูที่เป็นตัวแปรตามโดยใช้ตัวพยากรณ์เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² Change	B	Beta	t	P
ความเป็นผู้นำทางวิชาการ							
ของผู้บริหาร (X3)	.779	.606	.605	.182	.179	3.598	.000**
การได้รับการสนับสนุน							
ทางสังคมของครู (X5)							
การได้รับการสนับสนุนทาง	.825	.681	.679	.110	.121	2.242	.026*
การเงินและสิ่งของ (X51)							
การได้รับการปรึกษาหารือ	.849	.720	.718	.044	.049	.670	.504
(X52)							
การได้รับการสนับสนุน	.879	.773	.771	.490	.530	7.774	.000**
ทางอารมณ์ (X53)							
สภาพแวดล้อมของโรงเรียน							
(X6)							
สถานะทางเศรษฐกิจของ	.882	.779	.775	.092	.090	2.758	.006**
ผู้ปกครอง (X62)							
ค่าคงที่				.248		1.887	.060

*p < .05

**p < .01

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression) พบว่า มีตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร (X3) ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีตัวแปรการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู (X5) ตัวแปร

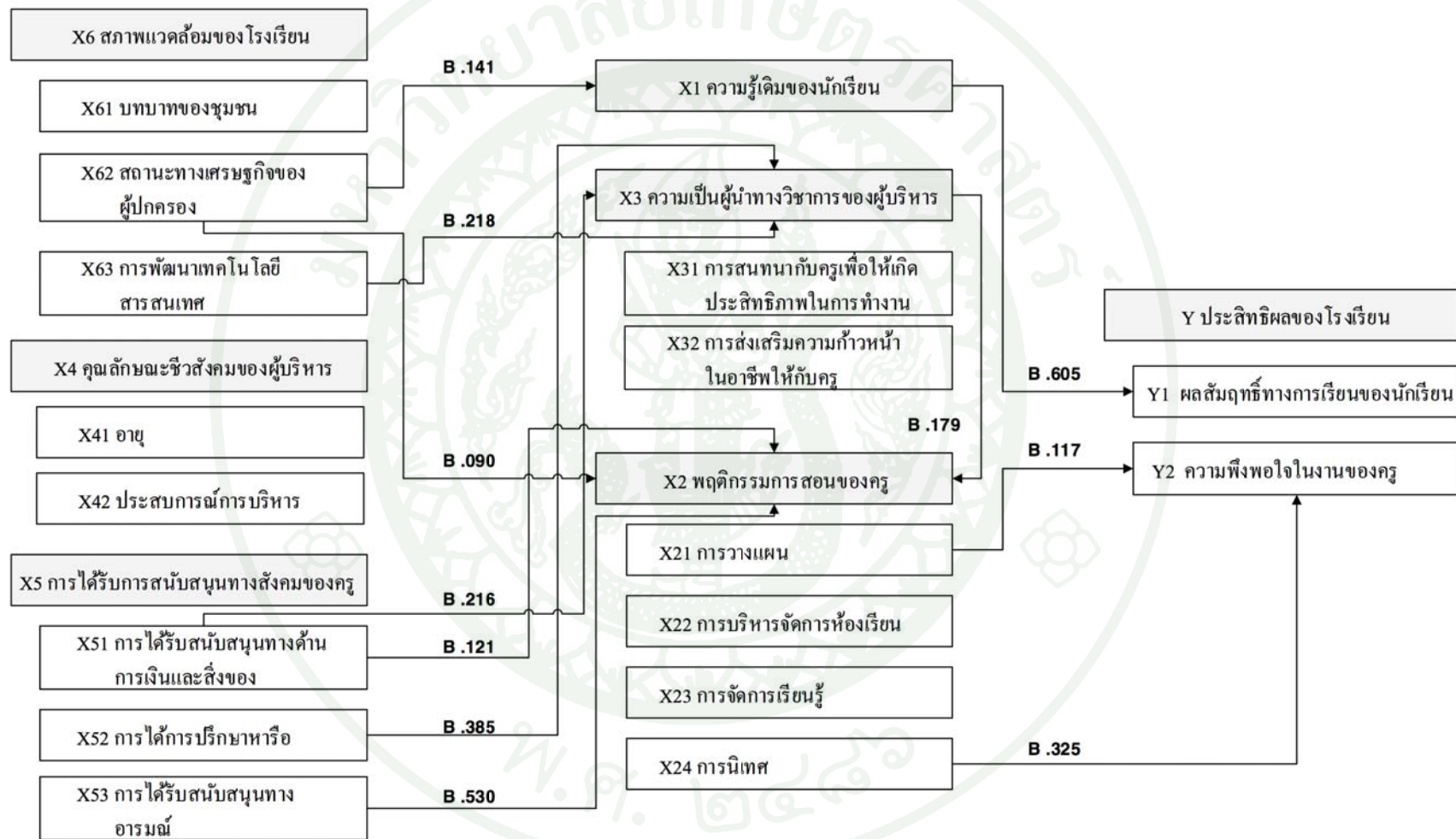
สภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X6) ที่สังเกตได้อย่างละหนึ่งตัวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์ (X53) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X62) ส่วนตัวแปรการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู (X5) ที่สังเกตได้ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 คือ การได้รับการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ (X51)

เมื่อพิจารณาตัวแปรแต่ละตัวที่ร่วมทำนายโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (beta weight) พบว่า การได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์ (X53) ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครูมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร (X3) การได้รับการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ (X51) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X62) โดยมีค่า Beta เท่ากับ .530 .179 .121 และ .090 ตามลำดับ

จากอิทธิพลของตัวแปรที่ร่วมทำนายดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระสี่ตัว ส่งผลทางบวกต่อพฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งหมายความว่าหากครูได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์การเงินและสิ่งของ ผู้บริหารมีความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร และสถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองมีในระดับมาก ก็จะส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครูดีตามไปด้วย

นอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปรทั้งสี่ตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการสอนของครูได้ร้อยละ 77.5 ($R^2 = .775$)

จากผลการทดสอบสมมติฐานดังที่ผ่านมามีปรากฏตัวแปรอิสระที่มีผลทางตรงและทางอ้อมต่อตัวแปรตามดังภาพที่ 2 ต่อไปนี้

ภาพที่ 2 สรุปผลการวิจัย

ข้อวิจารณ์

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย ผู้วิจัยมีข้อวิจารณ์ตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

สถานภาพทั่วไปของตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อาจจะเป็นเพราะว่าครูโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง มีครูเพศชายน้อยมาก โดยเฉพาะโรงเรียนที่เปิดการเรียนระดับประถมศึกษา ส่วนมากมีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโทเป็นส่วนใหญ่เนื่องด้วยการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ครูสภามีนโยบายที่จะกำหนดคุณสมบัติผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนทุกสังกัดต้องจบการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา มีประสบการณ์ในการทำงานในโรงเรียนเอกชนมากกว่า 20 ปีขึ้นไป เป็นส่วนมากอาจเนื่องมาจากโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยเป็นธุรกิจครอบครัว จึงมีการสืบทอดธุรกิจรุ่นต่อรุ่นและมีการส่งมอบประสบการณ์การบริหารเป็นระยะเวลานาน ส่วนมากทำงานในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในภาคกลาง อาจเป็นเพราะว่ากระจายตัวของประชากรของจังหวัดในภาคกลางมีความหนาแน่นสูง การเปิดโรงเรียนเอกชนจึงอาจมีความคุ้มทุน และส่วนมากเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อาจเนื่องมาจากโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่จัดการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นระดับปฐมวัยและระดับประถมศึกษา ซึ่งโรงเรียนไม่ต้องลงทุนในการจ้างครูที่มีความรู้เฉพาะสาขาวิชาเหมือนระดับมัธยมศึกษา มุ่งเน้นความเอาใจใส่ในการดูแลนักเรียนเป็นสำคัญ จึงเป็นที่นิยมของผู้ปกครองที่มีสถานะทางเศรษฐกิจดี

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย

สภาพแวดล้อมโรงเรียน

จากการศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมของโรงเรียนเอกชน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.59) แสดงให้เห็นว่าผู้อำนวยการโรงเรียนมีความคิดเห็นว่าบทบาทของชุมชน สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียนมีความสำคัญต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมลรัตน์ บุญชู (2549) ที่พบว่า

สภาพแวดล้อมโรงเรียนส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านบทบาทของชุมชนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.76) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภมาส การะเกตุ และคณะ (2545) ที่พบว่า คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก พฤติกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนจะเป็นการบริหารจัดการภายในครอบครัว ถึงแม้ว่าจะมีการตราพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2550 ซึ่งมาตรา 18 ระบุให้โรงเรียนในระบบจะต้อง จัดตั้งตราสาร ซึ่งมีสาระสำคัญในการบริหารจัดการ โรงเรียนโดยองค์คณะบุคคลจากทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน เช่น ครู ศิษย์เก่า ชุมชน ผู้ทรงคุณวุฒิ ฯลฯ โดยมีผู้รับใบอนุญาตเป็นประธาน ซึ่งต่างจากการบริหารงานโรงเรียนเอกชนในอดีตซึ่งบริหารจัดการโดยผู้รับใบอนุญาต และหรือ บุคคลในครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นในปัจจุบันโรงเรียนเอกชนจึงต้องมุ่งมั่นในการเปิดโอกาส ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามาบริหารจัดการร่วมกับโรงเรียน เพื่อพัฒนาโรงเรียนให้ตอบสนองตาม ความต้องการของชุมชนต่อไป ซึ่งการวิจัยครั้งนี้พบว่าชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.87) และชุมชน มีส่วนร่วมในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.93) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เป็นอันดับแรกทั้งสองปัจจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าในการจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 24 (6) ระบุให้จัดการ เรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ที่มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และ บุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพทำให้ชุมชนเกิดความตระหนักใน การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของท้องถิ่น โรงเรียนเอกชนจึงได้เปลี่ยนมุมมองจากการจัด การศึกษาด้วยความรับผิดชอบเพียงฝ่ายเดียวมาเป็นการรับผิดชอบร่วมกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในชุมชน

ด้านสถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.65) อาจจะเป็นเพราะว่าผู้ปกครองที่มีสถานะทางเศรษฐกิจดี ให้ความสำคัญในการพัฒนาโรงเรียน ไปพร้อม ๆ กับครูและผู้บริหาร นอกจากนี้ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีสามารถจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนให้แก่นักเรียน ตลอดจนสนับสนุนให้นักเรียนได้หาความรู้นอกเหนือจาก การเรียนรู้ภายในโรงเรียน ซึ่งสนองต่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ดังที่ Coleman (1966) ได้กล่าวว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองถือว่าเป็นตัวแปรสำคัญที่เป็นตัวแปรพื้นฐาน และสภาพแวดล้อมทางบ้านของนักเรียน สามารถเป็นตัวกำหนดผลการเรียนรู้ของนักเรียน

สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า ผู้ปกครองสนับสนุนนักเรียนให้เรียนจนสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.33$, S.D. = 0.80) รองลงมาคือ ผู้ปกครองร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ($\bar{X}=4.17$, S.D. = 0.81) ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่าผู้ปกครองของโรงเรียนเอกชนมีลักษณะในการเอาใจใส่นักเรียนในการศึกษาเล่าเรียน ตั้งแต่การมาส่งนักเรียนที่โรงเรียนด้วยตนเอง ฝึกลงมือจัดการเรียนรู้อบรมเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน ร่วมกิจกรรมทางการศึกษาที่โรงเรียนจัด ตลอดจนส่วนประเด็นผู้ปกครองชำระค่าธรรมเนียมการเรียนตามกำหนดอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย ($\bar{X}=3.75$, S.D. = 0.93) อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองที่ส่งนักเรียนเข้ามาเรียนในโรงเรียนเอกชนจะเป็นผู้ปกครองที่มีสถานะทางเศรษฐกิจดีเป็นส่วนใหญ่ สามารถที่จะชำระค่าธรรมเนียมการเรียนได้ตามกำหนดอยู่แล้ว โรงเรียนเอกชนเองจำเป็นต้องมีความยืดหยุ่นในการชำระค่าธรรมเนียมการเรียนสำหรับผู้ปกครองที่มีสถานะทางเศรษฐกิจต่าง ๆ กัน

ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียนเอกชนโดยภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$, S.D. = 0.65) ซึ่งแสดงว่าเป็นจุดแข็งอันมีผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประเสริฐ บัณฑิตศักดิ์ (2540) ซึ่งพบว่าสภาพการใช้เทคโนโลยีมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิภาพขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้พบว่า โรงเรียนจัดคอมพิวเตอร์เพียงพอกับจำนวนนักเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.28$, S.D. = 0.84) รองลงมา โรงเรียนพัฒนาครูให้มีความรู้และทักษะการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.19$, S.D. = 0.86) อาจเป็นเพราะว่าการจัดเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนนั้น มิใช่เป็นการสนับสนุนนักเรียนในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์เท่านั้น แต่ยังจัดคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อการเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญสำหรับนักเรียนในการค้นคว้าหาความรู้ต่าง ๆ และยังเป็นเทคโนโลยีที่ผสมผสานที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ส่งเสริมการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการที่โรงเรียนจัดคอมพิวเตอร์เพียงพอกับจำนวนครู ($\bar{X}=4.11$, S.D. = 0.90) ถึงแม้ว่าจะมีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้ายแต่ยังอยู่ในระดับมาก แสดงว่าหากโรงเรียนจัดคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอกับจำนวนครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียน จะทำให้ครูสามารถพัฒนาตนเองในการทำสื่อการนำเสนอ สื่อเทคโนโลยีแบบผสมการออกแบบใบงาน และใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นหาข้อมูลได้ง่ายและรวดเร็ว ทั้งยังส่งผลให้เพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารและการดำเนินงานภายในโรงเรียนได้ดีมากยิ่งขึ้นด้วย

ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

จากผลการวิจัยพบว่า ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.76) อาจจะเป็นเพราะว่าผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นบุคคลสำคัญที่เป็นผู้นำสูงสุดในด้านวิชาการของโรงเรียน มีบทบาทอย่างยิ่งในการวางแผน การแก้ไขปัญหา การตัดสินใจ และการสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ ตลอดจนต้องสร้างความเชื่อมั่น ศรัทธาในการบริหารสำหรับทั้งครู นักเรียน และผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Davis and Thomas (1989) ที่กล่าวว่าผู้นำทางวิชาการ คือ ผู้ที่มีความสามารถในการนำและบริหารคนให้กระทำกิจกรรมทางด้านวิชาการให้บรรลุผล ซึ่งจะมีผลต่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการสนทนากับครูเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.77) อาจจะเป็นเพราะว่าผู้อำนวยการโรงเรียนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในการบริหารโรงเรียนทั่วไป การบริหารงานวิชาการ หลักสูตร และพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ มีความเข้าใจกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ตลอดจนการบริหารบุคคล ซึ่งรวมถึงความสามารถในการปกครองบังคับบัญชา สามารถเสริมสร้างความร่วมมือร่วมใจภายในสถานศึกษากับองค์กรอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ผู้อำนวยการโรงเรียนจึงเปรียบเป็นผู้ที่จะให้ความรู้ต่าง ๆ แก่ครูทุกท่าน สอดคล้องกับแนวคิดของ ประเวศ วะสี (2542) ซึ่งได้กล่าวถึงลักษณะของผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน จะต้องเป็นคนฉลาดเห็นแก่ส่วนรวม การติดต่อสื่อสารรู้เรื่องและเป็นที่ยอมรับของสังคม มีใจฝักใฝ่ทางด้านวิชาการ เป็นผู้ทรงปัญญาและตั้งอยู่ในความถูกต้อง นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าการสอบถามการทำงานของครูเป็นประจำอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.76) การสนทนากับครูเป็นประจำย่อมให้เกิดการเรียนรู้ที่สำคัญแก่ครู ผู้อำนวยการโรงเรียนก็รับทราบปัญหาพร้อมแก้ไขได้ทันทั่วทั้งปัญหาของโรงเรียน และปัญหายภายในชั้นเรียน ส่งผลให้เกิดการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่วนการข้อเสนอแนะครูในการทำงานจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้ายแต่ยังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.79) อาจจะเป็นเพราะว่าในการบริหารโรงเรียนเอกชนส่วนมากเจ้าของโรงเรียนดำรงตำแหน่งผู้รับใบอนุญาต และมักจะให้คนในครอบครัวดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน หรือควบตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอีกตำแหน่ง โดยจะดูแลการบริหารโรงเรียนในระดับนโยบาย และมอบหมายรองผู้อำนวยการโรงเรียนหรือหัวหน้าฝ่ายวิชาการมีหน้าที่ในการดูแลและให้ข้อเสนอแนะในการทำงานแก่ครูโดยตรง

ส่วนด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพให้กับครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.40$, S.D. = 0.76) อาจเป็นเพราะว่าครูสภาได้ออกข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพซึ่งกำหนดไว้ 3 มาตรฐาน คือ มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงานและมาตรฐานการปฏิบัติตน ดังนั้นครูจึงต้องมีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถตลอดจนประสบการณ์ให้ได้ตามมาตรฐานวิชาชีพดังกล่าว นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าการส่งเสริมครูให้เรียนรู้ตลอดชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.48$, S.D. = 0.75) อาจเนื่องมาจากการปฏิรูปการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มุ่งเน้นให้ครูจะต้องมีการพัฒนาตนเองตลอดเวลา สอดคล้องกับข้อบังคับครูสภา ว่าด้วยการดอประกอบวิชาชีพ ซึ่งกำหนดคุณสมบัติให้ครูต้องมีผลปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพภายใน 5 ปี ด้วยการอบรม การดูงาน การเขียนตำรา การสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ การวิจัย การได้รับรางวัลต่าง ๆ จึงเป็นตัวบังคับให้ครูต้องพัฒนาตนเองตลอดเวลา ผู้บริหารจึงต้องเป็นแบบอย่างในการพัฒนาตนเองในการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยเช่นกัน

การสนับสนุนทางสังคมของครู

จากผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมการสนับสนุนทางสังคมของครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.25$, S.D. = 0.80) อาจเป็นเพราะว่าการสนับสนุนทางสังคมของครู หากได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสม ย่อมทำให้ครูเกิดความพึงพอใจในการทำงาน มีขวัญกำลังใจที่จะมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จที่ดี ย่อมจะส่งผลดีต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “การสนับสนุนทางสังคมของครูเป็นปัจจัยอีกประการหนึ่งที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนและสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา” (บุญเรือน หมั่นทรัพย์, 2538)

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.26$, S.D. = 0.81) สอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of needs) ที่ครูมีความต้องการทางกายภาพเพื่อความอยู่รอดก่อนสิ่งอื่นใด หากความต้องการพื้นฐานที่สุดนี้ไม่ได้รับการตอบสนอง ครูจะไม่สามารถทำงานให้ดีได้ ทั้งนี้เงินเป็นสิ่งสำคัญในสังคมทุนนิยมปัจจุบันที่ครูจะนำมาสนองความต้องการพื้นฐานนี้ ผลการวิจัยพบว่าการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้ครูใช้ในการปฏิบัติงาน และการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ครูโดยพิจารณาจากผลการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=4.27$, S.D. = 0.78) อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.27$, S.D. = 0.82) ส่วนการจัดสวัสดิการแก่ครูอย่างเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยอยู่

ในอันดับสุดท้าย แต่ยังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.23$, S.D. = 0.82) สอดคล้องกับผลการวิจัยนี้ที่พบว่า ในด้านความพึงพอใจในงานของครูที่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามเกณฑ์ด้วยความยุติธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด จึงเห็นได้ว่าการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมต่างก็มีความสำคัญสำหรับครูทั้งสิ้น

ในด้านการได้รับการปรึกษาหารือ พบว่า โดยภาพรวมผู้อำนวยการโรงเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.28$, S.D. = 0.79) อาจเป็นเพราะว่าครูในโรงเรียนเอกชนมักจะมีอัตราค่าจ้างออกจางานสูง แต่แต่ละปีการศึกษาจะมีครูบรรจุใหม่โดยเฉพาะครูที่อายุน้อยเพิ่งจบการศึกษา ยังไม่มีประสบการณ์สอน สอดคล้องกับแนวคิดของ Lortie (1975) มีความคิดเห็นว่าครูเหล่านี้จะมีความวิตกกังวลสูง ถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างเพียงพอจากเพื่อนครูและผู้อำนวยการโรงเรียน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การเปิดโอกาสให้ครูปรึกษาหารือได้อย่างสะดวก ($\bar{X}=4.33$, S.D. = 0.77) และการให้คำแนะนำแก่ครูในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=4.33$, S.D. = 0.79) อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกทั้งสองส่วน การช่วยแก้ไขปัญหของครูทั้งเรื่องส่วนตัวและการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย ($\bar{X}=4.17$, S.D. = 0.79) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Russell *et al.* (1987) ที่พบว่า การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารเป็นตัวแทนสำคัญที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูให้บรรลุผลสำเร็จและยังส่งผลถึงความสำเร็จในการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลของการจัดการศึกษาของโรงเรียนอย่างมาก

ในด้านการได้รับสนับสนุนทางอารมณ์ พบว่าโดยภาพรวมผู้อำนวยการโรงเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.23$, S.D. = 0.81) โดยการสนับสนุนครูให้เข้ารับการอบรมสัมมนาศึกษาดูงานอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.43$, S.D. = 0.79) การสนับสนุนครูให้เข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.43$, S.D. = 0.79) จะเห็นได้ว่าการอบรม สัมมนา หน่วยงานต้นสังกัดไม่ว่าสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน คณะกรรมการประสานงานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัด หรือโรงเรียนเองนิยมใช้เป็นวิธีการพัฒนาครูเอกชน สำหรับการดูงานนั้นครูสามารถเรียนรู้กระบวนการจากสถานที่ปฏิบัติงานจริงสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานของตนเองได้อย่างรวดเร็ว ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากรองลงมาคือการปฏิบัติต่อครูอย่างเท่าเทียมกัน ($\bar{X}=4.33$, S.D. = 0.77) อาจเนื่องมาจากโรงเรียนเอกชนต่างมีระเบียบข้อบังคับในการทำงานแตกต่างกันออกไปตามบริบทของแต่ละโรงเรียน แต่ก็มีกรอบบังคับใช้แก่ครูอย่างเท่าเทียมเช่นเดียวกับโรงเรียนรัฐบาล ดังนั้นการสนับสนุนทางสังคมแก่ครูย่อมที่จะต้องคำนึงถึงความเท่าเทียมกันตามศักยภาพของแต่ละบุคคล อันจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพการทำงานแก่โรงเรียนเป็นอย่างดี

สำหรับการเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารงานของโรงเรียนตามความเหมาะสม ($\bar{X}=4.16$, S.D. = 0.81) และการให้อภัยเมื่อครูปฏิบัติงานผิดพลาด ($\bar{X}=4.16$, S.D. = 0.81) ถึงแม้ว่าจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้ายทั้งสองปัจจัย แต่ก็ยังอยู่ในระดับมาก อาจจะเป็นเพราะว่าการมีส่วนร่วมในการทำงานย่อมทำให้เกิดสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูด้วยกัน เกิดความเป็นมิตรให้การยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน เมื่อเกิดเหตุผิดพลาดความรู้สึกผูกพันจะทำให้ผู้บริหารและครูรู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน ด้วยความมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายของโรงเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยนี้ที่พบว่าความพึงพอใจในงานของครูอยู่ในระดับมากที่สุดในด้านของครูได้รับความไว้วางใจในการทำงานและครูทำงานเป็นทีมอย่างมีความสุขและสอดคล้องกับ Shumaker and Brownell (1984) ที่กล่าวว่า การให้มีส่วนร่วมในกลุ่มทำกิจกรรมทำให้เกิดลักษณะการบูรณาการทางสังคมได้แก่ เกิดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เกิดความรู้สึกเป็นมิตรซึ่งกันและกัน การให้การยอมรับนับถือ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเชื่อว่าตนเองสามารถทำงานที่ตั้งใจไว้ได้สำเร็จเกิดความนับถือตนเอง

พฤติกรรมการสอนของครู

จากผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมพฤติกรรมการสอนของครูอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$, S.D. = 0.79) สอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2534) ที่ว่า “คุณภาพการสอนที่ดีของครูอยู่ที่พฤติกรรม การสอนของครู พฤติกรรมการสอนของครูมีผลต่อคุณภาพผู้เรียน ดังนั้นผู้เรียนจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการสอนของผู้สอน”

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการวางแผนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$, S.D. = 0.75) โดยครูจัดทำแผนการสอนตั้งแต่ต้นปีการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.30$, S.D. = 0.83) เนื่องจากกว่าการดำเนินการของโรงเรียนเอกชนจะดำเนินงานภายใต้กรอบการประกันคุณภาพภายใน โดยใช้วงจรคุณภาพตามแนวคิดของเดมมิ่ง (The Deming Cycle) ในการพัฒนาโรงเรียน โดยวงจรนี้จะเริ่มต้นด้วยการวางแผน (plan) ดำเนินการ (do) ตรวจสอบ (check) และปฏิบัติ (action) ต่อเนื่องอย่างไม่สิ้นสุด ดังนั้นครูที่มีการจัดทำแผนการสอนต้นปี การศึกษาก็สามารถที่จะปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ มีเวลาที่จะเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ส่วนการที่ครูบริหารจัดการห้องเรียนโดยพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียนถึงแม้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย แต่ก็อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09$, S.D. = 0.82) อาจจะเป็นเพราะว่าการวางแผน ที่มุ่งพัฒนานักเรียนตามศักยภาพนักเรียนเป็นรายบุคคลไม่สามารถกระทำได้โดยง่าย ไม่ว่าจะเป็น

จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน ความหลากหลายของระดับความรู้และความถนัดของนักเรียนแต่ละคน มีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก นอกจากนี้โรงเรียนเอกชนยังมีการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้อีกด้วย ดังนั้นครูจึงต้องใช้ความรู้ความสามารถ ตลอดจนประสบการณ์ในการวางแผนจัดการเรียนรู้จึงจะสามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่น

ด้านการบริหารจัดการห้องเรียนพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.10$, S.D. = 0.69) โดยครูสอนตรงเวลาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.15$, S.D. = 0.77) ส่วนประเด็นครูเคร่งครัดระเบียบวินัยในห้องเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย ($\bar{X}=4.00$, S.D. = 0.81) อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้สมัยใหม่ ครูจะต้องสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ให้นักเรียนเกิดความสุขความสบายใจ แต่ยังคงซึ่งข้อตกลงร่วมกันของนักเรียน (code of conduct) ดังที่ Fenton (2014) กล่าวว่าความสำเร็จของนักเรียนขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงร่วมกันของนักเรียน (code of conduct) ซึ่งเป็นมุมมองที่แตกต่างจากระบบวินัยพื้นฐานดั้งเดิม (traditional discipline-oriented system)

ด้านการจัดการเรียนรู้พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.36$, S.D. = 0.65) สอดคล้องกับ ชูติกาญจน์ บุญญะจิตสุข (2546) ที่กล่าวว่า การสอนของผู้สอนเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูอธิบายงานที่มอบหมายให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.18$, S.D. = 0.72) อาจเป็นเพราะว่าการอธิบายงาน กิจกรรมการบ้าน เป็นสิ่งสำคัญที่นักเรียนจะทบทวนสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ในห้องเรียน หากนักเรียนไม่มีความเข้าใจงานที่ได้รับมอบหมายอย่างชัดเจนก็จะส่งผลให้ไม่สามารถทำงานนั้นได้เป็นผลสำเร็จ นักเรียนจะขาดความภาคภูมิใจในการทำงาน ส่งผลให้ความกระตือรือร้นในการเรียนลดลง ครูช่วยเหลือให้นักเรียนให้ได้ฝึกทักษะใหม่ๆถึงจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย แต่ก็อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09$, S.D. = 0.75) อาจเนื่องมาจากการศึกษาในระดับประถมศึกษาต้องมุ่งเน้นการสอนที่ฝึกทักษะซ้ำ ๆ ให้เกิดความชำนาญ เมื่อมีความคล่องตัวแล้วครูจึงจะพัฒนาฝึกทักษะใหม่ ๆ ให้นักเรียนเป็นลำดับถัดไป ทั้งนี้ครูต้องคำนึงถึงการพัฒนาของนักเรียนทั้งห้องเรียนให้ไปพร้อม ๆ กันด้วย

ด้านกานินเทศพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$, S.D. = 0.70) โดยครูเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ($\bar{X}=4.26$, S.D. = 0.77) อาจจะเป็นเพราะการพัฒนาตนเองในด้านการจัดการเรียนรู้เป็นประเด็นสำคัญที่โรงเรียนมุ่งเน้นให้ครูเข้ารับการฝึกอบรม โดยเฉพาะการเพิ่มพูน

ความรู้วิชาที่ครูผู้นั้นรับผิดชอบ รองลงมาคือครูนำผลการนิเทศมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.76) อาจจะเป็นเพราะว่าสิ่งสำคัญที่สุดของการนิเทศ มิใช่กระบวนการหรือวิธีการนิเทศ หากเป็นการรับรู้ร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศเพื่อนำผลจากการนิเทศนั้นไปปรับปรุงพัฒนามาสู่การจัดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นต่อไป

ความรู้เดิมของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้เดิมของนักเรียน ได้แก่ ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (national test: NT) ขณะศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2551 พบว่า วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 52.33$, S.D. = 10.83) รองลงมา ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 50.05$, S.D. = 13.72) และวิชาวิทยาศาสตร์มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 45.27$, S.D. = 7.57) ครูมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งในระดับประถมศึกษาตอนต้น จะมุ่งเน้นในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย และวิชาคณิตศาสตร์ การจัดชั่วโมงสอนตามหลักสูตร 200 ชั่วโมงต่อปี เฉลี่ยสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง ส่วนวิชาวิทยาศาสตร์จัดชั่วโมงสอนตามหลักสูตรเพียง 40 ชั่วโมงต่อปี เฉลี่ยสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงเท่านั้น

ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (ordinary national educational test: O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2554 เมื่อพิจารณาเฉพาะ 3 วิชา ซึ่งนักเรียนสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐานของนักเรียน (national test: NT) ขณะศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า วิชาคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 53.08$, S.D. = 11.96) รองลงมา ได้แก่ วิชาภาษาไทย ($\bar{X} = 53.06$, S.D. = 7.79) และวิชาวิทยาศาสตร์มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย ($\bar{X} = 44.28$, S.D. = 9.43) จากคะแนนเฉลี่ยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการศึกษาระดับประถมศึกษาจะต้องมุ่งเน้นการสอนที่ฝึกทักษะซ้ำ ๆ ให้เกิดความชำนาญ เมื่อมีความคล่องตัวแล้วครูจึงจะพัฒนาฝึกทักษะใหม่ ๆ ให้นักเรียนเป็นลำดับถัดไป ทั้งนี้ครูต้องคำนึงถึงการพัฒนาของนักเรียนทั้งห้องเรียนให้ไปพร้อม ๆ กัน การที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้พื้นฐานของ

วิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทยตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-5 เป็นไปตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเน้นหนักให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยและวิชาคณิตศาสตร์ถึงร้อยละ 40 ของเวลาเรียนทั้งหมด จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดการต่อ ยอดการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีกว่าวิชาอื่น ๆ แต่อย่างไรก็ตามคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนเอกชนมีค่าสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของค่า O-NET ทั้งประเทศทุกวิชา (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2557) ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 คะแนนเฉลี่ยผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2554 เปรียบเทียบกับทุกสังกัด

วิชา	โรงเรียนเอกชน	โรงเรียนทุกสังกัด
1. ภาษาไทย	53.06	50.04
2. สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	55.91	52.22
3. ภาษาอังกฤษ	44.45	38.37
4. คณิตศาสตร์	53.08	52.40
5. วิทยาศาสตร์	44.28	40.82
6. สุขศึกษาและพลศึกษา	60.50	58.87
7. ศิลปะ	52.09	46.75
8. การงานอาชีพและเทคโนโลยี	58.34	55.38

ความพึงพอใจในงานของครู

จากผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมความพึงพอใจในงานของครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.23$, S.D. = 0.75) สอดคล้องกับแนวคิดของ Hoy and Miskel (1991) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จขององค์กร ถ้าบุคลากรในองค์กรมีความพึงพอใจสูง คุณภาพงานก็จะสูง ในทางตรงกันข้ามหากบุคลากรในองค์กรไม่มีความพึงพอใจในการทำงาน คุณภาพงานก็จะต่ำ เช่นเดียวกับ สุขุม หลานไทย (2537) ยังกล่าวว่า การบริหารงานในโรงเรียนเมื่อครูมีความพึงพอใจในการทำงาน มีบรรยากาศดี มีความร่วมมือ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างผู้ปฏิบัติงานในองค์กร การจัดการศึกษาก็จะมีคุณภาพ อาจจะเป็นเพราะว่าความพึงพอใจในงานเป็นตัวบ่งชี้ถึงการบริหารจัดการภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าโรงเรียนเอกชนจะมุ่งพัฒนา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นหลัก แต่ก็ดูแลเอาใจใส่ครูให้มีความมุ่งมั่นในการทำงาน ให้โรงเรียนประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความจงรักภักดีในองค์กรเพื่อรักษาครู ให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ยั่งยืนของโรงเรียน

โดยความพึงพอใจในงานของครูที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก คือ ครูได้รับโอกาสให้เรียนรู้ได้ตลอดเวลา ($\bar{X}=4.32$, S.D. = 0.74) รองลงมาได้แก่ ครูปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=4.28$, S.D. = 0.73) ครูได้รับไว้วางใจในการทำงาน ($\bar{X}=4.28$, S.D. = 0.72) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเมื่อครูเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน ในโรงเรียนมีโอกาสในการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอจะส่งผลให้ครูนั้น มีความพึงพอใจในงานมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Borquist (1987) ที่พบว่า ความพึงพอใจของครูในโรงเรียน จะสัมพันธ์กับลักษณะงาน ความสำเร็จและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยเฉพาะการได้รับการยอมรับจากผู้บริหารเป็นที่มาของความพึงพอใจในการทำงานมากที่สุด

สำหรับปัจจัยครูสามารถปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด แต่ก็อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$, S.D. = 0.75) อาจเป็นเพราะว่าการเป็นครูมืออาชีพนั้น คือ ครูที่พัฒนาตนเองได้ตาม มาตรฐานวิชาชีพครูทั้งสามมาตรฐาน คือ มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐาน การปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน ซึ่งการพัฒนาเหล่านี้ต้องใช้ระยะเวลาและประสบการณ์ ในการทำงาน ถึงแม้จะเป็นครูโรงเรียนเอกชนแต่ก็มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองให้มีมาตรฐาน ตามวิชาชีพด้วยเช่นกัน

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ความรู้เดิมของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า มีตัวแปรอิสระเพียงตัวเดียว ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ความรู้เดิมของนักเรียน ($Beta = .605$) ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่านักเรียนจะได้รับการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นใน วิชาภาษาไทย และวิชาคณิตศาสตร์ ตามโครงสร้างของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งนับเป็นอัตราส่วนร้อยละ 40 จากชั่วโมงเรียนทั้งหมด การปูพื้นฐานความรู้เหล่านี้จะส่งผลใน การเรียนรู้ที่เข้าใจยิ่งขึ้นในระดับที่สูงขึ้นต่อไป นอกจากนี้ผู้ปกครองก็เป็นบุคคลสำคัญที่จะพัฒนา

นักเรียนให้เรียนรู้จากแหล่งรู้ต่าง ๆ ภายนอกโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ อนุสรณ์สถาน วัด แหล่งธรรมชาติต่าง ๆ เป็นต้นซึ่งสอดคล้องเป็นอย่างยิ่งกับ Sudaprasert (1983) ซึ่งพบว่า ความรู้เดิมของนักเรียนของนักเรียนในจังหวัดสระบุรีและจังหวัด อุบลราชธานีส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ส่วนการจัดกลุ่มโรงเรียน คุณภาพของครูใหญ่ คุณภาพของโรงเรียน และคุณภาพครู ไม่ส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ความรู้เดิมของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนด้านความพึงพอใจในงานของครู

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า มีตัวแปรพฤติกรรมการสอนของครูที่สังเกตได้เพียงสองตัวที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในงานของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การนิเทศ (Beta = .325) และการวางแผนการจัดการเรียนรู้ (Beta = .117) น่าจะเป็นเพราะว่าการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ครูสามารถที่จะปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ มีเวลาที่จะเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของครู นอกจากนี้ การนิเทศเป็นเช่นการช่วยเหลือการทำงานของครูจากผู้บริหาร ศิษยานิเทศก์ เพื่อนครู เพื่อให้การทำงานสะดวกราบรื่นและมีสัมฤทธิ์ผล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัญชา แสงทวี (2539) ที่พบกว่าการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู บรรยากาศในโรงเรียนและความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในงานของครู

สภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่ส่งผลต่อความรู้เดิมของนักเรียน

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนพบว่าตัวแปรสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่สังเกตได้เพียงตัวเดียวที่ส่งผลต่อความรู้เดิมของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (Beta = .141) อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีสามารถที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้หลากหลายวิธีการเช่นการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์ ตั้งโต๊ะ เครื่องคอมพิวเตอร์พกพา (tablet PC) หรือโทรศัพท์มือถือ (smart phone) ซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนค้นคว้าข้อมูลความรู้ได้ตลอดเวลา ไม่จำเป็นต้องพึ่งการอ่านหนังสือจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีในโรงเรียน นอกจากนี้ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีจะส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้นอกโรงเรียนด้วยการเรียนกวดวิชา การทัศนศึกษา นักเรียนไม่ต้องมีภารกิจอื่น ๆ ที่ต้องช่วยผู้ปกครอง

ในการประกอบอาชีพหรือการทำงานบ้าน ทำให้นักเรียนมีเวลาในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับการวิจัยของ อูคร กล้าขันธ์ (2536) ซึ่งพบว่า องค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความรู้ ความสามารถด้านสติปัญญา คือ รายได้ของครอบครัวและเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ด้วย

คุณลักษณะชีวสังคมของผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ที่ส่งผลต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า มีตัวแปรการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู (X5) ที่สังเกตได้สองตัวที่ส่งผลต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร (X3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ (X51) การได้รับการปรึกษาหารือ (X52) และมีตัวแปรสภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X6) ที่สังเกตได้หนึ่งตัวที่ส่งผลต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการ (X3) ของผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คือ การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (X63) อาจเป็นเพราะการที่ครูรับการสนับสนุนทางสังคมทั้งทางการเงินและสิ่งของ และการได้รับการปรึกษาหารือ นั้น ล้วนเป็นลักษณะสำคัญของความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารนั่นเอง นอกจากนี้การที่โรงเรียนมีการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ย่อมการสะท้อนภาพความทันสมัยของผู้บริหาร โรงเรียนที่มุ่งมั่นจะพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวหน้า เทคโนโลยี ปรับกระบวนการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเรียนจากหนังสือแต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Stine (1999) ที่พบว่า โรงเรียนที่มีความก้าวหน้าทางสภาพแวดล้อมด้านเทคโนโลยีจะประสบความสำเร็จได้จะต้องมีความสัมพันธ์กับชุมชน

คุณลักษณะชีวสังคมของผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า มีตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร (X3) ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีตัวแปรการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู (X5) ตัวแปรสภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X6) ที่สังเกตได้อย่างละหนึ่งตัวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์ (X53) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X62) ส่วนตัวแปรการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู (X5) ที่สังเกตได้ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู (X4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 คือ การได้รับการสนับสนุนทางการเงินและ

สิ่งของ (X51) อาจเป็นเพราะว่าครูที่มีพฤติกรรมการสอนที่พึงประสงค์ย่อมอยู่ภายใต้ภาวะทางอารมณ์ที่ส่งเสริมการทำงาน ทั้งจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน สอดคล้องกับ Burke and Greenglass (1989) ที่กล่าวว่าหากครูได้รับการสนับสนุนทางสังคมย่อมเกิดความท้อแท้ในการทำงานน้อยลงและจะส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนด้วย นอกจากนี้ผู้อำนวยการโรงเรียนนั้นเปรียบเสมือนตัวแทนของโรงเรียน เป็นต้นแบบแก่ครูผู้สอนในโรงเรียน หากผู้อำนวยการมีความเป็นผู้นำทางวิชาการสูง ครูก็จะมีพฤติกรรมการสอนทางวิชาการที่สูงตามไปด้วย ทั้งนี้หากครอบครัวนักเรียนมีฐานะทางเศรษฐกิจดีย่อมทำให้ครูสามารถให้นักเรียนจัดทำผลงานตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เตรียมไว้ได้ นอกจากนี้การที่ครูได้รับการสนับสนุนทางการเงิน และสิ่งของจะเป็นส่วนสำคัญที่ครูจะสามารถผลิตสื่อการสอน และนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยใช้วิธีการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) ประเภทวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (correlation research) โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย

ประชากรและตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ที่จัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาในปีการศึกษา 2554 จำนวนทั้งสิ้น 1,099 โรงเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามคือผู้อำนวยการโรงเรียน
2. ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในวิจัย จำนวนขนาดของตัวอย่างที่ได้จากสูตรของ Yamane' (1973) เป็นขนาดของตัวอย่างขั้นต่ำในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ตัวอย่างโรงเรียนเอกชน จำนวน 294 โรงเรียน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 294 คน ในการเก็บข้อมูลจริงได้ทำการเก็บเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดการกระจายของตัวอย่างได้อย่างทั่วถึง โดยส่งแบบสอบถามให้ตัวอย่างจำนวน 355 ชุด ได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 335 ชุด เป็นแบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 320 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.14

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ความรู้เดิมของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร คุณลักษณะชีวสังคมของผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ดังนี้

1.1 สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ประกอบด้วย

- 1) บทบาทของชุมชน
- 2) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
- 3) การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.2 คุณลักษณะชีวสังคมของผู้บริหาร ประกอบด้วย

- 1) อายุ
- 2) ประสบการณ์การบริหาร

1.3 การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู ประกอบด้วย

- 1) การได้รับสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ
- 2) การได้รับการปรึกษาหารือ
- 3) การได้รับสนับสนุนทางอารมณ์

1.4 ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ประกอบด้วย

- 1) การสนทนากับครูเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน
- 2) การส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพให้กับครู

1.5 พฤติกรรมการสอนของครู ประกอบด้วย

- 1) การวางแผนการจัดการเรียนรู้
- 2) การบริหารจัดการห้องเรียน
- 3) การจัดการเรียนรู้
- 4) การนิเทศ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2.2 ความพึงพอใจในงานของครู

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีสามตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียนเอกชน เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating Scales) 5 ระดับ ตามมาตรวัดของ Likert

ใช้วัดพฤติกรรมการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร คุณลักษณะชีวิตสังคมของ
ผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู สภาพแวดล้อมของโรงเรียน และประสิทธิผล
โรงเรียน ด้านความพึงพอใจในงานของครู แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .988

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้เดิมของนักเรียนและประสิทธิผลโรงเรียนเอกชน
ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยความรู้เดิมของนักเรียน ได้แก่ ผลสอบประเมินคุณภาพ
การศึกษาระดับชาติ (national test: NT) ของนักเรียนขณะศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ประจำปีการศึกษา 2551 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของ
ผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (ordinary national educational test: O-NET) ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2554 ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อขอความร่วมมือใน
การเก็บข้อมูลวิจัย ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 355 โรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ใน
การตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ได้รับแบบสอบถามคืน
จำนวน 335 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่ตอบสมบูรณ์ครบถ้วน จำนวน 320 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ
90.14

2. ตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของแบบสอบถามที่ได้รับคืน เพื่อนำไปวิเคราะห์
ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยประมวลผลข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
2. วิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย
โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation)
และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (stepwise multiple regression)

ผลการวิจัย

สถานภาพทั่วไปของตัวอย่าง

ตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 50-60 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท สาขา
บริหารการศึกษา เป็นผู้มีประสบการณ์ทำงานในโรงเรียนเอกชนมากกว่า 20 ปีขึ้นไป เป็นส่วนมาก
ส่วนใหญ่ทำงานในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในภาคกลาง เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย

สภาพแวดล้อมของโรงเรียนเอกชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้ปกครองสนับสนุน
นักเรียนให้เรียนจนสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก รองลงมา
คือ โรงเรียนจัดคอมพิวเตอร์เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ส่วนปัจจัยชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำ
หลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย

ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารอยู่ในระดับมากที่สุด โดยการส่งเสริมครูให้เรียนรู้
ตลอดชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก รองลงมาคือการส่งเสริมครูให้พัฒนา
นวัตกรรมการเรียนรู้ ส่วนปัจจัยให้ข้อเสนอแนะครูในการทำงานอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยเป็น
อันดับสุดท้าย

การสนับสนุนทางสังคมของครูอยู่ในระดับมากที่สุด โดยการสนับสนุนครูให้เข้ารับ
การอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก การเปิดโอกาส
ให้ครูปรึกษาหารือได้อย่างสะดวก การปฏิบัติต่อครูอย่างเท่าเทียมกัน การให้คำแนะนำแก่ครูใน
การปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับสองทั้งสามปัจจัย ส่วนการเปิด
โอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารงานของโรงเรียนตามความเหมาะสม และการให้อภัยเมื่อครู
ปฏิบัติงานผิดพลาด ทั้งสองปัจจัยอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นอันดับสุดท้าย

พฤติกรรมการสอนของครูอยู่ในระดับมาก โดยครูจัดทำแผนการสอนตั้งแต่ต้นปีการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ครูเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ครูเคร่งครัดระเบียบวินัยในห้องเรียนอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย

ความรู้เดิมของนักเรียน พบว่า วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาวิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด

ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย

จากผลการวิจัยครั้งนี้พิจารณาประสิทธิผลของโรงเรียนใน 2 ด้าน คือ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้แก่ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (ordinary national educational test: O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2554 เมื่อพิจารณาเฉพาะ 3 วิชา ซึ่งนักเรียนสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐานของนักเรียน (national test: NT) ขณะศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า วิชาคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ภาษาไทย และวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนเอกชนมีค่าสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของค่า O-NET ทั้งประเทศทุกวิชา

ความพึงพอใจในงานของครูที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก คือ ครูได้รับโอกาสให้เรียนรู้ได้ตลอดเวลา รองลงมาได้แก่ ระบุปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและครูได้รับไว้วางใจในการทำงาน ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.72) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ในระดับมากที่สุด

ทดสอบสมมติฐาน

1. ความรู้เดิมของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า มีตัวแปรอิสระเพียงตัวเดียวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ได้แก่ ความรู้เดิมของนักเรียน

2. ความรู้เดิมของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในงานของครู

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่า มีตัวแปรอิสระสองตัว ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในงานของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การวางแผนการจัดการเรียนรู้ และการนิเทศ โดยพบว่า การนิเทศ ส่งผลต่อความพึงพอใจในงานของครูมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การวางแผนการจัดการเรียนรู้

3. สภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่ส่งผลต่อความรู้เดิมของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า มีตัวแปรอิสระเพียงตัวเดียว ที่ส่งผลต่อความรู้เดิมของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ได้แก่ สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

4. คุณลักษณะชีวิสังคมของผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู สภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่ส่งผลต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่า มีตัวแปรอิสระสามตัวที่ส่งผลต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ การได้รับการปรึกษาหารือ การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการได้รับการปรึกษาหารือ ส่งผลต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การได้รับการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามลำดับ

5. คุณลักษณะชีวิสังคมของผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่า มีตัวแปรอิสระสามตัวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ได้แก่ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์ สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ส่วนการได้รับการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยการได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครูมากที่สุด รองลงมาได้แก่ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร การได้รับการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ และสถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ในการดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในการบริหารโรงเรียนทั่วไป การบริหารงานวิชาการ หลักสูตร และพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ มีความเข้าใจกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ตลอดจนการบริหารบุคคล ซึ่งรวมถึงความสามารถในการปกครองบังคับบัญชา สามารถเสริมสร้างความร่วมมือร่วมใจภายในสถานศึกษากับองค์กรอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ดังนั้นเห็นควรให้ครูสถาปนาในฐานะผู้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูและผู้บริหารทางการศึกษาจึงควรกำหนดนโยบายด้านคุณสมบัติผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนทุกสังกัดต้องจบการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา ซึ่งจะส่งผลในการพัฒนาตนเองและเพื่อการพัฒนาการศึกษาของชาติไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกันในระยะยาวต่อไป

2. ผลการวิจัยพบว่าคะแนนความรู้เดิม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ในลำดับท้ายสุดและมีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50 สอดคล้องกับการประเมินผลนักเรียนนานาชาติของโครงการ Programme for International Student Assessment (PISA) ซึ่งพบว่าความรู้และทักษะทางวิทยาศาสตร์ของเด็กไทยยังอยู่ระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ย อีกทั้งยังขาดแคลนนักวิทยาศาสตร์และวิศวกรที่จะร่วมมือขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ และเสนอว่าประเทศไทยควรจะสร้างทัศนคติที่ดีด้านการเรียนรู้ทักษะและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ให้กับเด็กตั้งแต่วัยประถมเป็นช่วงอายุที่มีความสามารถในการเรียนรู้และจดจำมากที่สุด ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงควรกำหนดนโยบายให้มีการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล เช่น โครงการ บ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย ซึ่งเป็นโครงการในพระราชดำริ

ที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ขออนุญาตจากมูลนิธิ Haus der Kleinen Forscher ประเทศเยอรมันมาทดลองทำในประเทศไทย

3. ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเอกชน (O-NET) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งประเทศทุกวิชา (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2557) สอดคล้องกับผลประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานประเมินผลและรับรองมาตรฐานการศึกษา (องค์การมหาชน) ซึ่งระบุว่าคุณภาพการศึกษาระหว่างรัฐและเอกชนนั้นมีความแตกต่างอย่างชัดเจน โดยโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่จะผ่านการประเมินมาตรฐานในระดับดีมาก ดี และปานกลาง ส่วนโรงเรียนของรัฐอยู่ในระดับดีมากถึงปรับปรุง ซึ่งคุณภาพของโรงเรียนมีผลต่อการส่งเสริมพัฒนาความสามารถและคุณภาพของนักเรียน ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงควรมีนโยบายในการเพิ่มนักเรียนในโรงเรียนเอกชนกับโรงเรียนรัฐบาลให้มีสัดส่วนที่สูงขึ้น จากสัดส่วนเมื่อปีการศึกษา 2550 ซึ่งสัดส่วนภาครัฐต่อเอกชนอยู่ที่ 82: 18 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550) ซึ่งนอกเหนือจากระดับคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สูงแล้ว กระทรวงศึกษาธิการสามารถที่จะจัดสรรงบประมาณในจำนวนที่แน่นอนโดยให้เงินอุดหนุนนักเรียนเป็นรายบุคคลที่เพียงพอให้แก่โรงเรียนเอกชนในการบริหารจัดการเสริมสร้างศักยภาพภายในโรงเรียน ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการยังสามารถประหยัดงบประมาณประจำหมวดเงินเดือน ค่าจ้างและประโยชน์ตอบแทนซึ่งมีปริมาณมหาศาลเป็นภาระด้านงบประมาณแก่รัฐบาลปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง และยังประหยัดงบรายลงทุนในการก่อสร้าง อาคารสถานที่ซึ่งรัฐบาลสามารถผลักดันให้โรงเรียนเอกชนเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าวได้เอง ซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550) พบว่า โรงเรียนเอกชนช่วยลดภาระงบประมาณของรัฐในการจัดการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 10.43 ของค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาโดยรวม หรือประมาณ 22,508 ล้านบาทเลยทีเดียว นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังต้องมีนโยบายในการปรับเปลี่ยนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนให้เอื้อต่อการจัดการศึกษาเอกชนอย่างแท้จริง มิใช่การควบคุมดูแลหากเป็นการส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนสามารถดำเนินงานได้อย่างเข้มแข็ง และควรมีมาตรการการพัฒนาผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนให้เท่าทันกับการพัฒนากับครูของรัฐบาล เนื่องด้วยนโยบายการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานจะดำเนินการโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เป็นหลัก การพัฒนาในด้านต่าง ๆ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนจะได้รับการพัฒนาดำเนินการที่ผู้บริหารและครูสังกัด สพฐ.

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าความรู้เดิมส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนั้นโรงเรียนเอกชนจึงควรที่จะจัดหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ตลอดระดับชั้นประถมศึกษา มุ่งปูพื้นฐานความรู้ทุกวิชาที่นักเรียนสามารถที่จะต่อยอดความรู้ต่อไปในชั้นที่สูงขึ้น ตลอดจนส่งเสริมการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน รวมถึงการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่มากในปัจจุบัน ทั้งนี้ควรมุ่งจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนมีพื้นฐานภาษาไทยทั้งการอ่าน การเขียน การพูด เพื่อนักเรียนจะมีทักษะในการใช้ภาษาไทยในการเรียนรู้วิชาอื่นได้เป็นอย่างดี และส่งเสริมทักษะด้านคณิตศาสตร์ให้นักเรียนรู้จักพื้นฐานการคำนวณ การคิดวิเคราะห์ โจทย์ปัญหา เป็นการเรียนรู้บนพื้นฐานการทำงานของสมอง (Brain-Based Learning) และเป็นไปตามเป้าหมายของการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา

2. ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าการวางแผนการจัดการเรียนรู้และการนิเทศมีผลทางบวกต่อความพึงพอใจในงานของครู ดังนั้นโรงเรียนเอกชนจึงควรพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามวงจรคุณภาพตามแนวคิดของเดมมิง (the Deming cycle) ปฏิบัติต่อเนื่องอย่างไม่สิ้นสุดด้วยการวางแผน (plan) การดำเนินการ (do) การตรวจสอบ (check) การปฏิบัติ (action) ดังนั้นครูที่มีการจัดทำแผนการสอนต้นปีการศึกษาก็สามารถที่จะปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้มีการใช้สื่อการสอนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีเวลาที่จะเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ควรมีคณะกรรมการนิเทศที่ไม่มีเพียงผู้บริหารยังรวมถึงมีคณะครูร่วมด้วย เพื่อร่วมมือกันแนะนำ ให้คำปรึกษาหารือ ร่วมกันแก้ปัญหาในชั้นเรียน ซึ่งนอกจากจะทำให้ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูดีขึ้นแล้ว ยังสามารถที่จะพัฒนาไปสู่วัตรกรรมการเรียนรู้อีกด้วย

3. ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าสถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองมีผลทางบวกต่อความรู้เดิมของนักเรียน ดังนั้นโรงเรียนเอกชนจึงควรประชุมผู้ปกครองเป็นประจำอย่างน้อยทุกภาคเรียนให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและเป้าหมายของโรงเรียน ให้ข้อเสนอแนะในการสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งในโรงเรียนและเมื่ออยู่ที่บ้าน มีความเข้าใจถึงบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน แนะนำแหล่งเรียนรู้ที่ดีเหมาะสมต่อการเรียนรู้ตามวัยของนักเรียน การเสริมสร้างวินัยของนักเรียน การส่งเสริมการเรียนรู้แก่นักเรียนด้วยการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ รวมถึงสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนการใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและ

การป้องกันผลเสียจากเครื่องมือเหล่านั้น ทั้งนี้เมื่อผู้ปกครองร่วมมือกับโรงเรียนในการจัดการเรียนรู้จะเป็นกำลังสำคัญที่ให้นักเรียนมีความประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดี เสริมสร้างให้การเรียนรู้ในโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู ด้านการได้รับการสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของ และการได้รับการปรึกษาหารือ ส่งผลทางบวกต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร เป็นที่แน่นอนว่าการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครูทั้งสองด้านส่วนใหญ่เป็นผลมาจากผู้บริหาร ดังนั้นผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนจึงควรสนับสนุนส่งเสริมครูให้ได้รับโอกาสที่ดีในการทำงาน ช่วยเหลือในการให้คำปรึกษาหารือ ซึ่งจะทำให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ครูจะมีกำลังในการทุ่มเทอุทิศเวลาเพื่อการทำงาน ด้วยการปฏิบัตินี้จะส่งผลให้ผู้อำนวยการโรงเรียนมีคุณลักษณะภาวะผู้นำที่ก่อให้เกิดการพัฒนาโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ขึ้น

5. ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารส่งผลทางบวกต่อพฤติกรรมการสอนของครู ดังนั้นผู้อำนวยการโรงเรียนจึงควรพัฒนาตนเองให้มีความเป็นผู้นำทางวิชาการอย่างชัดเจน เช่น กำหนดเป้าหมายการวางแผนพัฒนาคุณภาพทางการเรียนของนักเรียน นำความรู้เทคนิควิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารงานวิชาการ ติดตามประเมินโครงการและงานของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ เสริมสร้างบทบาททางวิชาการทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ที่มุ่งส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ปรับวิธีคิดเปลี่ยนวิธีสอนที่สอดคล้องกับการจัดการศึกษาทันโลกปัจจุบัน และต้องหมั่นพัฒนาตนเองในการรับการฝึกอบรม สัมมนา ศึกษาค้นคว้าหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทั้งนี้เมื่อผู้อำนวยการโรงเรียนมีการพัฒนาด้านวิชาการตลอดเวลา ก็ย่อมจะส่งผลให้ครูปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนเช่นเดียวกับผู้อำนวยการโรงเรียนด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเท่านั้น เพื่อเป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศไทยซึ่งมีหลายสังกัด ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปควรรวบรวมโรงเรียนประถมศึกษาในบริบทเดียวกันแต่ต่างสังกัด เช่น โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นประชากร

2. การวิจัยครั้งนี้ได้เก็บข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียนเอกชนเท่านั้น ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปควรเก็บข้อมูลจากกลุ่มอื่นด้วย เช่น รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และครู เพื่อจะได้ข้อมูลแบบรอบด้าน

3. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบและความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ และผลของตัวแปรที่พบในการวิจัยนี้ว่ามีความสำคัญระดับมากที่สุด คือ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร การสนับสนุนทางสังคมของครู และพฤติกรรมการสอนของครู

4. นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบอีกว่าความรู้เดิมของนักเรียนเป็นเพียงปัจจัยเดียวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นจึงควรศึกษาตัวแปรอื่นเพิ่มเติมที่จะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนดังกล่าว โดยเฉพาะตัวแปรความปรารถนาของนักเรียน (student aspiration) และข้อตกลงร่วมกันของนักเรียน (code of conduct) (Fenton and Murphy, 2014)

5. เนื่องจากความรู้เดิมของนักเรียนเป็นเพียงปัจจัยเดียวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนเอกชนแยกตามเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งมีบริบทแตกต่างกันไป

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ. 2536. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของ
โรงเรียนเอกชน. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมวิชาการ. 2534. คู่มือหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. 2536. รายงานการวิจัยการศึกษาความเป็นไปได้ของแนวการจัดการศึกษาระดับประถม
มัธยม และอาชีวศึกษาของไทยในทศวรรษ 1990. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กฤษดา ผ่องพิทยา. 2547. การวิเคราะห์องค์ประกอบและความสัมพันธ์ของคุณลักษณะภาวะผู้นำ
ที่พึงประสงค์พฤติกรรมภาวะผู้นำที่พึงประสงค์และปัจจัยชีวสังคมของผู้บริหาร
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ก่อ สวัสดิพานิชย์. 2522. “บทบาทของผู้ปกครองและครูในการพัฒนาการศึกษาของเยาวชน.”
วารสารวิชาการ. 3 (2): 13.
- กาญจน์ เรืองมนตรี. 2547. องค์ประกอบภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารและการจัด
การศึกษาสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวปฏิรูปการศึกษา: กรณีศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา
มหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กิติมา ปริดีดิลก. 2529. ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพมหานคร: ชนะการพิมพ์.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. 2533. คุณลักษณะบางประการของผู้บริหาร บรรยากาศของโรงเรียนและ
ความพึงพอใจในงานที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงเรียนประถมศึกษา. ปรินญาณิพนธ์
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จุมพล พูลภัทรชีวิน. 2532. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ของโรงเรียนเอกชน.” รายงานวิจัยเสนอต่อ
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: เจริญผล.

เจริญฤทธิ์ จันทร์เจริญ. 2543. รายงานการพัฒนาและผลการใช้เอกสารประกอบการนิเทศการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง กลุ่มทักษะภาษาไทยระดับ
ประถมศึกษา ในโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7. ม.ป.ท.

ชวลิต หมั่นนุช. 2535. อิทธิพลของภาวะผู้นำของคณบดีที่มีต่อประสิทธิผลของการบริหารงาน
วิชาการในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์พัฒนศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาการบริหาร
การพัฒนา, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ชีรวัดน์ นิเจนตร. 2534. “พัฒนศึกษาศาสตร์.” เจ้าฟ้านักพัฒนา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา
สยามบรมราชกุมารีกับพัฒนศึกษาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: รุ่งแสงการพิมพ์.

ชุติกายจน์ บุญญะธิตสุข. 2546. การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทินพันธุ์ นาคะตะ. 2534. “ทฤษฎีองค์การ: จากอดีตสู่ปัจจุบัน.” วารสารพัฒนบริหารศาสตร์.
43 (4/2546): 107-134.

ทิสนา แคมมณี. 2540. ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อนพัฒนาระบบกระบวนการความคิด. กรุงเทพมหานคร:
โอเดียนสแควร์.

ธงชัย สันติวงษ์. 2532. การบริหาร: การคิดและทำอย่างผู้จัดการใหญ่. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพมหานคร: เคล็ดไทย.

นงนุช โรจนเลิศ. 2540. ตัวแปรที่เป็นเงื่อนไขของความพึงพอใจในงานของข้าราชการสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล: การวิเคราะห์หาลิสเรล. ปรินญานิพนธ์การศึกษาดุสิตบัณฑิต
สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. 2525. **หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นริศ มหาพรหมวัน. 2550. **ความต้องการพัฒนาของครูโรงเรียนเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการ เขต 1**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

นริศ สวัสดิ์. 2550. **การวิเคราะห์พหุระดับของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา**. วิทยานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.

น้ำอ้อย เวชกามา. 2550. **ความพึงพอใจเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการของครูโรงเรียนเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

บรรหาร ราชมณี. 2529. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในอาชีพของผู้บริหารสตรีในธนาคารพาณิชย์ไทย**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บัญชา แสงทวิ. 2539. **การศึกษารูปแบบเชิงเหตุผลของตัวแปรที่มีผลต่อประสิทธิภาพของครูผู้สอนในการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กระดับก่อนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ**. วิทยานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บัณฑิต ผังนิรันดร์. 2549. **อิทธิพลของลักษณะขององค์การ นโยบายการบริหารและการปฏิบัติงาน สภาพแวดล้อมการทำงานภายในองค์การ แรงจูงใจในการทำงาน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันต่อองค์การที่มีต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**. วิทยานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาการอุดมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บัณฑิต แทนพิทักษ์. 2540. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ อำนาจ ความศรัทธา และความพึงพอใจในงานของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บุญเรือน หมั่นทรัพย์. 2538. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนเอกชนคาทอลิก. วิทยานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปกรณ์ ประจันบาน. 2545. รูปแบบของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3: การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์ สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ประณีต ยินดี. 2537. ความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ประโชชน์ คุณต์กาญจนากุล. 2532. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสาเหตุของประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประเวศ วะสี. 2542. ผู้นำ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: มติชน.

ประเสริฐ บัณฑิตศักดิ์. 2540. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของหน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปราณี จำนงเจริญ. 2534. การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา 11 ที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ และการวิเคราะห์พหุระดับ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวัดผลและประเมินผลการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปริญญา ณ วันจันทร์. 2536. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการทำงานของครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงราย. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรีชา บุญคมรัตน์. 2532. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่. ปริญญานิพนธ์การศึกษาคุญบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ.
- ปิติชาย ต้นปิติ. 2547. การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงระบบที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรคุญบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เปรมสุริย์ เชื้อมทอง. 2536. จิตลักษณะของผู้บริหารและสภาวะการณ์ของกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียน. วิทยานิพนธ์การศึกษาคุญบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผาสุก สุมาลย์กุล. 2550. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจน์ สะเพียรชัย และคณะ. 2529. รายงานการวิจัยเรื่ององค์กำหนดประสิทธิผลของโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด พันนี้พับลิชชิง.

พร ภิเศก. 2536. วัฒนธรรมองค์การและปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน
เหล่าสายวิทยาการของกองทัพบก. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิต
สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรวิมล ระวันประโคน. 2545. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรม
การสอนของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ โดยการวิเคราะห์เส้นทาง. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2530. การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพมหานคร:
สำนักทดสอบทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พิมพ์อร สดเอี่ยม. 2547. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชาใน
ระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุสิต
สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภรณ์ มหามนต์. 2529. การประเมินประสิทธิผลขององค์การ. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

ภัทรกุล จริยวิทยานนท์และคณะ. 2548. รายงานผลการวิจัยและประเมินผลวิชาคณิตศาสตร์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพมหานคร: ชวนพิมพ์.

ภารดี กิรีติบุตร. 2529. การประเมินประสิทธิผลองค์กร. กรุงเทพมหานคร: โอเอสพรีนติ้งเฮาส์.

ภารดี อนันต์นาวิ. 2545. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิต
สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภิญโญ สาร. 2516. หลักการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2536. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลและประสิทธิภาพของ
องค์การ. ใน ประมวลชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริการทางการศึกษา
หน่วยที่ 9-12. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

มัทนา ปิ่นม่วง. 2536. องค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิต
สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วรรณิ พุทธาวุธไกร. 2546. ภูมิศาสตร์ประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

วันเพ็ญ ญาณสิทธิ. 2547. ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4. การศึกษาแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วาโร เฟิงสวัสดิ์. 2549. การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นตรงของประสิทธิผล
ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน. วิทยานิพนธ์การศึกษา
ดุสิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วิชัย ต้นสิริ. 2537. โฉมหน้าการศึกษาไทยในอนาคต: แนวคิดและบทวิเคราะห์. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิชัย วงษ์ใหญ่. 2529. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน (ภาคปฏิบัติ).
กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

vimlratn บัญชู. 2549. องค์ประกอบที่สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับประสิทธิผลการจัดการศึกษา
ขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
วิทยานิพนธ์การศึกษาดุสิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิโรจน์ สารัตนะ. 2546. การบริหารการศึกษา: หลักการ ทฤษฎี หน้าที่ ประเด็นและบทวิเคราะห์.
พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ.

- ศานิตย์ เชยชุ่ม. 2543. แนวทางการบริหารงานเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนเอกชน.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. 2548. การวิเคราะห์พหุระดับ Multi-level analysis. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพงษ์ เสาภายน. 2547. หลักการบริหารการศึกษา: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร:
บุ๊คพอยท์.
- ศิริพร จันทศรี. 2550. การศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนัก
บริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตน
แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2541. การบริหารเชิงกลยุทธ์และกรณีศึกษา (Strategic Management and
Class). กรุงเทพมหานคร: วิสัทธิ์พัฒนา.
- ศุภมาส การะเกตุ และคณะ. 2545. รายงานการวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของ
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก.
ม.ป.ท.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). 2557. ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบ
ทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554
(Online). www.onetresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Notice/FrBasicStat.aspx,
23 กุมภาพันธ์ 2557.
- สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. 2557. ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยปี 2013
(Online). [www.fti.or.th/2011/download/technical/ความสามารถในการแข่งขันของ
ประเทศไทยปี_2013_589.pdf](http://www.fti.or.th/2011/download/technical/ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยปี_2013_589.pdf), 23 กุมภาพันธ์ 2557.

สมจิตร อุดม. 2547. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา
ในภาคใต้. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

สมพงษ์ เกษมสิน. 2516. การบริหาร. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. 2541. “การประกันคุณภาพการศึกษา: การทบทวนคุณภาพภายใน
โรงเรียน.” วิชาการ. 1 (12): 24-36.

สโลพร ศรีพงษ์พันธ์. 2547. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียนเอกชน
ระดับปฐมวัย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

สวาสดี ศรีเมืองแก้ว. 2543. การเปรียบเทียบการวิเคราะห์เส้นทางพุทธระดับด้วยวิธีดั้งเดิมและ
โมเดลลดหลั่นเชิงเส้น : ศึกษารูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของ
ข้าราชการสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สังวร จัดกระโทก. 2541. การใช้โมเดลสมการโครงสร้างพุทธระดับตรวจสอบความตรงของโมเดล
สมการโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครู ปัจจัยโรงเรียน กับความพึงพอใจ
ในการปฏิบัติงานของครู. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการวัดและ
ประเมินผลการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2540. คู่มือปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียน.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. 2542. การวิจัยและประเมินคุณภาพ-ประสิทธิภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2542 เล่ม 2
ปัจจัยและกระบวนการที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2526. การประถมศึกษา 2526. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์การศาสนา

_____. 2529. รายงานการวิจัยเรื่ององค์กำหนดประสิทธิผลของโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร:
ห้างหุ้นส่วนจำกัดฟีนีพิบลิชชิง.

_____. 2545. ความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษาของประเทศไทย ปี2544.
กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2542. คู่มือปฏิบัติงาน ตรวจสอบคุณภาพโรงเรียน
เอกชน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

_____. 2547. รายงานการประเมินการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน
เอกชน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. 2548. รายงานการวิจัย เรื่อง กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา
ศักยภาพการจัดการศึกษาของเอกชน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรักหวาน กราฟฟิค
จำกัด.

_____. 2549ก. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาเอกชน (พ.ศ. 2549-2552).
กรุงเทพมหานคร. (อัคราณา).

_____. 2549ข. สถิติการศึกษาเอกชน 2549: โรงเรียนในระบบ. กรุงเทพมหานคร. (อัคราณา).

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2550. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการศึกษาเอกชนในการจัด
การศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.

สุภูมิ หลานไทย. 2537. ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศองค์การกับความพอใจในการทำงานของ
ครูในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาอุตสาหกรรมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุริมา ดีเป็นธรรม. 2547. คุณลักษณะของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาที่สัมพันธ์
กับความสามารถในการบริหารการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครู. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุมน อมรวิวัฒน์. 2541. “ทำไมต้องปฏิรูปการเรียนรู้.” การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิด
5 ทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์. 2548. ปัจจัยเชิงพระระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ของรัฐในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต การบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.

เสนาะ ดิยาวี. 2534. การบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. ม.ป.ป. การกระจายอำนาจทางการศึกษา (Online).
www.lib.lpru.ac.th/be/SBM/sbm2.pdf, 16 มกราคม 2550.

องค์การ อินทรมพรรย์. 2526. เอกสารการสอนชุดการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา.
กรุงเทพมหานคร: ชวนพิมพ์.

องอาจ นัยพัฒน์. 2544. การประเมินประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2542. งานวิจัยส่วนบุคคล, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อัญชลี สิทธิกุลธร. 2543. การศึกษาการเปลี่ยนแปลงระยะยาวของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์
ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร: การวิเคราะห์โมเดล
โครงสร้างการที่มีตัวแปรแฝงแบบพหุระดับ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการวัดผลการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อานันท์ กาญจนพันธุ์. 2543. “โครงสร้างสังคม.” น. 43-49. ใน แนวความคิดพื้นฐานทางสังคม
และวัฒนธรรม. เชียงใหม่: นพบุรีการพิมพ์.

อำรุง จันทวานิช และคณะ. 2532. องค์ประกอบบางประการที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

อุคร กล้าขยัน. 2536. องค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาคณิตศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Adams, E. A. 1993. **Organization Leadership and Its Impact on School Effectiveness: A Case Study of Sixty Schools Within a Suburban District.** Doctoral Dissertation, Department of Education Administration, University of Utah.

Allred, D. 1981. "The relationship between teacher morale and the principal's administrative leadership style." **Dissertation Abstracts International.** 41: 2418-A.

Anderson, L. W., J. Herbert and T. Weinstein. 1989, 1991, 1993. "Efficiency and Effectiveness Analysis of Chicago Public Elementary Schools." **Educational Administration Quarterly.** 34 (4): 484-504.

Bass, B. M. and B. I. Avolio. 1990. **Transformational leadership development.** Palo Alto, California: Consulting Psychologists Press, Inc.

Bass, B. M. 1985. **Leadership and Performance Beyond Expectations.** New York: The Free Press.

Blase, J. and J. Blase. 2000. "Effective instructional leadership: Teachers' perspectives on how principals promote teaching and learning in schools." **Journal of Educational Administration.** 38 (2): 130-141.

- Boonruangrutana, S. 1978. **A Model of School Effect**. Doctoral Dissertation of Philosophy in Education, University of Illinois.
- Bosker, R. J. and J. Scheerens. 1989. Issues in the interpretation of the results of school effectiveness research. **International Journal of Educational Research**, 13 (7): 741-751.
- Burke, R. J. and E. R. Greengalss. 1989. "Sex differences in teachers". **Psychological Reports**, 65 (1): 55-63.
- Coleman, J. S. 1996. **Equality of Educational Administration**. Washington: U.S. Government Printing Office.
- Creemers, B. 1994. **The Effective Classroom**. London: Cassell.
- Cronbach, L. J. 1976. **Research on Classrooms and School: Formulation of Questions, Design and Analysis**. Occasional Paper, Standard Evaluation Consortium, July.
- David, J. A. 1985. **The logic of causal order**. Beverly Hills: SAGE Publication.
- Faber, B. A. 1983. **Stress and burnout in the human service professions**. New York: Pergamon Press.
- Faber, B. A. 1993. **Stress and Burnout in the Human Service Professions**. New York: McGraw-Hill.
- Fenton and Murphy. 2014. **New Leaders for New Schools Data-Driven Instruction** (Online). www.ascd.org/ascd-express/vol5/508-fenton.aspx, February 23, 2012.

Gannon, M. J. 1982. **Management: An Integrated Framework**. 2nd ed. Boston: Little Brown and Company.

Ganster, D. C. *et al.* 1986. "Role of Social Support in the Experience of Stress at Work." **Journal of Applied Psychology**. 71 (1): 102-110.

Gara, K. L. 1998. "Job Satisfaction of Business College Faculty". **Dissertation Abstracts International-A. (CD-ROM)**. 58, 11 (May): 4165.

Garland, P. and R. R. O'Reilly. 1976. "The Effect of Leader-Member Interaction on Organizational Effectiveness." **Educational Administration Quarterly**. 12 (3): 9-30.

Goddard, R. D. and L. Skrla. 2006. "The Influence of School Social Composition on Teacher's Collective Efficacy Beliefs." **Educational Administration Quarterly**. 42 (2): 216-235.

Greenberg, J. and R. A. Baron. 1993. **Behavior in organizations**. 4th ed. Boston: Allyn Bacon.

Griffith, J. 2003. "Relation of principal transformational leadership to school staff job satisfaction, staff turnover, and school performance." **Journal of Educational Administration**. 42 (3): 333-356.

Handy, C. B. 1976. **Understanding organizations**. London: Hazell Watson & Vines.

Hofman, W. H. A. 1995. "Cross-level Relationships within Effective Schools." **School Effectiveness and School Improvement**. 6 (2): 146-174.

House, J. S. 1981. **Work stress and social support**. Massachusetts: Addison-Wesley.

Hoy, K. W. and J. Ferguson. 1985. "A Theoretical Framework and Exploration of Organizational Effectiveness of Schools." **Educational Administration Quarterly**. 21 (2): 117-134.

- Hoy, K. W., C. J. Tarter and R. B. James. 1990. "Organizational Climate, School Health, and Effectiveness: A Comparative Analysis." **Educational Administration Quarterly**. 26 (3): 260-279.
- Hoy, W. K. and C. G. Miskel. 1991. **Educational administration: Theory, Research and Practice**. 4th ed. Singapore: McGraw-Hill.
- Jackson, S. L. F. 1986. "The relationship of Mississippi Public School principals style of leadership and eighth graders achievement scores (administration, secondary schools, middle schools)." **Dissertation Abstracts International** 47 (4): 1171-A.
- Johnson, M. A. 1991. "Principal leadership, share decision-making, and student achievement." **Dissertation Abstracts International**, 49 (05): 1153-A.
- Johnson, N. A. 1988. "Perceptions of effectiveness and principals job satisfaction in elementary." **Dissertation Abstracts International**, 49 (05): 1017-A.
- Kijai, J. 1987. "School Effectiveness Characteristics and School Incentive Reward." **Dissertation Abstract International**. 48: 04-A.
- Klawitter, P. A. 1986. "The relationship between principal's style and teacher job satisfaction." **Dissertation Abstracts Internationall**, 45 (12): 3505-A.
- Krejcie, R. V. and D. W. Morgan. 1970. "Determining sample size for research activities." **Educational and Psychology Measurement**, 30 (3): 607-610.
- Locke, E. A. 1984. "Job Satisfaction." **Social Psychology and Organizational Behavior**. New York: John Wiley and Sons.
- Lortie, D. C. 1975. **School teacher**. Chicago: The University of Chicago Press.

Lui, C. 1985. "An Identification of Principals Instructional Leadership Behaviors in Effective High Schools." **Dissertation Abstract International**, 46 (04): 861-A.

Luthans, F. 1998. **Organizational behavior**. 8th ed. McGraw-Hill, Inc.

Michael, A. C. 1999. **The Use of Computer Technology by Academics to Communicate Internationally: Computer mediated Communication and the Invisible College**. (Online). www.thailis.uni.net.th/DAO/search., April 9, 2008.

Miskel, C., D. McDonald and S. Bloom. 1983. "Structural and Expectancy Linkages within Schools and Organizational Effectiveness." **Educational Administration Quarterly**. 19 (1): 49-82.

Norbeck and V. P. Tilden. 1988. "International nursing research in social support: Theoretical and methodological issues." **Journal of Advanced Nursing**. 13 (1): 173-178.

Olaniyi, W. O. 1985. "Relationship Between The Role of The Principal, School Climate and Student Achievement in Selected Secondary Schools in Nigeria." **Dissertation Abstracts International**, 46 (6): 1469-A.

Pendley, K. L. 1985. **Effective Educational Leadership: Its Relationship to Personality Characteristics, Interpersonal Behaviors and Leadership Style**. **Dissertation Abstracts International**. 47 (1A): 43.

Person, J. L. 1993. "An Examination of The Relationship Between Participative Management and Perceived Institutional Effectiveness in North Carolina Community Colleges." **Dissertation Abstracts International**, 53 (05): 1351-A.

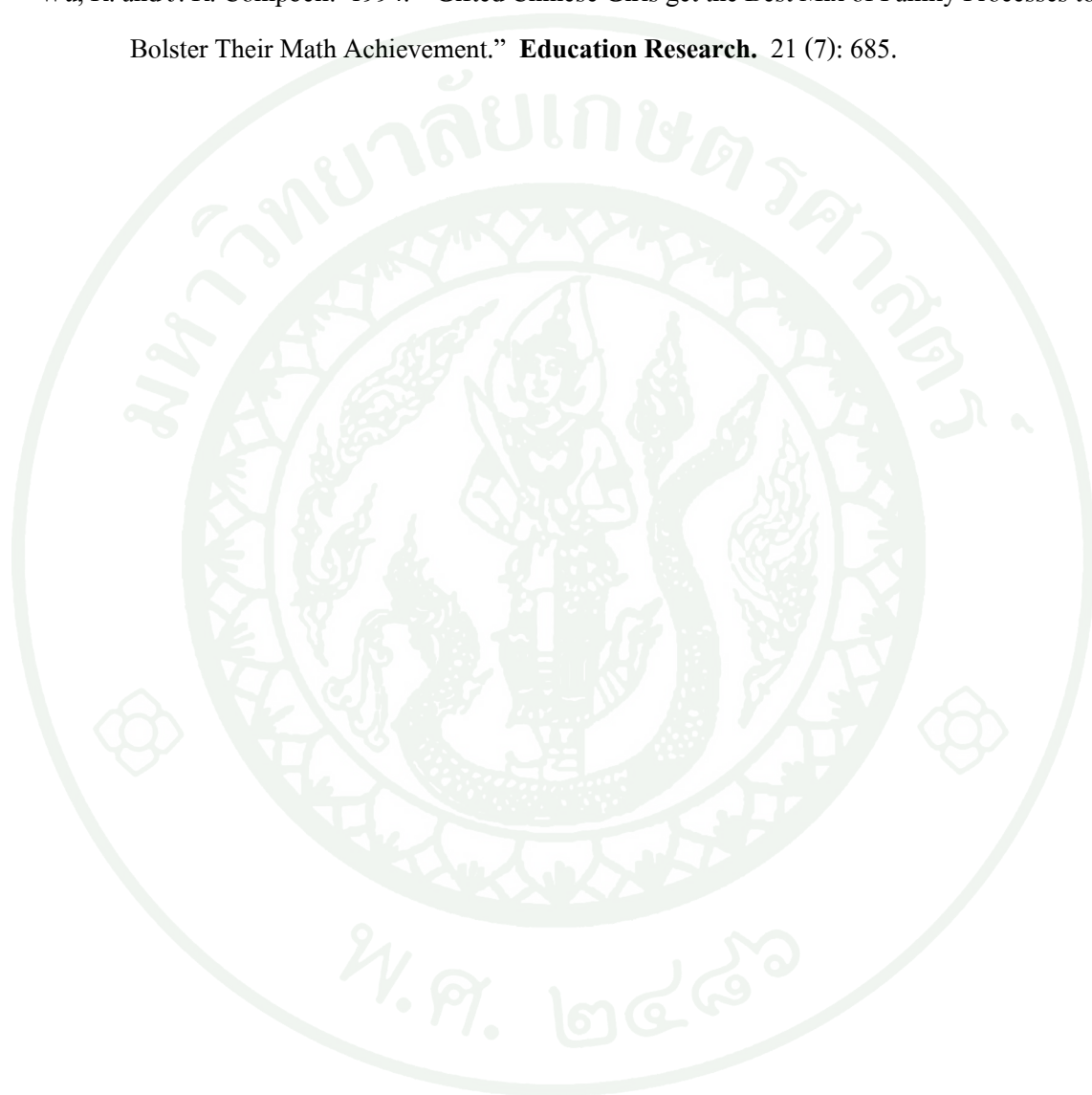
Politz, A. J. 1992. "Leadership Styles of Principals Achievement in Selected Catholic School of Indiana." **Dissertation Abstracts International**. 52 (07): 2356-A.

- Ramsden, P. 1992. **Learning to teach in higher education**. London & New York: Routledge.
- Reed, D. E. 1987. "Organizational Characteristics, Principal Leadership Behavior and Teacher Job Satisfaction: An investigation of The Effectiveness in North Carolina Community Colleges." **Dissertation Abstracts International**. 48 (06): 1388-A.
- Ruhl, K. L. and C. A. Hughes. 1985 "The Nature and Extent of Aggression in Special Education Setting Serving Behaviorally Disordered Students." **Behavioral Disorder**. 95-104.
- Russell, D., E. Altmaier and D. V. Veigen. 1987. "Job relation stress, social support and burnout among classroom teachers." **Journal of Applied**.
- Schermerhorn, H. and Osborn. 1997. **Organizational Behavior**. 6th ed. New York: John Wiley & Sons, Inc.
- Seldin, P. 1988. **Evaluation and developing administrative performance**. San Francisco: Josser-Bass Publishers.
- Sergiovanni, T. J. 1984. "Leadership and Excellence in Schooling." **Educational Leadership**. 41: 4-13.
- _____. 1991. **The Principalsip: A Reflective Practice Perspective**. Boston: Allyn and Bacon.
- Smith, N. K. 1986. "An Investigation of the Relationship Between Secondary School Achievement and School Climate and Selected Socioeconomic Variables for sixteen Public School; in Maine." **Dissertation Abstracts International**. 47 (3): 746-A.
- Squires, D. A. *et al.* 1983. **Effective Schools and Classroom: A Research-Based Perspective**. Virginia: Association for Supervision and Curriculum Development.

- Steer, R. M. 1975. "Problems in the Measurement of Organizational Effectiveness." **Administrative Science Quarterly**. 20 (4): 546-558.
- _____. 1977. **Organization Effectiveness: A Behavioral View**. Santa Monica: Goodyear Publishing.
- Stine, D. E. 1999. **The Opening of a new high school: The emergence of a culture**. California: University of California, Riverside.
- Sudaprasert, K. 1983. **The school cluster system in Thailand: an evaluation of selected aspects of an educational innovation**. Doctor of Philosophy Thesis in Educational Research Development and Foundations, Florida State University.
- Surya, D. 1995. "Factors that Influence Student Academic Achievement in Pennsylvania Public School." **Dissertation Abstracts International**, 7 (55): 1757-A.
- Tanner, J. R. 1981. "Effect on Leadership, Climate and Demographic Factors on School Effectiveness: An Action Research Project in Leadership Development." **Dissertation Abstracts International**, 43 (02): 333-A.
- Tarter, C. J., D. Sabo and K. W. Hoy. 1995. "Middle school climate, faculty trust, and effectiveness a path analysis." **Journal of Research and Development in Education**. 29 (1): 41-49.
- Trusty, F. M. 1986. **Administration /supervisor career ladder orientation manual**. Tennessee: Tennessee Department of Education.
- Vecchio, R. P. 1991. **Organizational behavior**. 2nd ed. Chicago: The Dryden Press.
- Wang, M. C, H. Geneva and H. J. Walberg. 1990. "What Influences Learning?: A Content Analysis of Review Literature." **The Journal of Educational Research**. 84 (1): 30-43.

Wing, R. C. 1987. "A Comparison of Selected Academic Performance and Behavioral Indicators for Participants an Non Participants in School Actives." **Dissertation Abstracts International**. 47: 3939-A.

Wu, R. and J. R. Compbell. 1994. "Gifted Chinese Girls get the Best Mix of Family Processes to Bolster Their Math Achievement." **Education Research**. 21 (7): 685.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุบล เลี้ยววาริณ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ดร. ศรีเรือน ลิขิตเดชาโรจน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอานวยวิทย์

ดร. ปิณฑุ ปฎิพิมพาคม ผู้อำนวยการโรงเรียนโกวิทธารง

ดร. สุภารัตน์ วัฒนพฤษา ผู้อำนวยการโรงเรียนวัฒนพฤษา

ดร. สุริย์รัตน์ พัฒนเชียร รองผู้อำนวยการโรงเรียนพิชัยรัตนาคาร

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๕๐๑/ 0656

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
คู่ ปณ. ๑๑๐๔ ปทผ. เกษตรศาสตร์
จตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๓

มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายพัทธโรจน์ กมลโรจน์ศิริ นิสิตระดับปริญญาเอก รหัสประจำตัวนิสิต ๔๔๘๖๐๗๗๘ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย” ภายใต้การควบคุมของ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ นันทะไชย
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑป ไชยชิต
๓. ดร.กมล สุตประเสริฐ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยครั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องทำการทดลองเครื่องมือวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยขอคำปรึกษา แนะนำ เพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นายพัทธโรจน์ กมลโรจน์ศิริ โดยสามารถติดต่อได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๒๔๔๔-๖๕๓๕ และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ชีระกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

งานบริการการศึกษา

โทร. ๐-๒๙๔๒-๘๔๔๕-๕๐ ต่อ ๒๓๓

โทรสาร ๐-๒๙๔๒-๘๔๔๕ ต่อ ๒๒๘

ภาคผนวก ค
กลุ่มทดลองเครื่องมือวิจัย

กลุ่มทดลองเครื่องมือวิจัย (Try Out)

โรงเรียนเอกชนที่ใช้เป็นกลุ่มทดลองเครื่องมือวิจัย เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ
โรงเรียนเอกชนในประเทศไทย

1. เกตุพิชัย	17. ดำรงวิทยา
2. เกตุพิชัยสระบุรี	18. ศิริเสนาวิทยา
3. พิระวิทยา	19. แสงทวีปวิทยา
4. บำรุงปัญญา	20. ดำรงวิทยา
5. พูลเจริญวิทยา	21. เทพประสิทธิ์วิทยา
6. สว่างรัตน์พิทยาศึกษา	22. เซนต์จอห์นบัปติสต์
7. อนุบาลบุญเกิด	23. ศิริเสนาวิทยา
8. อนุบาลยูวิทยา	24. เสริมมิตรวิทยา
9. ราษฎร์ศึกษา	25. สุนทรวิทยา
10. จำรัสวิทยา	26. ไตรอรุณศึกษา
11. เซนต์แอนโทนีบางปะอิน	27. ไตรราชวิทยา
12. ประชาศึกษา	28. ราษฎร์บำรุงศิลป์
13. เตรียมนานาชาติอยุธยา	29. บวรวิทยา ๒
14. ประสาทวิทย์	30. เซนต์เทเรซาแสงทอง
15. มัชฌมพดุงวิทยา	31. เอกอโยธยา
16. อรุณประเสริฐ	32. อิสลามศรีอยุธยามูลนิธิ

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๕๐๑/ 0853

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตู้ ปณ. ๑๑๐๔ ปทผ. เกษตรศาสตร์
จตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๘๐๓

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตระงับการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายพัทธโรจน์ กมลโรจน์สิริ นิสิตระดับปริญญาเอก รหัสประจำตัวนิสิต ๔๔๘๖๐๗๗๘ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย” ภายใต้การควบคุมของ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ นันทะไชย	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑป ไชยจิต	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
๓. ดร.กมล สุกประเสริฐ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยครั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือวิจัย จึงขออนุญาตระงับขอทำการเก็บข้อมูลของท่าน โดยกรอกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นายพัทธโรจน์ กมลโรจน์สิริ โดยสามารถติดต่อได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๒๕๔๔-๖๕๓๕ และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ชีระกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

งานบริการการศึกษา

โทร. ๐-๒๕๔๒-๘๔๔๕-๕๐ ต่อ ๒๓๓

โทรสาร ๐-๒๕๔๒-๘๔๔๕ ต่อ ๒๒๘

ตารางผนวกที่ 1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.930	19

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
commu1	70.25	110.205	.659	.925
commu2	70.23	110.415	.670	.925
commu3	70.38	110.625	.661	.925
commu4	70.11	111.964	.671	.925
commu5	69.81	110.341	.734	.924
commu6	70.03	109.877	.729	.924
commu7	69.91	110.917	.699	.924
commu8	69.81	111.371	.696	.924
commu9	69.91	113.622	.551	.928
eco1	69.79	115.723	.461	.929
eco2	69.51	114.802	.549	.927
eco3	69.93	115.183	.445	.930
eco4	69.70	113.653	.553	.927
eco5	69.34	115.392	.516	.928
tecno1	69.57	112.196	.630	.926
tecno2	69.40	113.670	.588	.927
tecno3	69.51	112.815	.643	.926
tecno4	69.53	113.642	.618	.926
tecno5	69.49	112.351	.651	.925

ตารางผนวกที่ 2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับการได้รับการสนับสนุนทางสังคม
ของครู

Reliability Statistics				
Cronbach's Alpha	N of Items			
.978	16			
Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
money1	63.80	109.189	.771	.977
money2	63.80	108.330	.784	.977
money3	63.84	108.485	.832	.976
consult1	63.74	107.641	.882	.976
consult2	63.79	106.814	.893	.976
consult3	63.73	107.450	.869	.976
consult4	63.89	108.070	.832	.976
emotion1	63.91	107.487	.845	.976
emotion2	63.89	107.809	.834	.976
emotion3	63.77	107.269	.876	.976
emotion4	63.73	107.645	.885	.976
emotion5	63.63	107.450	.870	.976
emotion6	63.85	107.213	.846	.976
emotion7	63.84	107.361	.860	.976
emotion8	63.87	107.667	.839	.976
emotion9	63.89	107.577	.823	.977

ตารางผนวกที่ 3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha **N of Items**

.974

16

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
lead1	65.63	98.366	.611	.976
lead2	65.45	96.518	.729	.974
lead3	65.38	96.200	.770	.974
lead4	65.29	96.120	.833	.973
lead5	65.28	95.264	.852	.972
lead6	65.35	95.162	.852	.972
lead7	65.40	94.955	.861	.972
lead8	65.25	94.892	.891	.972
lead9	65.23	95.102	.890	.972
lead10	65.33	95.461	.835	.973
lead11	65.38	94.846	.870	.972
lead12	65.26	94.680	.861	.972
lead13	65.35	95.300	.848	.972
lead14	65.21	95.253	.867	.972
lead15	65.25	95.353	.867	.972
lead16	65.36	95.291	.827	.973

ตารางผนวกที่ 4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.977	19

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
plan1	74.54	140.807	.817	.976
plan2	74.60	140.109	.875	.975
plan3	74.68	139.935	.886	.975
plan4	74.74	140.875	.826	.976
plan5	74.71	140.564	.838	.976
class1	74.71	143.166	.709	.977
class2	74.73	142.507	.809	.976
class3	74.84	141.213	.812	.976
class4	74.68	142.029	.818	.976
learn1	74.73	141.741	.882	.975
learn2	74.74	142.044	.860	.976
learn3	74.74	141.608	.863	.976
learn4	74.67	142.591	.823	.976
learn5	74.65	142.346	.860	.976
learn6	74.68	140.098	.827	.976
sup1	74.69	140.897	.796	.976
sup2	74.70	142.701	.777	.976
sup3	74.58	141.423	.855	.976
sup4	74.65	143.777	.724	.977

ตารางผนวกที่ 5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานของครู

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.977	15

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
satis1	59.27	83.675	.816	.975
satis2	59.24	83.608	.812	.976
satis3	59.21	83.152	.857	.975
satis4	59.25	83.055	.866	.975
satis5	59.30	82.293	.811	.976
satis6	59.21	82.926	.881	.974
satis7	59.27	82.818	.876	.975
satis8	59.28	83.038	.861	.975
satis9	59.32	83.089	.864	.975
satis10	59.34	82.619	.869	.975
satis11	59.17	82.701	.873	.975
satis12	59.24	83.081	.818	.975
satis13	59.26	82.462	.900	.974
satis14	59.24	82.492	.834	.975
satis15	59.25	82.846	.788	.976

ภาคผนวก จ
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย มีทั้งหมด 10 หน้า โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีทั้งหมด 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพแวดล้อมของโรงเรียน มีทั้งหมด 19 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร มีทั้งหมด 16 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู มีทั้งหมด 16 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามพฤติกรรมการสอนของครู มีทั้งหมด 19 ข้อ

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความพึงพอใจในงานของครู มีทั้งหมด 15 ข้อ

ตอนที่ 7 ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของผลสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2554 มีทั้งหมด 8 ข้อ

2. แบบสอบถามฉบับนี้ สำหรับให้อำนาจการโรงเรียนเป็นผู้ตอบ

3. กรุณาตอบแบบสอบถามฉบับนี้ทุกข้อโดยพิจารณาตามสภาพจริง ข้อมูลที่ได้จากการตอบคำตอบของท่านเป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยนำมาใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น ไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใด และผู้วิจัยจะถือคำตอบของท่านเป็นความลับ นำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น คำตอบที่แท้จริงของท่านจะมีคุณค่าและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ผู้วิจัยหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากท่าน และโปรดส่งแบบสอบถามที่ตอบเสร็จเรียบร้อยแล้วกลับคืนภายในวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2556 ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยตรี พัทธโรจน์ กมลโรจน์ศิริ

โทรศัพท์ 082 444 6535

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้อำนวยการโรงเรียน

คำชี้แจง โปรดเติมคำหรือเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ

☐ 1. หญิง

☐ 2. ชาย

2. อายุ

☐ 1. ตั้งแต่ 30 ปีลงมา

☐ 2. 31 – 40 ปี

☐ 3. 41 – 50 ปี

☐ 4. 51 – 60 ปี

☐ 5. ตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป

3. วุฒิการศึกษาสูงสุด

☐ 1. ปริญญาตรี

☐ 2. ปริญญาโท

☐ 3. ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์การบริหารในโรงเรียนเอกชน

☐ 1. ตั้งแต่ 5 ปีลงมา

☐ 2. 6 – 10 ปี

☐ 3. 11 – 15 ปี

☐ 4. 16 – 20 ปี

☐ 5. ตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป

5. ที่ตั้งของโรงเรียน จังหวัด.....

☐ 1. ภาคกลาง

☐ 2. ภาคตะวันตก

☐ 3. ภาคตะวันออก

☐ 4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

☐ 5. ภาคใต้

☐ 6. ภาคเหนือ

6. ขนาดของโรงเรียน

☐ 1. ขนาดเล็ก (มีจำนวนนักเรียนน้อยระดับประถมศึกษา 120 คน)

☐ 2. ขนาดกลาง (มีจำนวนนักเรียนระดับประถมศึกษา 121-300 คน)

☐ 3. ขนาดใหญ่ (มีจำนวนนักเรียนระดับประถมศึกษา 301-500 คน)

☐ 4. ขนาดใหญ่พิเศษ (มีจำนวนนักเรียนระดับประถมศึกษา 501 คนขึ้นไป)

คำชี้แจง ตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 7 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของโรงเรียนท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยกับเรื่องนี้ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยกับเรื่องนี้ในระดับมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยกับเรื่องนี้ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยกับเรื่องนี้ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยกับเรื่องนี้ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
บทบาทของชุมชน					
1. ชุมชนมีส่วนร่วมในการทำแผนพัฒนาโรงเรียน					
2. ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารตามแผนพัฒนาโรงเรียน					
3. ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา					
4. ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้					
5. ชุมชนมีส่วนร่วมในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดการเรียนรู้					
6. ชุมชนมีส่วนร่วมในการนำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้บริการโรงเรียน					
7. ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน					
8. ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน					
9. ชุมชนใช้บริการหลากหลายด้านจากโรงเรียน					
สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง					
10. ผู้ปกครองจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน					
11. ผู้ปกครองร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน					
12. ผู้ปกครองชำระค่าธรรมเนียมการเรียนตามกำหนด					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
13. ผู้ปกครองเต็มใจสนับสนุนทางการเงินเมื่อโรงเรียนจัดกิจกรรมพิเศษ					
14. ผู้ปกครองสนับสนุนนักเรียนให้เรียนจนสำเร็จการศึกษา					
การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ					
15. โรงเรียนจัดคอมพิวเตอร์เพียงพอกับจำนวนครู					
16. โรงเรียนจัดคอมพิวเตอร์เพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
17. โรงเรียนใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ					
18. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูใช้ข้อมูลสารสนเทศแก้ไขปัญหาผู้เรียน					
19. โรงเรียนพัฒนาครูให้มีความรู้และทักษะการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดการเรียนรู้					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
การสนทนากับครูเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน					
1. ท่านให้ข้อเสนอแนะครูในการทำงาน					
2. ท่านแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับครู เพื่อให้เกิดพฤติกรรมในทางสร้างสรรค์					
3. ท่านเสนอความคิดเห็นป้อนกลับแก่ครู					
4. ท่านเป็นต้นแบบในการจัดการเรียนรู้ของครู					
5. ท่านสอบถามการทำงานของครูเป็นประจำ					
6. ท่านแนะนำการทำงานของครูอย่างสม่ำเสมอ					
7. ท่านยกย่องครูด้วยวิธีการที่หลากหลาย					
การส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพให้กับครู					
8. ท่านส่งเสริมครูให้พัฒนาการจัดการเรียนรู้					
9. ท่านส่งเสริมครูให้พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
10. ท่านส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพวิชาชีพครู					
11. ท่านส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครู					
12. ท่านส่งเสริมการพัฒนาการนิเทศการสอน					
13. ท่านส่งเสริมครูให้พัฒนาโครงการใหม่ ๆ					
14. ท่านส่งเสริมครูให้เรียนรู้ตลอดชีวิต					
15. ท่านสนับสนุนครูให้ทำการวิจัยในชั้นเรียน					
16. ท่านส่งเสริมครูให้นำผลจากการวิจัยในชั้นเรียนมาพัฒนา ศักยภาพของนักเรียน					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ท่านจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้ครูใช้ในการปฏิบัติงาน					
2. ท่านเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ครูโดยพิจารณาจากผล การปฏิบัติงาน					
3. ท่านจัดสวัสดิการแก่ครูอย่างเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ					
4. ท่านเปิดโอกาสให้ครูปรึกษาหารือได้อย่างสะดวก					
5. ท่านรับฟังความคิดเห็นจากครูในทุกเรื่อง					
6. ท่านให้คำแนะนำแก่ครูในการปฏิบัติงาน					
7. ท่านช่วยแก้ไขปัญหของครูทั้งเรื่องส่วนตัวและ การปฏิบัติงาน					
8. ท่านเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารงานของ โรงเรียนตามความเหมาะสม					
9. ท่านให้อภัยเมื่อครูปฏิบัติงานผิดพลาด					
10. ท่านสนับสนุนครูให้ครูริเริ่มงานใหม่ ๆ ให้สำเร็จตาม เป้าหมาย					
11. ท่านปฏิบัติต่อครูอย่างเท่าเทียมกัน					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
12. ท่านสนับสนุนครูให้เข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน					
13. ครูมีการร่วมมือกันคิดริเริ่มปฏิบัติงานใหม่ ๆ					
14. ครูมีความเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน					
15. ครูให้การยอมรับในการทำงานซึ่งกันและกัน					
16. ครูให้อภัยซึ่งกันและกัน เมื่อมีการปฏิบัติงานผิดพลาด					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
การวางแผน					
1. ครูจัดทำแผนการสอนตั้งแต่ต้นปีการศึกษา					
2. ครูวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
3. ครูใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิมของนักเรียนมาวางแผนการจัดการเรียนรู้					
4. ครูบริหารจัดการห้องเรียนโดยพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียน					
5. ครูบริหารจัดการห้องเรียนตามศักยภาพของนักเรียน					
การบริหารจัดการห้องเรียน					
6. ครูเปลี่ยนชั่วโมงเรียนตรงเวลา					
7. ครูและนักเรียนร่วมมือกันในการจัดการเรียนรู้					
8. ครูเคร่งครัดระเบียบวินัยในห้องเรียน					
9. ครูสอนตรงเวลา					
การจัดการเรียนรู้					
10. ครูใช้เวลาอย่างเพียงพอในการอธิบายเนื้อหาและทักษะใหม่ให้นักเรียน					
11. ครูอธิบายเนื้อหาให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน					
12. ครูช่วยเหลือนักเรียนให้ได้ฝึกทักษะใหม่ ๆ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
13. ครูตรวจและแก้ไขผลงานของนักเรียน					
14. ครูอธิบายงานที่มอบหมายให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน					
15. ครูตรวจสอบและบันทึกผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนตาม วัตถุประสงค์การเรียนรู้					
การนิเทศ					
16. ครูได้รับการนิเทศโดยคณะกรรมการนิเทศของโรงเรียน					
17. ครูปรึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้กับผู้บริหาร					
18. ครูเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ในการจัดการเรียนรู้					
19. ครูนำผลการนิเทศมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความพึงพอใจในงานของครู

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ครูมีความศรัทธาในวิชาชีพ					
2. ครูได้รับการยอมรับนับถือในชุมชน					
3. ครูปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4. ครูจัดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มความสามารถ					
5. ครูได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนเหมาะสมกับสถานภาพ					
6. ครูได้รับไว้วางใจในการทำงาน					
7. ครูทำงานเป็นทีมอย่างมีความสุข					
8. ครูได้รับการสนับสนุนให้มีตำแหน่งหน้าที่ก้าวหน้า ตามผลงาน					
9. ครูพอใจในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน					
10. ครูสามารถปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ					
11. ครูได้รับโอกาสให้เรียนรู้ได้ตลอดเวลา					
12. ครูได้รับโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
13. ครูขวนขวายกำลังใจในการปฏิบัติงาน					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
14. ครูได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามเกณฑ์ด้วยความยุติธรรม					
15. ครูได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณจากโรงเรียนเมื่อมีผลการปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับ					

ตอนที่ 7 ความรู้เดิมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2554

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของผลสอบ ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (National Test: NT) ของนักเรียนขณะศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2551	ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของผลสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test: O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2554
1. ภาษาไทย		
2. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม		
3. ภาษาอังกฤษ		
4. คณิตศาสตร์		
5. วิทยาศาสตร์		
6. สุขศึกษาและพลศึกษา		
7. ศิลปะ		
8. การงานอาชีพและเทคโนโลยี		

ขอขอบพระคุณที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถาม

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1 สตรีวรรณาก	26 ประเทืองวิทย์อุรุพงษ์
2 พิมานวิทย์	27 กัลยวิทย์
3 อัมพวันศึกษา	28 เทพเสนาอนุสรณ์
4 อักษรเจริญ	29 อภิจิตอนุสรณ์
5 ศรีตรุณ	30 วิทยานนท์
6 ช่างอากาศอำรุง	31 โสมาภาอนุสรณ์
7 สรรพาวุธบำรุง	32 ถนอมพิศวิทยา
8 พิทยพัฒน์ศึกษา	33 รุ่งเรืองวิทยา
9 เอี่ยมพานิชวิทยา	34 โชติกาญจน์
10 อุทัยวิทยา	35 ราชวัตรวิทยา
11 นราธิปพิทยา	36 หนองจอกกงليبฮั่วเคียว
12 ถนอมบุตร	37 ยุหมินพัฒนา
13 สมอาหารศึกษา	38 ประสาทวุฒิ
14 พิพัฒนา	39 พระโขนงวิทยา
15 อรรถธญาสาธิต	40 ลิงฟ้า
16 ฤดีศึกษา	41 คุ่มเกล้า สุวินทวงศ์
17 น้ำชลชนานุกูล	42 ปรัชชาธร
18 เกื้อวิทยา	43 เอกบูรพา วิเทศศึกษา
19 ชูธรรมานุสรณ์	44 ภูมิสมิทธิ์
20 เข้มสอาด	45 ทรงวิทยา
21 รักษาราชวัตร	46 อุ่นอารีวิทยา
22 วัฒนศิลป์วิทยาลัย	47 ทรงวิทยาเทพารักษ์
23 สวณรัฐวิทยา	48 สายอนุสรณ์
24 อโศกวิทย์อ่อนนุช	49 ราชประชาสมาสัย
25 สมบุญวิทย์	50 ประชานาก
51 อำนวยวิทย์	76 ปิ่นณวิษฐ์
52 เทพกรศึกษา	77 ศรีภัทร
53 นพคุณศึกษา	78 สนิทวิทยา
54 ป่วยฮั่ว	79 อัสสัมชัญคอนแวนต์ ลพบุรี

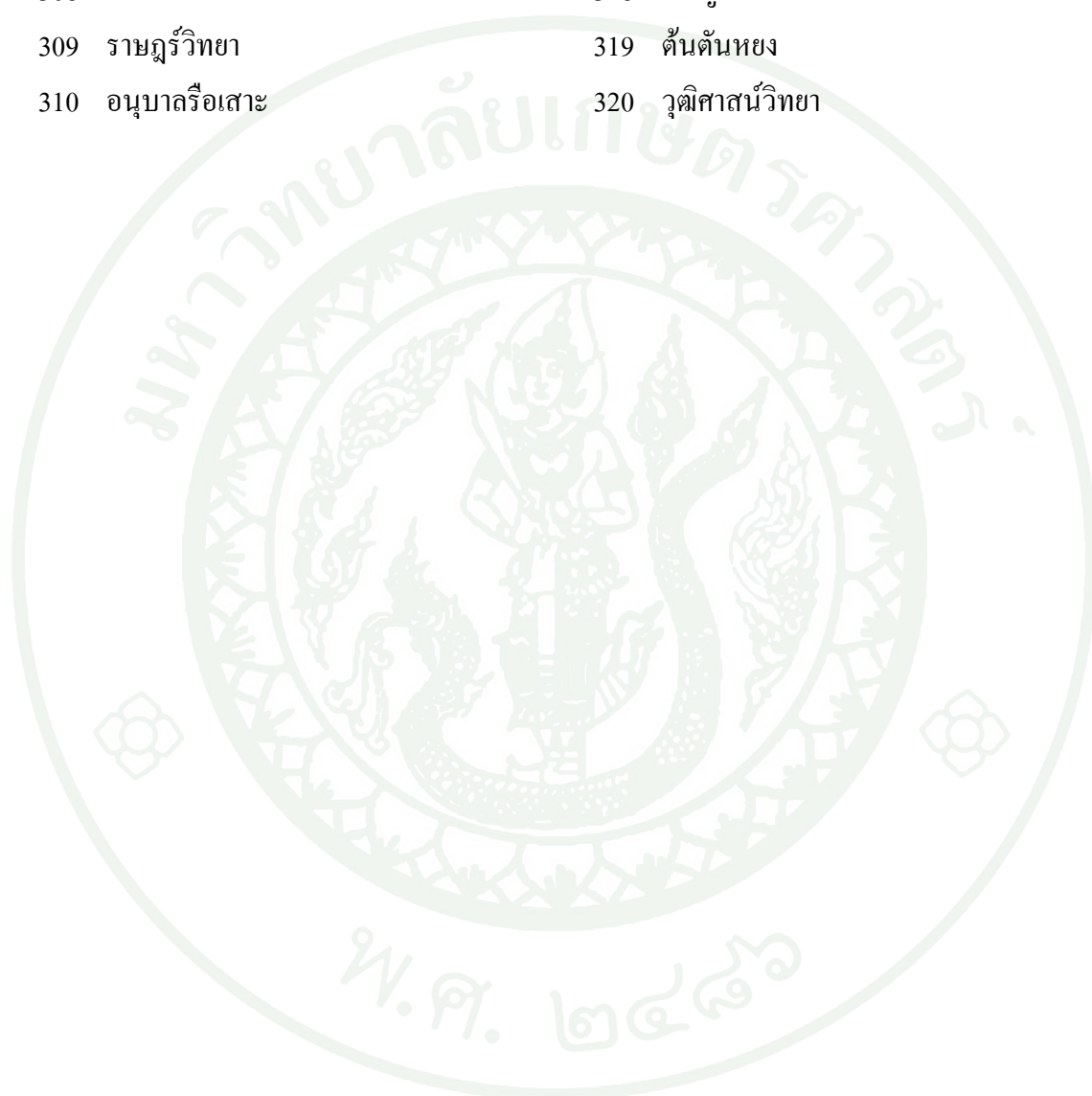
55	ชมมสิริศึกษา	80	กัจจรวินัย
56	การัญศึกษา	81	นารายณวิทยา
57	พัฒนวิทย์	82	รุ่งนวิดิวิทยา
58	เล็กโกเมศอนุสรณ์	83	อุดมศิลป์(โพธิ์ลังการ์มูลนิธิ)
59	รัตนบัณฑิตวิทยา	84	วรรณรัตน์วิทยา
60	บ้านใหม่วัฒนา	85	ตันติวัฒน์
61	พระแม่มารีอุปถัมภ์	86	วัฒนาชัยนาท
62	ประสานมิตร	87	มูลนิธิโรงเรียนถาวรวินทยา
63	เฟื่องฟ้าวิทยา	88	กลิ่นวิทยา
64	ระเบียบวิทยา	89	พงษ์ศิริวิทยา
65	อนุบาลวิภารัตน์	90	ประภัสสรวิทยา
66	อนุบาลนภสร	91	สถาพรพิทยา
67	โชคชัยรังสิต	92	กาญจนะวิทยา
68	ขอแซฟฟอเรีย	93	กุญแจคริสเตียนวิทยา
69	สุนทรวิทยา	94	วัฒนคุณวิทย์
70	แสนโกศิกอนุสรณ์	95	บรรณพันธ์ศึกษา
71	ไทรราชวิทยา	96	ดวงมณี
72	รอดเสวกวิทยา	97	มารีวิทย์สัทธิบ
73	เปรมฤทัย	98	นาวิกโยธินบูรณะ
74	ราษฎร์บำรุงศิลป์	99	ชมมสิริศึกษาสัทธิบ
75	เซนต์แมรี	100	ราษฎร์ประดิษฐ์วิทยา
101	นันทนวิทย์	126	ลำไยวิทยา
102	เฮงฮั่ว	127	โพธิ์วัฒน์พิทยา
103	เพลินจิตวิทยา	128	สุนนารายณวิทยา
104	เมืองชลพิทยา	129	อุบลรัตน์
105	วุฒินันท์	130	คมพิสิฐวิทยา
106	อุดมวิทยานุกูล	131	พงษ์ศิริวิทยา
107	รุ่งนภาพิทยา	132	สายมิตร โนนไทย 6
108	สองภาษาระยอง	133	บัวใหญ่วิทยา
109	อำนวยการวิทย์	134	อมรศิลป์
110	วิทยาลัยโป่งน้ำร้อน	135	มารีย์ขงชัย

111	กิตติวิทยา	136	เทเรซาอุปถัมภ์
112	คาราสุมุท	137	อนุบาลจรีพันธ์
113	เซนต์แอนโทนี	138	ประสารวิทยา
114	คาราจรัส	139	สกุลศึกษา
115	ศรีวิทยา	140	จ้อยฮั่ววิทยา
116	หทัยชาติ	141	วานิชวิทยา
117	ผดุงศึษย์พิทยาประจันตคาม	142	มารีย์พิทักษ์
118	มารีวิทยาศรีมโหสถ	143	อนุบาลทศพร
119	เทวรักษ์	144	วรเวทยากร
120	จันทร์กระจ่างศึกษา	145	พระกุมารสุรินทร์
121	สุวรรณประสิทธิ์	146	วานิชย์นุกูล
122	คาราสุมุท สระแก้ว	147	อรจันทร์วิทยา
123	อนุบาลบ้านจันทร์	148	เขาวเรศศึกษา
124	ชุมชนพัฒนา	149	วัดเวตวันวิทยาราม
125	พวงคราม	150	เทพพิทักษ์พิทยา
151	บ้านเด็กวารินชำราบ	176	พระกุมารร้อยเอ็ด
152	ประสิทธิ์ศึกษาสงเคราะห์	177	การกุศลวัดบ้านก่อ
153	สาครวิทยา	178	อนุบาลจารุณี
154	อนุบาลศักดิ์ปทุม	179	อนุบาลเด็กดี
155	อนุบาลสุดา	180	อนุบาลปิยวรรณ
156	อนุบาลภูบดินทร์	181	เซนต์ยอแซฟ กุณินรายณ์
157	พัฒนาเด็ก	182	เขาวงวิทยา
158	อนุบาลศุภมน	183	รวมบัณฑิตศึกษา
159	ประถมปริดากรณ์	184	อนุบาลพรวิรุฬห์
160	เอี่ยมไพศาล	185	บุญมีวิทยา
161	อนุบาลตั้งใจ	186	มารีย์พิทักษ์สว่างแดนดิน
162	อนุบาลวรวิมล	187	การกุศลวัดบูรพา
163	อุดรคริสเตียนวิทยา	188	สันตยานันท์
164	กระจ่างวิทย์	189	เซนต์ยอแซฟมุกดาหาร
165	มารีย์พิทักษ์	190	อนุบาลโชติวิทย์
166	มหาไถ่ศึกษากุมภวาปี	191	โกวิทธารงเชียงใหม่

167 มัชฌมน้ำตาลอนุสรณ์	192 อนุศึกษา
168 ศศิกานต์วิทยา	193 เมืองเด็กวิทยา
169 พัฒนาปัญญา	194 เมฆจรเชิงใหม่
170 มหาไถ่ศึกษาเลย	195 สวนเด็กสันกำแพง
171 ประจันตวิทยา	196 เอื้อวิทยา
172 วรราชวิทยา	197 บริรักษ์ศึกษา เชียงใหม่
173 พระกุมารศึกษา	198 มงคลวิทยา
174 เกียรติขจรวิทยา	199 อรพินพิทยา
175 อนุบาลไพโรจน์	200 ไบบุญป่าซาง
201 พินิจวิทยา	226 ทรัพย์สถิตยัวิทยาการ
202 ผดุงรัตน์ วัดสันฐาน	227 พลุลวงวิทยา
203 หัวใจเขียว	228 พุยฮั่ว
204 จรัสศิลป์	229 พระพุทธยศวรรคโลก
205 เซนต์แมรีอัครดิดัล	230 กวางวา
206 มารดาอุปถัมภ์	231 นรบุตรศึกษา
207 เทพนารี	232 สำราญราษฎร์วิทยา
208 อนุบาลอยู่วิทยา	233 โลมนิลวงศ์อนุสรณ์
209 น่านคริสเตียนศึกษา	234 เสรีศึกษา
210 นิธิวิทย์	235 หยกฟ้า
211 จุนวิทยา	236 บุรณวิทยา
212 ศิริมาตย์เทวี	237 ใจจางศึกษา
213 อนุบาลนิมิตใหม่	238 บุญญรักษ์วรานุสรณ์
214 เอกทวีวิทย์	239 แสงธรรมวิทยา
215 อนุบาลธารทิพย์	240 สมอทอดศึกษา
216 ประชาณุเคราะห์	241 กองทัพบกอุปถัมภ์ บุรณวิทยา
217 อนุชนวัฒนา	242 เทพินทร์พิทยา
218 อำนวยวิทย์	243 บ้านโป่งวิทยาคม
219 ปรีชาโชติ	244 ธารพระพรวิทยานุสรณ์
220 สามมิตร	245 ชัยจิตต์วิทยา
221 พาณิชสงเคราะห์	246 หมู่บ้านเด็ก
222 อนุศิษย์วิทยา 3	247 ศิริวิทยานุบาล

223	เจริญสุขอุดมวิทยา	248	อนุบาลพรประสาทวิทยา
224	วรรณวิวัฒน์ศึกษา	249	ปริดาวิทย์
225	อนุบาลทิมมพร	250	อนุบาลศิริวรรณ
251	จารุวรรณวิทยา	276	ขจรเกียรติศึกษา
252	แสงทองวิทยา	277	วิทยาศาสตร์
253	เม่งฮั่ววงฮัก	278	มานิตานุเคราะห์
254	สมฤดีสมุทรสาคร	279	อนุบาลหนูน้อย
255	อนุสรณ์ศุภมาส	280	ปัญญาทิพย์
256	ประชินนุสรณ์	281	อนุบาลขวัญยืน
257	อิตาภวิวัฒน์	282	เซนต์โยเซฟเกาะสมุย
258	สหมิตรวิทยาคม	283	อุปถัมภ์วิทยาพนม
259	อนุบาลครุณวัฒนา	284	ครูโณทัยพูนพิน
260	กำเนิดวิทยา	285	อนุบาลเปี่ยมรัก
261	มัธยมสาธิตการวิทยา	286	เอื้อพรคริสเตียนมอนเตสซอรีชุมพร
262	ครุณศึกษา	287	สุมิตรา
263	วราวัฒน์วิทยา	288	รุ่งกัญญา
264	ชูศิลป์วิทยา	289	กอบกาญจน์ศึกษา
265	โสภณวิทยา	290	สมานคุณวิทยาทาน
266	ตันติวัตร	291	ศรีนครมูลนิธิ
267	พระมหาธาตุมูลนิธิมัธยม	292	ชาตรีวิทยา
268	ไพบูลย์วิทยา	293	ทวีรัตน์
269	มัธยมศักดิ์ศิลป์	294	ศรีสว่างวงศ์
270	เจริญวิทยา	295	อนุบาลทักษิณสยาม
271	รัตนศึกษา	296	มุสลิมศึกษา
272	เสริมปัญญา	297	วิเศษกาญจน์
273	กาญจนศึกษา	298	ทับเที่ยงฮั่วเจียวเซี่ยเซี่ยว
274	สุนันทาศึกษา	299	วัฒนาศึกษา
275	อนุบาลกณพร	300	ครูโณทัย
301	วัดนิกรรังสฤษฎ์	311	คารุลอันวาร์
302	วิวัฒน์วิทยา	312	พิพัฒน์ทักษิณ
303	อนุบาลเสริมปัญญา	313	สมานมิตรวิทยา

304	อนุบาลธิดาเมตตาคารมพัทลุง	314	อดุลวิทยา
305	รังสีอนุสรณ์	315	แหลมทองวิทยา
306	มานะศึกษา	316	ประทีปวิทยา
307	ศรีสมบุญ	317	คาราวีทยา
308	สวนสวรรค์วิทยา	318	เจริญศึกษา
309	ราษฎร์วิทยา	319	ต้นต้นหยง
310	อนุบาลเรือเสาะ	320	วุฒิสานวิทยา

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๑๕๐๑/ ๐๐๑๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตู้ ปณ. ๑๑๐๔ ปทผ. เกษตรศาสตร์
จตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๓

๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายพัทธโรจน์ กมลโรจน์ศิริ นิสิตระดับปริญญาเอก รหัสประจำตัวนิสิต ๔๙๘๖๐๗๗๘ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย” ภายใต้การควบคุมของ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ นันทะไชย	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑป ไชยจิต	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
๓. ดร.กมล สุดประเสริฐ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยครั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอความอนุเคราะห์ขอทำการเก็บข้อมูลของท่าน โดยกรอกแบบสอบถามเพื่อประกอบการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นายพัทธโรจน์ กมลโรจน์ศิริ โดยสามารถติดต่อได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๒๔๔๔-๖๕๓๕ และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรางค์ เห็นสว่าง)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

งานบริการการศึกษา

โทร. ๐-๒๔๔๒-๘๔๔๕-๕๐ ต่อ ๒๓๓

โทรสาร ๐-๒๔๔๒-๘๔๔๕ ต่อ ๒๒๘

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

เพศ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	female	214	66.9	66.9	66.9
	male	106	33.1	33.1	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

อายุ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	21-30	2	.6	.6	.6
	31-40	52	16.3	16.3	16.9
	41-50	96	30.0	30.0	46.9
	51-60	115	35.9	35.9	82.8
	61-70	55	17.2	17.2	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

วุฒิการศึกษา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	bachelor	72	22.5	22.5	22.5
	master	215	67.2	67.2	89.7
	doctor	33	10.3	10.3	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

ประสบการณ์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1-5	38	11.9	11.9	11.9
	6-10	62	19.4	19.4	31.3
	11-15	60	18.8	18.8	50.0
	16-20	49	15.3	15.3	65.3
	21-25	111	34.7	34.7	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

ที่ตั้ง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	central	117	36.6	36.6	36.6
	east	9	2.8	2.8	39.4
	west	38	11.9	11.9	51.2
	north east	65	20.3	20.3	71.6
	south	49	15.3	15.3	86.9
	north	42	13.1	13.1	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

ขนาดโรงเรียน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	small	25	7.8	7.8	7.8
	medium	66	20.6	20.6	28.4
	lagre	92	28.7	28.7	57.2
	extra lagre	137	42.8	42.8	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

สภาพแวดล้อมของโรงเรียน

		commu1	commu2	commu3	commu4	commu5
N	Valid	320	320	320	320	320
	Missing	0	0	0	0	0
Mean		3.43	3.45	3.30	3.57	3.87
Std. Deviation		.993	.965	.962	.861	.894

		commu6	commu7	commu8	commu9	eco1
N	Valid	320	320	320	320	320
	Missing	0	0	0	0	0
Mean		3.64	3.77	3.87	3.77	3.89
Std. Deviation		.929	.897	.872	.895	.855

		eco2	eco3	eco4	eco5	tecno1	tecno2
N	Valid	320	320	320	320	320	320
	Missing	0	0	0	0	0	0
Mean		4.17	3.75	3.98	4.33	4.11	4.28
Std. Deviation		.805	.930	.890	.802	.894	.842

		tecno3	tecno4	tecno5
N	Valid	320	320	320
	Missing	0	0	0
Mean		4.17	4.15	4.19
Std. Deviation		.836	.808	.858

commu1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	11	3.4	3.4	3.4
	2rather disagree	44	13.8	13.8	17.2
	3rather agree	102	31.9	31.9	49.1
	4agree	122	38.1	38.1	87.2
	5strongly agree	41	12.8	12.8	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

commu2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	10	3.1	3.1	3.1
	2rather disagree	40	12.5	12.5	15.6
	3rather agree	105	32.8	32.8	48.4
	4agree	126	39.4	39.4	87.8
	5strongly agree	39	12.2	12.2	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

commu3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	10	3.1	3.1	3.1
	2rather disagree	55	17.2	17.2	20.3
	3rather agree	113	35.3	35.3	55.6
	4agree	113	35.3	35.3	90.9
	5strongly agree	29	9.1	9.1	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

commu4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	4	1.3	1.3	1.3
	2rather disagree	30	9.4	9.4	10.6
	3rather agree	102	31.9	31.9	42.5
	4agree	147	45.9	45.9	88.4
	5strongly agree	37	11.6	11.6	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

commu5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	3	.9	.9	.9
	2rather disagree	19	5.9	5.9	6.9
	3rather agree	77	24.1	24.1	30.9
	4agree	140	43.8	43.8	74.7
	5strongly agree	81	25.3	25.3	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

commu6

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	4	1.3	1.3	1.3
	2rather disagree	29	9.1	9.1	10.3
	3rather agree	104	32.5	32.5	42.8
	4agree	123	38.4	38.4	81.3
	5strongly agree	60	18.8	18.8	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

commu7

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	1	.3	.3	.3
	2rather disagree	25	7.8	7.8	8.1
	3rather agree	93	29.1	29.1	37.2
	4agree	129	40.3	40.3	77.5
	5strongly agree	72	22.5	22.5	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

commu8

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	4	1.3	1.3	1.3
	2rather disagree	15	4.7	4.7	5.9
	3rather agree	76	23.8	23.8	29.7
	4agree	149	46.6	46.6	76.3
	5strongly agree	76	23.8	23.8	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

commu9

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	4	1.3	1.3	1.3
	2rather disagree	18	5.6	5.6	6.9
	3rather agree	96	30.0	30.0	36.9
	4agree	133	41.6	41.6	78.4
	5strongly agree	69	21.6	21.6	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

eco1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	3	.9	.9	.9
	2rather disagree	12	3.8	3.8	4.7
	3rather agree	82	25.6	25.6	30.3
	4agree	143	44.7	44.7	75.0
	5strongly agree	80	25.0	25.0	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

eco2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	9	2.8	2.8	2.8
	3rather agree	54	16.9	16.9	19.7
	4agree	131	40.9	40.9	60.6
	5strongly agree	126	39.4	39.4	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

eco3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	6	1.9	1.9	1.9
	2rather disagree	22	6.9	6.9	8.8
	3rather agree	86	26.9	26.9	35.6
	4agree	138	43.1	43.1	78.8
	5strongly agree	68	21.3	21.3	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

eco4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	5	1.6	1.6	1.6
	2rather disagree	7	2.2	2.2	3.8
	3rather agree	79	24.7	24.7	28.4
	4agree	128	40.0	40.0	68.4
	5strongly agree	101	31.6	31.6	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

eco5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	7	2.2	2.2	2.2
	3rather agree	46	14.4	14.4	16.6
	4agree	100	31.3	31.3	47.8
	5strongly agree	167	52.2	52.2	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

tecno1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	2	.6	.6	.6
	2rather disagree	11	3.4	3.4	4.1
	3rather agree	67	20.9	20.9	25.0
	4agree	110	34.4	34.4	59.4
	5strongly agree	130	40.6	40.6	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

tecno2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	2	.6	.6	.6
	2rather disagree	6	1.9	1.9	2.5
	3rather agree	51	15.9	15.9	18.4
	4agree	103	32.2	32.2	50.6
	5strongly agree	158	49.4	49.4	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

tecno3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	1	.3	.3	.3
	2rather disagree	8	2.5	2.5	2.8
	3rather agree	59	18.4	18.4	21.3
	4agree	120	37.5	37.5	58.8
	5strongly agree	132	41.3	41.3	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

tecno4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	1	.3	.3	.3
	2rather disagree	5	1.6	1.6	1.9
	3rather agree	63	19.7	19.7	21.6
	4agree	128	40.0	40.0	61.6
	5strongly agree	123	38.4	38.4	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

tecno5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	3	.9	.9	.9
	2rather disagree	5	1.6	1.6	2.5
	3rather agree	60	18.8	18.8	21.3
	4agree	113	35.3	35.3	56.6
	5strongly agree	139	43.4	43.4	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

		lead1	lead2	lead3	lead4	lead5	lead6
N	Valid	320	320	320	320	320	320
	Missing	0	0	0	0	0	0
Mean		4.07	4.25	4.31	4.40	4.41	4.34
Std. Deviation		.787	.795	.777	.727	.762	.768

		lead7	lead8	lead9	lead10	lead11	lead12
N	Valid	320	320	320	320	320	320
	Missing	0	0	0	0	0	0
Mean		4.30	4.44	4.46	4.37	4.31	4.44
Std. Deviation		.773	.753	.742	.765	.773	.789

		lead13	lead14	lead15	lead16
N	Valid	320	320	320	320
	Missing	0	0	0	0
Mean		4.34	4.48	4.45	4.33
Std. Deviation		.764	.751	.745	.782

lead1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	3	.9	.9	.9
	2rather disagree	1	.3	.3	1.3
	3rather agree	68	21.3	21.3	22.5
	4agree	148	46.3	46.3	68.8
	5strongly agree	100	31.3	31.3	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

lead2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	3	.9	.9	.9
	3rather agree	53	16.6	16.6	17.5
	4agree	123	38.4	38.4	55.9
	5strongly agree	141	44.1	44.1	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

lead3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	4	1.3	1.3	1.3
	3rather agree	50	15.6	15.6	16.9
	4agree	109	34.1	34.1	50.9
	5strongly agree	157	49.1	49.1	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

lead4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3rather agree	46	14.4	14.4	14.4
	4agree	100	31.3	31.3	45.6
	5strongly agree	174	54.4	54.4	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

lead5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	2	.6	.6	.6
	3rather agree	48	15.0	15.0	15.6
	4agree	87	27.2	27.2	42.8
	5strongly agree	183	57.2	57.2	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

lead6

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	1	.3	.3	.3
	3rather agree	55	17.2	17.2	17.5
	4agree	97	30.3	30.3	47.8
	5strongly agree	167	52.2	52.2	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

lead7

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	2	.6	.6	.6
	3rather agree	56	17.5	17.5	18.1
	4agree	107	33.4	33.4	51.6
	5strongly agree	155	48.4	48.4	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

lead8

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3rather agree	51	15.9	15.9	15.9
	4agree	77	24.1	24.1	40.0
	5strongly agree	192	60.0	60.0	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

lead9

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3rather agree	48	15.0	15.0	15.0
	4agree	77	24.1	24.1	39.1
	5strongly agree	195	60.9	60.9	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

lead10

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	1	.3	.3	.3
	3rather agree	53	16.6	16.6	16.9
	4agree	93	29.1	29.1	45.9
	5strongly agree	173	54.1	54.1	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

lead11

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	2	.6	.6	.6
	3rather agree	55	17.2	17.2	17.8
	4agree	105	32.8	32.8	50.6
	5strongly agree	158	49.4	49.4	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

lead12

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	2	.6	.6	.6
	3rather agree	54	16.9	16.9	17.5
	4agree	66	20.6	20.6	38.1
	5strongly agree	198	61.9	61.9	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

lead13

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	2	.6	.6	.6
	3rather agree	51	15.9	15.9	16.6
	4agree	102	31.9	31.9	48.4
	5strongly agree	165	51.6	51.6	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

lead14

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3rather agree	50	15.6	15.6	15.6
	4agree	66	20.6	20.6	36.3
	5strongly agree	204	63.7	63.7	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

lead15

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3rather agree	49	15.3	15.3	15.3
	4agree	79	24.7	24.7	40.0
	5strongly agree	192	60.0	60.0	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

lead16

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	3	.9	.9	.9
	3rather agree	53	16.6	16.6	17.5
	4agree	98	30.6	30.6	48.1
	5strongly agree	166	51.9	51.9	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

การสนับสนุนทางสังคมของครู

		money1	money2	money3	consult1	consult2	consult3
N	Valid	320	320	320	320	320	320
	Missing	0	0	0	0	0	0
Mean		4.27	4.27	4.23	4.33	4.28	4.33

		consult4	emotion1	emotion2	emotion3	emotion4
N	Valid	320	320	320	320	320
	Missing	0	0	0	0	0
Mean		4.17	4.16	4.18	4.30	4.33

		emotion5	emotion6	emotion7	emotion8	emotion9
N	Valid	320	320	320	320	320
	Missing	0	0	0	0	0
Mean		4.43	4.22	4.22	4.19	4.18

money1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	1	.3	.3	.3
	2rather disagree	2	.6	.6	.9
	3rather agree	54	16.9	16.9	17.8
	4agree	117	36.6	36.6	54.4
	5strongly agree	146	45.6	45.6	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

money2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	1	.3	.3	.3
	2rather disagree	2	.6	.6	.9
	3rather agree	64	20.0	20.0	20.9
	4agree	97	30.3	30.3	51.2
	5strongly agree	156	48.8	48.8	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

money3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	1	.3	.3	.3
	3rather agree	63	19.7	19.7	20.0
	4agree	119	37.2	37.2	57.2
	5strongly agree	137	42.8	42.8	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

consult1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	1	.3	.3	.3
	3rather agree	57	17.8	17.8	18.1
	4agree	99	30.9	30.9	49.1
	5strongly agree	163	50.9	50.9	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

consult2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3rather agree	72	22.5	22.5	22.5
	4agree	87	27.2	27.2	49.7
	5strongly agree	161	50.3	50.3	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

consult3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3rather agree	65	20.3	20.3	20.3
	4agree	84	26.3	26.3	46.6
	5strongly agree	171	53.4	53.4	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

consult4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	1	.3	.3	.3
	3rather agree	74	23.1	23.1	23.4
	4agree	114	35.6	35.6	59.1
	5strongly agree	131	40.9	40.9	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

emotion1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	1	.3	.3	.3
	2rather disagree	2	.6	.6	.9
	3rather agree	72	22.5	22.5	23.4
	4agree	116	36.3	36.3	59.7
	5strongly agree	129	40.3	40.3	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

emotion2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	2	.6	.6	.6
	3rather agree	74	23.1	23.1	23.8
	4agree	110	34.4	34.4	58.1
	5strongly agree	134	41.9	41.9	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

emotion3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	1	.3	.3	.3
	2rather disagree	1	.3	.3	.6
	3rather agree	59	18.4	18.4	19.1
	4agree	100	31.3	31.3	50.3
	5strongly agree	159	49.7	49.7	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

emotion4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3rather agree	59	18.4	18.4	18.4
	4agree	95	29.7	29.7	48.1
	5strongly agree	166	51.9	51.9	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

emotion5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3rather agree	61	19.1	19.1	19.1
	4agree	59	18.4	18.4	37.5
	5strongly agree	200	62.5	62.5	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

emotion6

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	3	.9	.9	.9
	3rather agree	73	22.8	22.8	23.8
	4agree	96	30.0	30.0	53.8
	5strongly agree	148	46.3	46.3	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

emotion7

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	1	.3	.3	.3
	3rather agree	73	22.8	22.8	23.1
	4agree	100	31.3	31.3	54.4
	5strongly agree	146	45.6	45.6	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

emotion8

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	1	.3	.3	.3
	3rather agree	76	23.8	23.8	24.1
	4agree	103	32.2	32.2	56.3
	5strongly agree	140	43.8	43.8	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

emotion9

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	2	.6	.6	.6
	3rather agree	80	25.0	25.0	25.6
	4agree	98	30.6	30.6	56.3
	5strongly agree	140	43.8	43.8	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

plan1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	2	.6	.6	.6
	3rather agree	70	21.9	21.9	22.5
	4agree	78	24.4	24.4	46.9
	5strongly agree	170	53.1	53.1	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

plan2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	1	.3	.3	.3
	3rather agree	73	22.8	22.8	23.1
	4agree	95	29.7	29.7	52.8
	5strongly agree	151	47.2	47.2	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

plan3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	3	.9	.9	.9
	3rather agree	75	23.4	23.4	24.4
	4agree	112	35.0	35.0	59.4
	5strongly agree	130	40.6	40.6	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

plan4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	5	1.6	1.6	1.6
	3rather agree	78	24.4	24.4	25.9
	4agree	119	37.2	37.2	63.1
	5strongly agree	118	36.9	36.9	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

plan5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	4	1.3	1.3	1.3
	3rather agree	78	24.4	24.4	25.6
	4agree	111	34.7	34.7	60.3
	5strongly agree	127	39.7	39.7	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

พฤติกรรมการสอนของครู

		plan1	plan2	plan3	plan4	plan5	class1
N	Valid	320	320	320	320	320	320
	Missing	0	0	0	0	0	0
Mean		4.30	4.24	4.15	4.09	4.13	4.13

		class2	class3	class4	learn1	learn2	learn3
N	Valid	320	320	320	320	320	320
	Missing	0	0	0	0	0	0
Mean		4.11	4.00	4.15	4.11	4.10	4.09

		learn4	learn5	learn6	sup1	sup2	sup3
N	Valid	320	320	320	320	320	320
	Missing	0	0	0	0	0	0
Mean		4.17	4.18	4.15	4.14	4.14	4.26

		sup4
N	Valid	320
	Missing	0
Mean		4.19

class1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	7	2.2	2.2	2.2
	3rather agree	66	20.6	20.6	22.8
	4agree	126	39.4	39.4	62.2
	5strongly agree	121	37.8	37.8	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

class2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	1	.3	.3	.3
	3rather agree	71	22.2	22.2	22.5
	4agree	139	43.4	43.4	65.9
	5strongly agree	109	34.1	34.1	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

class3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	10	3.1	3.1	3.1
	3rather agree	76	23.8	23.8	26.9
	4agree	139	43.4	43.4	70.3
	5strongly agree	95	29.7	29.7	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

class4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	1	.3	.3	.3
	3rather agree	70	21.9	21.9	22.2
	4agree	128	40.0	40.0	62.2
	5strongly agree	121	37.8	37.8	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

learn1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	2	.6	.6	.6
	3rather agree	63	19.7	19.7	20.3
	4agree	153	47.8	47.8	68.1
	5strongly agree	102	31.9	31.9	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

learn2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3rather agree	71	22.2	22.2	22.2
	4agree	146	45.6	45.6	67.8
	5strongly agree	103	32.2	32.2	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

learn3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	1	.3	.3	.3
	3rather agree	70	21.9	21.9	22.2
	4agree	146	45.6	45.6	67.8
	5strongly agree	103	32.2	32.2	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

learn4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3rather agree	64	20.0	20.0	20.0
	4agree	139	43.4	43.4	63.4
	5strongly agree	117	36.6	36.6	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

learn5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3rather agree	58	18.1	18.1	18.1
	4agree	145	45.3	45.3	63.4
	5strongly agree	117	36.6	36.6	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

learn6

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	5	1.6	1.6	1.6
	2rather disagree	2	.6	.6	2.2
	3rather agree	60	18.8	18.8	20.9
	4agree	125	39.1	39.1	60.0
	5strongly agree	128	40.0	40.0	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

sup1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	8	2.5	2.5	2.5
	3rather agree	70	21.9	21.9	24.4
	4agree	110	34.4	34.4	58.8
	5strongly agree	132	41.3	41.3	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

sup2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	5	1.6	1.6	1.6
	3rather agree	60	18.8	18.8	20.3
	4agree	140	43.8	43.8	64.1
	5strongly agree	115	35.9	35.9	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

sup3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3rather agree	63	19.7	19.7	19.7
	4agree	112	35.0	35.0	54.7
	5strongly agree	145	45.3	45.3	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

sup4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	1	.3	.3	.3
	2rather disagree	2	.6	.6	.9
	3rather agree	56	17.5	17.5	18.4
	4agree	138	43.1	43.1	61.6
	5strongly agree	123	38.4	38.4	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

ความพึงพอใจในงานของครู

		satis1	satis2	satis3	satis4	satis5	satis6
N	Valid	320	320	320	320	320	320
	Missing	0	0	0	0	0	0
Mean		4.23	4.25	4.28	4.24	4.19	4.28

		satis7	satis8	satis9	satis10	satis11	satis12
N	Valid	320	320	320	320	320	320
	Missing	0	0	0	0	0	0
Mean		4.22	4.21	4.17	4.15	4.32	4.25

		satis13	satis14	satis15
N	Valid	320	320	320
	Missing	0	0	0
Mean		4.23	4.25	4.24

satis1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3rather agree	56	17.5	17.5	17.5
	4agree	136	42.5	42.5	60.0
	5strongly agree	128	40.0	40.0	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

satis2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	2	.6	.6	.6
	3rather agree	50	15.6	15.6	16.3
	4agree	135	42.2	42.2	58.4
	5strongly agree	133	41.6	41.6	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

satis3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	1	.3	.3	.3
	3rather agree	49	15.3	15.3	15.6
	4agree	130	40.6	40.6	56.3
	5strongly agree	140	43.8	43.8	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

satis4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	1	.3	.3	.3
	3rather agree	52	16.3	16.3	16.6
	4agree	137	42.8	42.8	59.4
	5strongly agree	130	40.6	40.6	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

satis5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	1	.3	.3	.3
	2rather disagree	3	.9	.9	1.3
	3rather agree	68	21.3	21.3	22.5
	4agree	111	34.7	34.7	57.2
	5strongly agree	137	42.8	42.8	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

satis6

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3rather agree	51	15.9	15.9	15.9
	4agree	129	40.3	40.3	56.3
	5strongly agree	140	43.8	43.8	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

satis7

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3rather agree	58	18.1	18.1	18.1
	4agree	133	41.6	41.6	59.7
	5strongly agree	129	40.3	40.3	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

satis8

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	1	.3	.3	.3
	3rather agree	56	17.5	17.5	17.8
	4agree	139	43.4	43.4	61.3
	5strongly agree	124	38.8	38.8	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

satis9

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	2	.6	.6	.6
	3rather agree	55	17.2	17.2	17.8
	4agree	149	46.6	46.6	64.4
	5strongly agree	114	35.6	35.6	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

satis10

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	2	.6	.6	.6
	3rather agree	63	19.7	19.7	20.3
	4agree	139	43.4	43.4	63.7
	5strongly agree	116	36.3	36.3	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

satis11

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	1	.3	.3	.3
	3rather agree	50	15.6	15.6	15.9
	4agree	115	35.9	35.9	51.9
	5strongly agree	154	48.1	48.1	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

satis12

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	2	.6	.6	.6
	3rather agree	57	17.8	17.8	18.4
	4agree	121	37.8	37.8	56.3
	5strongly agree	140	43.8	43.8	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

satis13

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	3rather agree	58	18.1	18.1	18.1
	4agree	130	40.6	40.6	58.8
	5strongly agree	132	41.3	41.3	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

satis14

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1disagree	1	.3	.3	.3
	2rather disagree	1	.3	.3	.6
	3rather agree	60	18.8	18.8	19.4
	4agree	114	35.6	35.6	55.0
	5strongly agree	144	45.0	45.0	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

satis15

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2rather disagree	3	.9	.9	.9
	3rather agree	65	20.3	20.3	21.3
	4agree	104	32.5	32.5	53.8
	5strongly agree	148	46.3	46.3	100.0
	Total	320	100.0	100.0	

ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554									
รหัสวิชา	วิชา	จำนวนผู้เข้าสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	คะแนนสูงสุด (Max.)	คะแนนต่ำสุด (Min.)	มัธยฐาน (Median)	ฐานนิยม (Mode)
61	ภาษาไทย	780,305	100.00	50.04	15.01	100.00	0.00	50.00	52.00
62	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	780,258	100.00	52.22	15.17	100.00	0.00	54.00	60.00
63	ภาษาอังกฤษ	780,305	100.00	38.37	17.77	100.00	0.00	32.50	27.50
64	คณิตศาสตร์	780,258	100.00	52.40	19.81	100.00	0.00	50.00	50.00
65	วิทยาศาสตร์	780,370	100.00	40.82	13.79	97.50	0.00	40.00	35.00
66	สุขศึกษาและพลศึกษา	780,268	100.00	58.87	14.76	100.00	0.00	61.50	65.10
67	ศิลปะ	780,268	100.00	46.75	15.89	100.00	0.00	45.00	50.00
68	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	780,268	100.00	55.38	17.71	100.00	0.00	56.00	64.00

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ-นามสกุล	นายพัทธโรจน์ กมลโรจน์ศิริ
วัน เดือน ปี	วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2513
สถานที่เกิด	จังหวัดสระบุรี
ประวัติการศึกษา	รัฐศาสตรบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการ โรงเรียนแสงวิทยา กรรมการลูกเสือโลก ภาคพื้นเอเชีย-แปซิฟิก
สถานที่ทำงาน	เลขานุการ คณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา โรงเรียนแสงวิทยา 105 ถนนสุขุมวิท ตำบลแก่งคอย อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี 18110